

หนังสือเรียน

สาระการพัฒนาสังคม

รายวิชา

การป้องกัน การทุจริต

รหัสรายวิชา **สก22022**

รายวิชาเลือก **ระดับมัธยมศึกษาตอนต้น**

ตามหลักสูตรการศึกษานอกระบบระดับการศึกษาขั้นพื้นฐาน
พุทธศักราช 2551

สำนักงานส่งเสริมการศึกษานอกระบบและการศึกษาตามอัธยาศัย
สำนักงานปลัดกระทรวงศึกษาธิการ กระทรวงศึกษาธิการ
เอกสารทางวิชาการ ลำดับที่ 7/2562

หนังสือเรียน
สาระการพัฒนาสังคม
รายวิชา การป้องกันการทุจริต
รหัสรายวิชา สค22022
รายวิชาเลือก ระดับมัธยมศึกษาตอนต้น

หลักสูตรการศึกษานอกระบบระดับการศึกษาขั้นพื้นฐาน
พุทธศักราช 2551

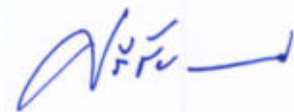
สำนักงานส่งเสริมการศึกษานอกระบบและการศึกษาตามอัธยาศัย
สำนักงานปลัดกระทรวงศึกษาธิการ
กระทรวงศึกษาธิการ

คำนำ

ยุทธศาสตร์ว่าด้วยการป้องกันและปราบปรามการทุจริต ระยะที่ 3 (พ.ศ. 2560 – 2564) ได้กำหนดยุทธศาสตร์ที่ 1 ยุทธศาสตร์ชาติด้านความมั่นคง มีเป้าหมายสำคัญ คือ สร้างสังคมที่ไม่ทนต่อการทุจริต อันมีกลยุทธ์ว่าด้วยเรื่องของการปรับฐานความคิดทุกช่วงวัย ตั้งแต่ระดับปฐมวัยให้สามารถแยกแยะระหว่างผลประโยชน์ส่วนตนกับผลประโยชน์ส่วนรวม ส่งเสริมให้มีระบบและกระบวนการกล่อมเกลாத่างสังคมเพื่อด้านทุจริต ประยุกต์หลักปรัชญาของเศรษฐกิจพอเพียง เป็นเครื่องมือด้านทุจริตเสริมพลังการมีส่วนร่วมของประชาชน และบูรณาการทุกภาคส่วนเพื่อต่อต้านการทุจริต ได้กำหนดกลยุทธ์ไว้ 4 กลยุทธ์ คือ กลยุทธ์ที่ 1 ปรับฐานความคิดทุกช่วงวัยตั้งแต่ปฐมวัยให้สามารถแยกแยะระหว่างผลประโยชน์ส่วนตนและผลประโยชน์ส่วนรวม กลยุทธ์ที่ 2 ส่งเสริมให้มีระบบและกระบวนการกล่อมเกลาท่างสังคมเพื่อด้านทุจริต กลยุทธ์ที่ 3 ประยุกต์หลักปรัชญาเศรษฐกิจพอเพียงเป็นเครื่องมือด้านทุจริต และกลยุทธ์ที่ 4 เสริมพลังการมีส่วนร่วมของชุมชน โดยกลยุทธ์ที่ 1 กลยุทธ์ที่ 2 และกลยุทธ์ที่ 3 จะต้องมีการพัฒนานวัตกรรมและสื่อการเรียนรู้สำหรับทุกช่วงวัย

สำนักงานส่งเสริมการศึกษานอกระบบและการศึกษาตามอัธยาศัย จึงได้จัดทำหนังสือเรียนรายวิชาการป้องกันการทุจริต ตามหลักสูตรการป้องกันการทุจริต เพื่อให้ครูและผู้เรียนการศึกษานอกระบบ นำไปปรับใช้ในการเรียนการสอน ซึ่งมีเนื้อหาที่สำคัญตามโครงสร้างหลักสูตร 4 เรื่อง ประกอบด้วย การคิดแยกแยะระหว่างผลประโยชน์ส่วนตนกับผลประโยชน์ส่วนรวม ความละเอียดและความไม่ทนต่อการทุจริต STRONG : จิตพอเพียงด้านการทุจริต และพลเมืองกับความรับผิดชอบต่อสังคม

สำนักงานส่งเสริมการศึกษานอกระบบและการศึกษาตามอัธยาศัย หวังเป็นอย่างยิ่งว่าหนังสือเรียนรายวิชาการป้องกันการทุจริต ตามหลักสูตรการป้องกันการทุจริตนี้ จะเป็นสื่อการเรียนรู้ในการจัดการเรียนการสอนตอบสนองนโยบายและกลยุทธ์เพื่อให้เกิดการพัฒนาประเทศบรรลุตามวิสัยทัศน์ “ประเทศไทยมีความมั่นคง มั่งคั่ง ยั่งยืน เป็นประเทศที่พัฒนาแล้วด้วยการพัฒนาตามหลักปรัชญาของเศรษฐกิจพอเพียง” ขอขอบคุณคณะทำงานและผู้เกี่ยวข้องทุก ๆ ท่านไว้ ณ โอกาสนี้

(นายศรีชัย พรประชาธรรม)

เลขาธิการ กศน.

ตุลาคม 2562

สารบัญ

หน้า

คำนำ

คำแนะนำการใช้หนังสือเรียน

โครงสร้างรายวิชา

แบบทดสอบก่อนเรียน

บทที่ 1	การคิดแยกแยะระหว่างผลประโยชน์ส่วนตนกับผลประโยชน์ส่วนรวม	1
เรื่องที่ 1	การคิดแยกแยะ	3
เรื่องที่ 2	หลักการคิดเป็น	5
เรื่องที่ 3	ความแตกต่างระหว่างจริยธรรมและการทุจริต	10
เรื่องที่ 4	ความหมายของผลประโยชน์ส่วนตนและผลประโยชน์ส่วนรวม และการขัดกันระหว่างผลประโยชน์ส่วนตนและผลประโยชน์ส่วนรวม	15
เรื่องที่ 5	ความหมายและรูปแบบของผลประโยชน์ทับซ้อน	20
บทที่ 2	ความละเอียดและความไม่ทนต่อการทุจริต	23
เรื่องที่ 1	ความละเอียดและความไม่ทนต่อการทุจริต	24
เรื่องที่ 2	การรวมกลุ่มเพื่อสร้างสรรค์ป้องกันการทุจริต	27
บทที่ 3	STRONG : จิตพอเพียงต้านทุจริต	35
เรื่องที่ 1	องค์ประกอบของโมเดล STRONG	37
เรื่องที่ 2	การประยุกต์หลักความพอเพียงด้วยโมเดล STRONG : จิตพอเพียงต้านทุจริต	40
2.1	ความพอเพียง (Sufficient)	40
2.2	ความโปร่งใส (Transparency)	48
2.3	ความตื่นรู้ (Realize)	54
2.4	มุ่งไปข้างหน้า (Onward)	58
2.5	ความรู้ (Knowledge)	62
2.6	ความเอื้ออาทร (Generosity)	65

สารบัญ (ต่อ)

	หน้า
บทที่ 4 พลเมืองกับความรับผิดชอบต่อสังคม	67
เรื่องที่ 1 การเคารพสิทธิหน้าที่ต่อตนเองและผู้อื่นที่มีต่อประเทศชาติ	69
เรื่องที่ 2 ระเบียบ กฎ กติกา กฎหมาย กับการเป็นพลเมืองที่ดีมีส่วนร่วม ในการป้องกันและปราบปรามการทุจริต	78
เรื่องที่ 3 ความรับผิดชอบต่อตนเองและผู้อื่น	81
เรื่องที่ 4 ความเป็นพลเมือง	85
เรื่องที่ 5 ความเป็นพลโลก	88
แบบทดสอบหลังเรียน	91
เฉลยแบบทดสอบก่อนเรียน-หลังเรียน	96
แนวคำตอบกิจกรรม	97
บรรณานุกรม	103
คำสั่งสำนักงานส่งเสริมการศึกษานอกระบบและการศึกษาตามอัธยาศัย	106
การประชุมจัดทำหนังสือเรียน รายวิชาการป้องกันการทุจริต	114
คณะทำงาน	119

คำแนะนำการใช้หนังสือเรียน รายวิชา การป้องกันการทุจริต

รายวิชา การป้องกันการทุจริต รหัสรายวิชา สค22022 รายวิชาเลือก ระดับมัธยมศึกษาตอนต้น ตามหลักสูตรการศึกษานอกระบบระดับการศึกษาขั้นพื้นฐาน พุทธศักราช 2551 ประกอบด้วย โครงสร้างของรายวิชา โครงสร้างของบทเรียน เนื้อหา และกิจกรรมเรียงลำดับตามบทเรียน แบบทดสอบก่อนเรียน กิจกรรมการเรียนรู้ แบบทดสอบหลังเรียน เฉลยแบบทดสอบก่อนเรียนและหลังเรียน เฉลย/แนวคำตอบกิจกรรมเรียงลำดับตามบทเรียน

วิธีการใช้รายวิชา

ให้ผู้เรียนดำเนินการตามขั้นตอน ดังนี้

1. ศึกษารายละเอียดโครงสร้างรายวิชาโดยละเอียด เพื่อให้ผู้เรียนทราบว่าต้องเรียนรู้เนื้อหาในเรื่องใดบ้าง

2. วางแผนกำหนดระยะเวลาและจัดเวลาที่มีผู้เรียนมีความพร้อมจะศึกษารายวิชา เพื่อให้สามารถศึกษารายละเอียดของเนื้อหาได้ครบทุกบทเรียน พร้อมทำกิจกรรมตามที่กำหนดให้ทันก่อนสอบปลายภาค

3. ทำแบบทดสอบก่อนเรียนของรายวิชาตามที่กำหนด เพื่อทราบพื้นฐานความรู้เดิมของผู้เรียน และตรวจสอบคำตอบจากเฉลยแบบทดสอบท้ายเล่ม

4. ศึกษาเนื้อหาของแต่ละบทเรียนอย่างละเอียดให้เข้าใจ ทั้งในหนังสือเรียนและสื่อประกอบ (ถ้ามี) และทำกิจกรรมที่กำหนดไว้ให้ครบถ้วน

5. ทำแต่ละกิจกรรมเรียบร้อยแล้ว ผู้เรียนสามารถตรวจสอบแนวคำตอบได้จากแนวคำตอบ/เฉลยท้ายเล่ม หากผู้เรียนยังทำกิจกรรมไม่ถูกต้องให้ผู้เรียนกลับไปทบทวนเนื้อหาในเรื่องนั้น ๆ ซ้ำจนกว่าจะเข้าใจ

6. หลังจากศึกษาเนื้อหาครบทุกบทเรียนแล้ว ให้ผู้เรียนทำแบบทดสอบหลังเรียนและตรวจสอบแนวคำตอบจากเฉลยท้ายเล่ม ว่าผู้เรียนสามารถทำแบบทดสอบได้ถูกต้องทุกข้อหรือไม่ หากข้อใดยังไม่ถูกต้องให้ผู้เรียนกลับไปทบทวนเนื้อหาในเรื่องนั้นให้เข้าใจอีกครั้ง

ข้อแนะนำ ผู้เรียนควรทำแบบทดสอบหลังเรียน ให้ได้คะแนนมากกว่าแบบทดสอบก่อนเรียนและควรได้คะแนนไม่น้อยกว่าร้อยละ 60 ของแบบทดสอบทั้งหมด เพื่อให้มั่นใจว่าจะสามารถสอบปลายภาคผ่าน

7. หากผู้เรียนได้ศึกษาเนื้อหาและทำกิจกรรมแล้วยังไม่เข้าใจ ผู้เรียนสามารถสอบถามและขอคำแนะนำได้จากครูหรือคณาจารย์จากแหล่งเรียนรู้อื่น ๆ เพิ่มเติมได้

การศึกษาค้นคว้าเพิ่มเติม

ผู้เรียนอาจศึกษาหาความรู้เพิ่มเติมได้จากแหล่งเรียนรู้อื่น ๆ ที่เผยแพร่ความรู้ในเรื่องที่เกี่ยวข้องและศึกษาจากผู้รู้

การวัดผลสัมฤทธิ์ทางการเรียน

การจัดให้มีการวัดผลสัมฤทธิ์ทางการเรียน ดังนี้

1. ระหว่างภาค วัดผลจากการทำกิจกรรมหรืองานที่ได้รับมอบหมายระหว่างเรียน
2. ปลายภาค วัดผลจากการทำข้อสอบวัดผลสัมฤทธิ์ปลายภาค

โครงสร้างรายวิชา

การป้องกันการทุจริต

มาตรฐานการเรียนรู้ระดับ

1. มีความรู้ ความเข้าใจดำเนินชีวิตตามวิถีประชาธิปไตย กฎระเบียบของประเทศเพื่อนบ้าน
2. มีความรู้ ความเข้าใจหลักการพัฒนาชุมชน สังคม สามารถวิเคราะห์ข้อมูล และกำหนดแนวทางการพัฒนาตนเอง ครอบครัว ชุมชน สังคม ให้สอดคล้องกับสภาพการเปลี่ยนแปลงของเหตุการณ์ปัจจุบัน

ตัวชี้วัด

1. บอกความสำคัญของการคิดแยกแยะระหว่างผลประโยชน์ส่วนตนและผลประโยชน์ส่วนรวม
2. บอกความหมาย ความสำคัญของหลักการคิดเป็น
3. นำหลักการคิดเป็นมาใช้ในการป้องกันการทุจริต
4. มีความรู้ ความเข้าใจเกี่ยวกับผลประโยชน์ส่วนตนและผลประโยชน์ส่วนรวม
5. วิเคราะห์การคิดแยกแยะระหว่างผลประโยชน์ส่วนตนและผลประโยชน์ส่วนรวม
6. ตระหนักและเห็นความสำคัญของการมีส่วนร่วมในการป้องกันการทุจริต
7. มีความรู้ ความเข้าใจต่อการไม่ทนและละอายต่อการทุจริตในการทำการบ้าน/ชิ้นงาน การทำเวร/การทำความสะอาด การสอบ การแต่งกาย การเลือกตั้ง
8. อธิบายวิธีการปฏิบัติตนในการทำการบ้าน/ชิ้นงาน การทำเวร/การทำความสะอาด การสอบ การแต่งกาย การเลือกตั้ง
9. ปฏิบัติตนเป็นผู้ไม่ทนและละอายต่อการทุจริตทุกรูปแบบ
10. มีจิตสำนึกและตระหนักในความละอายและไม่ทนต่อการทุจริต
11. เข้าใจและบอกความหมายของ STRONG : จิตพอเพียงต้านทุจริต
12. อธิบายความหมายของความพอเพียง ความโปร่งใส ความตื่นรู้ มุ่งไปข้างหน้า
13. วิเคราะห์หลักการของจิตพอเพียงต้านทุจริต
14. นำหลักการของจิตพอเพียงต้านทุจริตไปใช้ในการดำเนินชีวิต
15. เข้าใจและประพฤติตนเกี่ยวกับสิทธิหน้าที่และเสรีภาพตามรัฐธรรมนูญฉบับปัจจุบันของพลเมืองดี
16. อธิบายบทบาทหน้าที่ของเยาวชนในการเป็นพลเมืองดี
17. อธิบายความเป็นพลเมืองดีตามวิถีประชาธิปไตย

18. ปฏิบัติตนเป็นพลเมืองดีตามระบอบประชาธิปไตยอันมีพระมหากษัตริย์ทรงเป็นประมุข
19. ปฏิบัติหน้าที่ที่ได้รับมอบหมายด้วยความซื่อสัตย์สุจริต
20. เข้าใจเกี่ยวกับระเบียบ กฎ กติกา กฎหมาย และปฏิบัติตนเป็นพลเมืองดีมีส่วนร่วม

ในการป้องกันและปราบปรามการทุจริต

21. มีส่วนร่วมในการป้องกันและปราบปรามการทุจริต คอร์รัปชัน
22. รู้และเข้าใจเกี่ยวกับความรับผิดชอบเกี่ยวกับตนเองและผู้อื่น
23. ประพฤติปฏิบัติตนเป็นแบบอย่างที่ดี ทั้งรับผิดชอบต่อตนเองและผู้อื่น
24. รู้ เข้าใจ บอกความหมายของความเป็นพลเมือง
25. ประพฤติ ปฏิบัติตนตามหลักความเป็นพลเมืองในการดำเนินชีวิต
26. รู้ เข้าใจ บอกความหมายของความเป็นพลโลก
27. ประพฤติปฏิบัติตนตามหลักความเป็นพลโลกในการดำเนินชีวิต
28. มีความรับผิดชอบในการปฏิบัติหน้าที่ที่ได้รับมอบหมายด้วยความซื่อสัตย์สุจริต

สาระสำคัญ

การป้องกันการทุจริต ระดับมัธยมศึกษาตอนต้น เป็นการเรียนรู้เกี่ยวกับการคิดแยกแยะระหว่างผลประโยชน์ส่วนตัวและผลประโยชน์ส่วนรวม ความละเอียดและความไม่ทนต่อการทุจริต STRONG : จิตพอเพียงต้านทุจริต และพลเมืองกับความรับผิดชอบต่อสังคม ซึ่งจะสร้างความรู้ ความเข้าใจ ให้แก่ผู้เรียนในเรื่องดังกล่าวข้างต้น เพื่อร่วมกันป้องกันหรือต่อต้านการทุจริต ไม่ให้มีการทุจริตเกิดขึ้นในสังคมไทย ร่วมกันสร้างสังคมไทยที่ไม่ทนต่อการทุจริตต่อไป

ขอบข่ายเนื้อหา

- บทที่ 1 การคิดแยกแยะระหว่างผลประโยชน์ส่วนตัวกับผลประโยชน์ส่วนรวม
- บทที่ 2 ความละเอียดและความไม่ทนต่อการทุจริต
- บทที่ 3 STRONG : จิตพอเพียงต้านทุจริต
- บทที่ 4 พลเมืองกับความรับผิดชอบต่อสังคม

สื่อประกอบการเรียนรู้

1. รายวิชาการป้องกันการทุจริต รหัสรายวิชา สค22022
2. สื่อเสริมการเรียนรู้อื่น ๆ

จำนวนหน่วยกิต

จำนวน 2 หน่วยกิต

กิจกรรมเรียนรู้

1. ทำแบบทดสอบก่อนเรียน และตรวจสอบแนวคำตอบจากเฉลยท้ายเล่ม
2. ศึกษาเนื้อหาในบทเรียนทุกบท
3. ทำกิจกรรมตามที่กำหนด และตรวจสอบคำตอบจากเฉลยท้ายเล่ม
4. ทำแบบทดสอบหลังเรียน และตรวจสอบคำตอบจากเฉลยท้ายเล่ม

การประเมินผล

1. ทำแบบทดสอบก่อนเรียน และแบบทดสอบหลังเรียน
2. ทำกิจกรรมในแต่ละหน่วยการเรียนรู้
3. เข้าร่วมการทดสอบปลายภาค

แบบทดสอบก่อนเรียน

- ข้อใดเป็นพฤติกรรมของพนักงานในห้างสรรพสินค้าที่ถือว่ามีจิตสำนึกที่ดี
 - ปฏิบัติตามระเบียบของห้างสรรพสินค้า
 - เลือกการให้บริการต่อลูกค้า
 - เก็บเงินได้แล้วนำไปคืนเจ้าของ
 - ต้องการให้ห้างสรรพสินค้ามีชื่อเสียง
- ข้อใดหมายถึง การกระทำที่เป็นประโยชน์ส่วนรวม
 - เจ้าหน้าที่ของรัฐใช้เครื่องพิมพ์ของสำนักงานพิมพ์รายงานส่งอาจารย์
 - ใช้เครื่องตัดหญ้าของหน่วยงานรัฐไปตัดหญ้าที่บ้านของหัวหน้า
 - เก็บใบไม้แห้งจากสวนสาธารณะไปทำปุ๋ยหมักที่บ้าน
 - ยืมเก้าอี้จากหน่วยงานของรัฐไปใช้จัดงานบวชที่บ้าน
- เป้าหมายของกระบวนการคิดเป็น คือข้อใด
 - ความสุข
 - การคิดเป็น
 - แก้ปัญหาเป็น
 - การประเมินผล
- วัฒนธรรม ประเพณี เป็นข้อมูลด้านใดของกระบวนการคิดเป็น
 - ตนเอง
 - สังคมและสิ่งแวดล้อม
 - วิชาการ
 - ถูกทุกข้อ

นาย ก. เป็นข้าราชการเกษียณ ต่อมาได้เป็นสมาชิกสภาเทศบาล รู้ล่วงหน้าจากการประชุมสภาว่า สภาเทศบาลอนุมัติให้ตัดถนนผ่านชุมชนแห่งหนึ่ง นาย ก. จึงได้ไปกว้านซื้อที่ดินบริเวณที่ถนนตัดผ่านเพื่อเก็งกำไรที่ดิน

5. จากข้อความข้างต้น พฤติกรรมของนาย ก. เป็นผลประโยชน์ทับซ้อนรูปแบบใด

- ก. การรับผลประโยชน์ต่าง ๆ
- ข. การรู้ข้อมูลภายใน
- ค. การทำงานหลังเกษียณ
- ง. การทำธุรกิจของตนเอง

6. กรณี นาย ก. ดำรงตำแหน่งกรรมการผู้จัดการในธนาคารพาณิชย์เอกชนแห่งหนึ่ง ซึ่งมีอำนาจหน้าที่ในการพิจารณาอนุมัติสินเชื่อ และบริษัท A ซึ่งมีภรรยาของ นาย ก. ดำรงตำแหน่งกรรมการผู้จัดการ ได้มาขอสินเชื่อจากธนาคารที่ นาย ก. ทำงานอยู่ แต่ขาดคุณสมบัติของผู้กู้ตามที่ธนาคารกำหนด อยากทราบว่า นาย ก. จะต้องปฏิบัติตนอย่างไรจึงจะเหมาะสมที่สุด

- ก. แต่งตั้งคณะกรรมการพิจารณาวงเงินสินเชื่อของบริษัท A เต็มจำนวน
- ข. แต่งตั้งคณะกรรมการพิจารณาวงเงินสินเชื่อของบริษัท A แต่มีเงื่อนไขอนุมัติภายในวงเงินร้อยละ 50
- ค. กำหนดให้บริษัท A นำหลักทรัพย์ค้ำประกันสินเชื่อมากกว่าปกติ
- ง. ไม่อนุมัติวงเงินสินเชื่อ

7. การเลือกตั้งองค์กรรณการศึกษา กศน. เป็นการส่งเสริมเรื่องใด

- ก. ส่งเสริมความเป็นประชาธิปไตย
- ข. พัฒนาผู้เรียนให้มีคุณภาพ
- ค. ฝึกให้ผู้เรียนเห็นคุณค่าของการปกครองในระบอบประชาธิปไตยอันมีพระมหากษัตริย์ทรงเป็นประมุข
- ง. ถูกทุกข้อ

8. พฤติกรรมในข้อใดที่แสดงว่าเป็นผู้ขาดความละเอียด

- ก. การแอบรับเงินจากผู้สมัคร อบต.
- ข. พ่อช่วยหาเสียงให้ลูกที่สมัคร ส.ส.
- ค. ผู้สมัคร ส.ส. เดินหาเสียงในตลาด
- ง. ข้ามถนนบนทางม้าลาย

9. บุคคลจะเกิดความละเอียดต่อการทุจริต ควรเริ่มต้นจากข้อใดเป็นสำคัญ
- ก. ความกลัวผู้อื่นรู้
 - ข. ความตระหนักถึงผลเสีย
 - ค. ความฉลาดรอบรู้
 - ง. ความก้าวหน้าในการทำงาน
10. พฤติกรรมในข้อใดเป็นการไม่ทนต่อการทุจริตหรือการกระทำที่ไม่ถูกต้อง
- ก. แจ้งเจ้าหน้าที่ตำรวจทันทีที่พบเห็นการแข่งคิว
 - ข. ใช้วิธีการประณามต่อสาธารณชนทุกครั้งที่พบเรื่องไม่ถูกต้อง
 - ค. บอกผู้แข่งคิวให้ทราบ และไปต่อท้ายแถว
 - ง. ไม่สนใจถ้าเราไม่เดือดร้อน
11. หน่วยงานใดมีหน้าที่โดยตรงในการป้องกันและปราบปรามการทุจริตของประเทศไทย
- ก. ป.ป.ง.
 - ข. ป.ป.ช.
 - ค. สตง.
 - ง. สคบ.
12. การกระทำในข้อใดไม่ใช่การทุจริต
- ก. การให้ผู้อื่นรับโทษแทนตน โดยให้ค่าจ้างตอบแทน
 - ข. การให้เงินเจ้าหน้าที่เพื่อเป็นค่าส่งเอกสารที่ขอไว้
 - ค. การอำนวยความสะดวกเป็นพิเศษเพื่อให้งานของตนเองราบรื่น
 - ง. การสับเปลี่ยนสินค้าที่มีคุณภาพต่ำกว่าให้กับลูกค้า
13. STRONG : จิตพอเพียงต้านทุจริต เป็นการนำหลักการใดมาประยุกต์ใช้ต่อต้านการทุจริต
- ก. หลักคิดเป็น
 - ข. หลักศีลธรรม
 - ค. หลักสมดุล
 - ง. หลักปรัชญาของเศรษฐกิจพอเพียง

14. ภูมิคุ้มกันที่ทำให้บุคคลไม่กระทำทุจริตจะต้องประกอบด้วย
- ก. ความรู้ ความเข้าใจ และปลูกให้ตื่นรู้
 - ข. ความรู้ ความเข้าใจ และความเป็นผู้นำ
 - ค. ความรู้ ความเข้าใจ และความเอื้ออาทร
 - ง. ความรู้ ความเข้าใจ และการมุ่งไปข้างหน้า
15. หากเรามีหลัก STRONG : จิตพอเพียงด้านทุจริตแล้ว จะส่งผลให้สังคมเป็นอย่างไร
- ก. ประชาชนชาวไทยจะมีความตื่นตัวต่อการทุจริตมากขึ้น
 - ข. ประชาชนชาวไทยมีความสนใจต่อข่าวสารการทุจริตมากขึ้น
 - ค. ประชาชนชาวไทยมีความตระหนักถึงผลกระทบของการทุจริตมากขึ้น
 - ง. ถูกทุกข้อ
16. การมีจิตพอเพียงด้านทุจริต ควรเริ่มจากข้อใดเป็นอันดับแรก
- ก. สังคม
 - ข. ตนเอง
 - ค. ครอบครัว
 - ง. ประเทศชาติ
17. ข้อใดเป็นการทุจริต
- ก. ผู้รับเหมาก่อสร้างยื่นซองประมูลประกวดราคา
 - ข. นักการเมืองออกเยี่ยมประชาชนที่ประสบภัยพิบัติโดยมอบของให้
 - ค. นักธุรกิจนำกระเช้าผลไม้ไปเยี่ยมญาติในหมู่บ้าน
 - ง. เจ้าหน้าที่ของรัฐให้บริการนักธุรกิจ โดยจ่ายเงินตามช่องทางตามปกติของทางราชการ แต่เพิ่มเงินให้เป็นค่าบริการเพื่อความสะดวกรวดเร็ว
18. ข้อใดต่อไปนี้เป็น การป้องกันการทุจริต
- ก. ตั้งคณะกรรมการป้องกันและปราบปรามการทุจริตแห่งชาติ (ป.ป.ช.)
 - ข. ปฏิรูปกฎหมายที่เกี่ยวกับการบริหารพัสดุและการจัดซื้อจัดจ้างให้โปร่งใส
 - ค. การเพิ่มโทษในการทุจริตและประพฤตินิชอบ
 - ง. การปลูกจิตสำนึกโตไปไม่โกงให้แก่เด็ก ๆ

19. ข้อใดหมายถึง พลเมือง

- ก. คนของรัฐ
- ข. คนทั่วไปของประเทศ
- ค. ประชาชน ราษฎร ชาวประเทศ
- ง. สมาชิกของสังคม

20. ข้อใดไม่ใช่การประพฤติตนตามหลักความเป็นพลเมืองโลกมาใช้ในการดำเนินชีวิต

- ก. นำรถไปจอดขวางหน้าบ้านคนอื่นในหมู่บ้าน
- ข. ผู้ที่มีจิตอาสาไปร่วมกันพัฒนาคลอง
- ค. การประชุมชาวบ้านในการประชาพิจารณ์เพื่อทำถนนในหมู่บ้าน
- ง. ช่วยแจ้งข่าวกับตำรวจเมื่อพบเจอวัยรุ่นมั่วสุ่มยาเสพติดในชุมชน

บทที่ 1

การคิดแยกแยะระหว่างผลประโยชน์ส่วนตนกับผลประโยชน์ส่วนรวม

สาระสำคัญ

การขัดกันระหว่างประโยชน์ส่วนตนกับประโยชน์ส่วนรวมนั้น มีลักษณะทำนองเดียวกันกับ กฎ ศีลธรรม ขนบธรรมเนียม จารีตประเพณี หลักคุณธรรม จริยธรรม ซึ่งก็คือ การกระทำใด ๆ ที่เป็นการขัดกันระหว่างประโยชน์ส่วนตนกับประโยชน์ส่วนรวม เป็นสิ่งที่ควรหลีกเลี่ยงไม่ควรกระทำ แต่ละบุคคล แต่ละกลุ่ม แต่ละสังคม อาจเห็นว่าบางเรื่องเป็นการขัดกันระหว่างประโยชน์ส่วนตนกับประโยชน์ส่วนรวมต่างกันออกไป หรือเมื่อเห็นว่าเป็นการขัดกัน อาจมีระดับของความหนักเบา และเห็นต่างกันว่าเรื่องใดกระทำได้หรือกระทำไม่ได้ ในกรณีที่มีการฝ่าฝืนบางเรื่อง บางคนอาจเห็นว่าไม่เป็นไร เป็นเรื่องเล็กน้อยหรือเห็นว่าเป็นเรื่องใหญ่ ต้องถูกประณาม ตำหนิ ตีฉินินทา ว่ากล่าว ฯลฯ แตกต่างกันไปตามสภาพของสังคม

ตัวชี้วัด

1. บอกความสำคัญของการคิดแยกแยะระหว่างผลประโยชน์ส่วนตนและผลประโยชน์ส่วนรวม
2. บอกความหมาย ความสำคัญของหลักการคิดเป็น
3. นำหลักการคิดเป็นมาใช้ในการป้องกันการทุจริต
4. มีความรู้ ความเข้าใจเกี่ยวกับผลประโยชน์ส่วนตนและผลประโยชน์ส่วนรวม
5. วิเคราะห์การคิดแยกแยะระหว่างผลประโยชน์ส่วนตนกับผลประโยชน์ส่วนรวม
6. ตระหนักและเห็นความสำคัญของการมีส่วนร่วมในการป้องกันการทุจริต

ขอบข่ายเนื้อหา

1. การคิดแยกแยะ
 - 1.1 ความหมาย ความสำคัญของการคิดแยกแยะ
 - 1.2 ความหมาย ความสำคัญของผลประโยชน์ส่วนตนกับผลประโยชน์ส่วนรวม
2. หลักการคิดเป็น

ความหมาย ความสำคัญของหลักการคิดเป็น
3. ความแตกต่างระหว่างจริยธรรมและการทุจริต
 - 3.1 ความหมายของการทุจริต
 - 3.2 ประเภทของการทุจริต
 - 3.3 ความหมาย ความสำคัญของจริยธรรม
 - 3.4 วิเคราะห์ความแตกต่างระหว่างจริยธรรมและการทุจริต

4. ความหมายของประโยชน์ส่วนตนและประโยชน์ส่วนรวม และการขัดกันระหว่างผลประโยชน์ส่วนตนและผลประโยชน์ส่วนรวม

5. ความหมายและรูปแบบของผลประโยชน์ทับซ้อน

เรื่องที่ 1 การคิดแยกแยะ

ความหมายของการคิดแยกแยะ

คิด หมายถึง ใคร่ครวญ ไตร่ตรอง คาคคเน คำนวน นึก เช่น เรื่องนี้ยากยังคิดไม่ออก คิดว่าเย็นนี้ฝนอาจจะตก คิดเลขในใจ คิดละอาย เป็นต้น

แยกแยะ หมายถึง กระจายออกให้เห็นชัดเจน เช่น แยกแยะปัญหาให้เห็นเป็นแต่ละประเด็นไป

ดังนั้น การคิดแยกแยะ เป็นการคิดแบบแยกส่วนประกอบ หรือแบบกระจายเนื้อหา เป็นการคิดที่มุ่งให้มองและให้รู้จักสิ่งทั้งหลายตามความเป็นจริงโดยอาศัยการแยกแยะออกเป็นส่วนประกอบต่าง ๆ และมีการจัดหมวดหมู่หรือจัดประเภทไปพร้อมกัน เช่น ผู้เรียนมาเรียนสาย สามารถแยกแยะสาเหตุของการมาสายได้

ความสำคัญของการคิดแยกแยะ

1. ช่วยให้มองเห็นปัญหาต่าง ๆ ได้ดี
2. ช่วยให้บุคคลคิดหาแนวทางในการหลีกเลี่ยงหรือป้องกันปัญหาได้
3. ช่วยลดผลกระทบที่อาจเกิดขึ้นจากการคิด คือ คนจะมีการปฏิบัติหรือการกระทำตามที่เขาคิดถึงแม้ว่าจะถูกหรือผิดก็ตามเนื่องจากการคิดมีพลังอำนาจ จึงต้องการการควบคุมโดยได้ใช้วิธีการคิดต่างที่จะช่วยรักษาความคิดให้เป็นไปอย่างถูกต้อง

ความหมายของผลประโยชน์ส่วนตนและผลประโยชน์ส่วนรวม

ผลประโยชน์ส่วนตน หมายถึง การที่บุคคลทั่วไปในสถานะเอกชนหรือเจ้าหน้าที่ของรัฐได้ทำกิจกรรมหรือได้กระทำการต่าง ๆ เพื่อประโยชน์ส่วนตน ครอบครัว ญาติ เพื่อน หรือกลุ่มในสังคมที่มีความสัมพันธ์กันในรูปแบบต่าง ๆ เช่น การประกอบอาชีพ การทำธุรกิจการค้าการลงทุน เพื่อหาประโยชน์ทางการเงินหรือทางทรัพย์สินต่าง ๆ เป็นต้น

ผลประโยชน์ส่วนรวม หมายถึง การที่บุคคลใด ๆ ในสถานะที่เป็นเจ้าหน้าที่ของรัฐ ไม่ว่าจะเป็นผู้ดำรงตำแหน่งทางการเมือง ข้าราชการพนักงานรัฐวิสาหกิจ หรือเจ้าหน้าที่ของรัฐในหน่วยงานของรัฐก็ตามได้กระทำการใด ๆ ตามหน้าที่ หรือได้ปฏิบัติหน้าที่อื่นที่เป็นการดำเนินการอีกส่วนหนึ่งซึ่งแยกออกมาจากการดำเนินการตามหน้าที่ในสถานะของบุคคล การกระทำการใด ๆ ตามหน้าที่หรือการปฏิบัติหน้าที่ของเจ้าหน้าที่ของรัฐจึงมีวัตถุประสงค์หรือมีเป้าหมายเพื่อประโยชน์ของส่วนรวม หรือการรักษาประโยชน์ส่วนรวมที่เป็นประโยชน์ของรัฐ การทำหน้าที่ของเจ้าหน้าที่ของรัฐ จึงมีความเกี่ยวข้องเชื่อมโยงกับอำนาจหน้าที่ตามกฎหมายและมีรูปแบบความสัมพันธ์หรือมีการกระทำในลักษณะต่าง ๆ ที่เหมือนหรือคล้ายกับการกระทำของบุคคลในสถานะเอกชน เพียงแต่การกระทำในสถานะที่เป็นเจ้าหน้าที่ของรัฐกับการกระทำในสถานะเอกชนมีความแตกต่างกันที่วัตถุประสงค์

หากมีความรู้ความเข้าใจเกี่ยวกับผลประโยชน์ส่วนตนกับผลประโยชน์ส่วนรวมแล้ว จะสามารถคิดแยกแยะระหว่างผลประโยชน์ส่วนตนกับผลประโยชน์ส่วนรวมได้ ตลอดจนสร้างความตระหนักและเห็นความสำคัญในการต่อต้านและป้องกันการทุจริตที่เกิดขึ้นได้

กิจกรรมที่ 1

คำชี้แจง ให้ผู้เรียนอธิบายความหมายของผลประโยชน์ส่วนตน และผลประโยชน์ส่วนรวม พร้อมยกตัวอย่าง

ผลประโยชน์ส่วนตน หมายถึง.....

.....

.....

.....

.....

.....

.....

ตัวอย่าง

.....

.....

.....

.....

.....

.....

ผลประโยชน์ส่วนรวม หมายถึง.....

.....

.....

.....

.....

.....

.....

ตัวอย่าง

.....

.....

.....

.....

.....

.....

เรื่องที่ 2 หลักการคิดเป็น

คิดเป็น เป็นการเน้นให้ผู้เรียนได้เรียนรู้ด้วยการคิด วิเคราะห์ และแสวงหาคำตอบด้วยการใช้กระบวนการที่หลากหลาย เปิดกว้าง เป็นอิสระมากกว่าการเรียนรู้ที่เน้นเนื้อหาให้ท่องจำ หรือมีคำตอบสำเร็จรูปให้โดยผู้เรียนไม่ต้องคิด ไม่ต้องวิเคราะห์เหตุและผลก่อน

ความหมายของ “คิดเป็น”

โกวิท วรพิพัฒน์ ได้ให้คำอธิบายเกี่ยวกับ “คิดเป็น” ว่า บุคคลที่คิดเป็นจะสามารถเผชิญปัญหาในชีวิตประจำวันได้อย่างเป็นระบบ บุคคลผู้ที่จะสามารถพิจารณาสาเหตุของปัญหาที่กำลังเผชิญอยู่ และสามารถรวบรวมข้อมูลต่าง ๆ ได้อย่างกว้างขวางเกี่ยวกับทางเลือก เขาจะพิจารณาข้อดี ข้อเสียของแต่ละเรื่อง โดยใช้ความสามารถเฉพาะตัว ค่านิยมของตนเอง และสถานการณ์ที่ตนเองกำลังเผชิญอยู่มาประกอบการพิจารณา

ปรัชญาคิดเป็น เป็นความคิดที่เกิดจากความเชื่อว่า มนุษย์โลกทุกคนต้องการมีความสุข ความสุขของคนแต่ละคนแตกต่างกัน แต่ละคนสามารถปรับตนเองให้เข้ากับสภาพแวดล้อมที่ตนดำรงชีวิตอยู่ได้อย่างกลมกลืน ในการเสริมสร้างบุคคลให้เป็นคนคิดเป็น ต้องใช้ทักษะการคิด การแก้ไขปัญหาโดยใช้ข้อมูลอย่างรอบด้านก่อนการตัดสินใจ ลงมือปฏิบัติ ทั้งข้อมูลตนเอง ข้อมูลวิชาการ และข้อมูลสังคมและสิ่งแวดล้อม

สรุปความหมายของ “คิดเป็น” คือ การคิดวิเคราะห์ปัญหาและแสวงหาคำตอบหรือทางเลือกเพื่อแก้ปัญหา และการคิดอย่างรอบคอบเพื่อการแก้ปัญหาโดยอาศัยข้อมูลตนเอง ข้อมูลสังคมสิ่งแวดล้อม และข้อมูลวิชาการให้เหมาะสมกับตนอย่างมีคุณธรรม จริยธรรม

ความสำคัญของการคิดเป็น

1. ช่วยให้เห็นภาพปัญหาต่าง ๆ ในอนาคต
2. เป็นแนวทางในการหลีกเลี่ยงหรือป้องกันปัญหาในอนาคต
3. บอกถึงผลกระทบที่อาจเกิดขึ้น

เป้าหมายสุดท้ายของการเป็นคน “คิดเป็น” คือ ความสุข คนเราจะมีความสุขได้ก็เมื่อตัวเราและสังคมสิ่งแวดล้อมประสมกลมกลืนกันอย่างราบรื่น ทั้งทางด้านวัตถุ กาย และใจ

กระบวนการแก้ปัญหาตามหลักการคิดเป็น

ตามปรัชญาคิดเป็น เป็นการคิดเพื่อแก้ปัญหา คือ มีจุดเริ่มต้นที่ปัญหา พิจารณา ย้อนไต่รตรองถึงข้อมูล 3 ประเภท คือ ข้อมูลด้านตนเอง ข้อมูลด้านสังคม สิ่งแวดล้อม และข้อมูลวิชาการ ต่อจากนั้นก็ลงมือกระทำ ซึ่งหากสามารถทำให้ปัญหาหายไปได้ กระบวนการก็ยุติลง แต่หากบุคคลยังไม่พอใจแสดงว่ายังมีปัญหาอยู่ บุคคลก็จะเริ่มกระบวนการพิจารณาทางเลือกใหม่อีกครั้ง และกระบวนการนี้จะยุติลงเมื่อบุคคลพอใจและมีความสุข ตามกระบวนการ ดังนี้

1. ขั้นสำรวจปัญหา เมื่อเกิดปัญหาย่อมต้องเกิดกระบวนการคิดแก้ปัญหา
2. ขั้นหาสาเหตุของปัญหา เป็นการหาข้อมูลมาวิเคราะห์ว่าปัญหาที่เกิดขึ้นนั้นเกิดขึ้นได้อย่างไร

มีอะไรเป็นองค์ประกอบของปัญหาบ้าง

2.1 สาเหตุจากตนเอง พื้นฐานของชีวิต ครอบครัว อาชีพ การปฏิบัติตน คุณธรรม จริยธรรม

2.2 สาเหตุจากสังคม บุคคลที่อยู่แวดล้อม ตลอดจนความเชื่อ ประเพณี วัฒนธรรมของสังคมและชุมชนนั้น ๆ

2.3 สาเหตุจากการขาดวิชาการความรู้ต่าง ๆ ที่เกี่ยวข้องกับปัญหา

3. ขั้นวิเคราะห์ปัญหา หาทางแก้ปัญหาคือเป็นการวิเคราะห์ทางเลือกในการแก้ปัญหาโดยใช้ข้อมูลด้านตนเอง สังคม วิชาการ มาประกอบในการวิเคราะห์

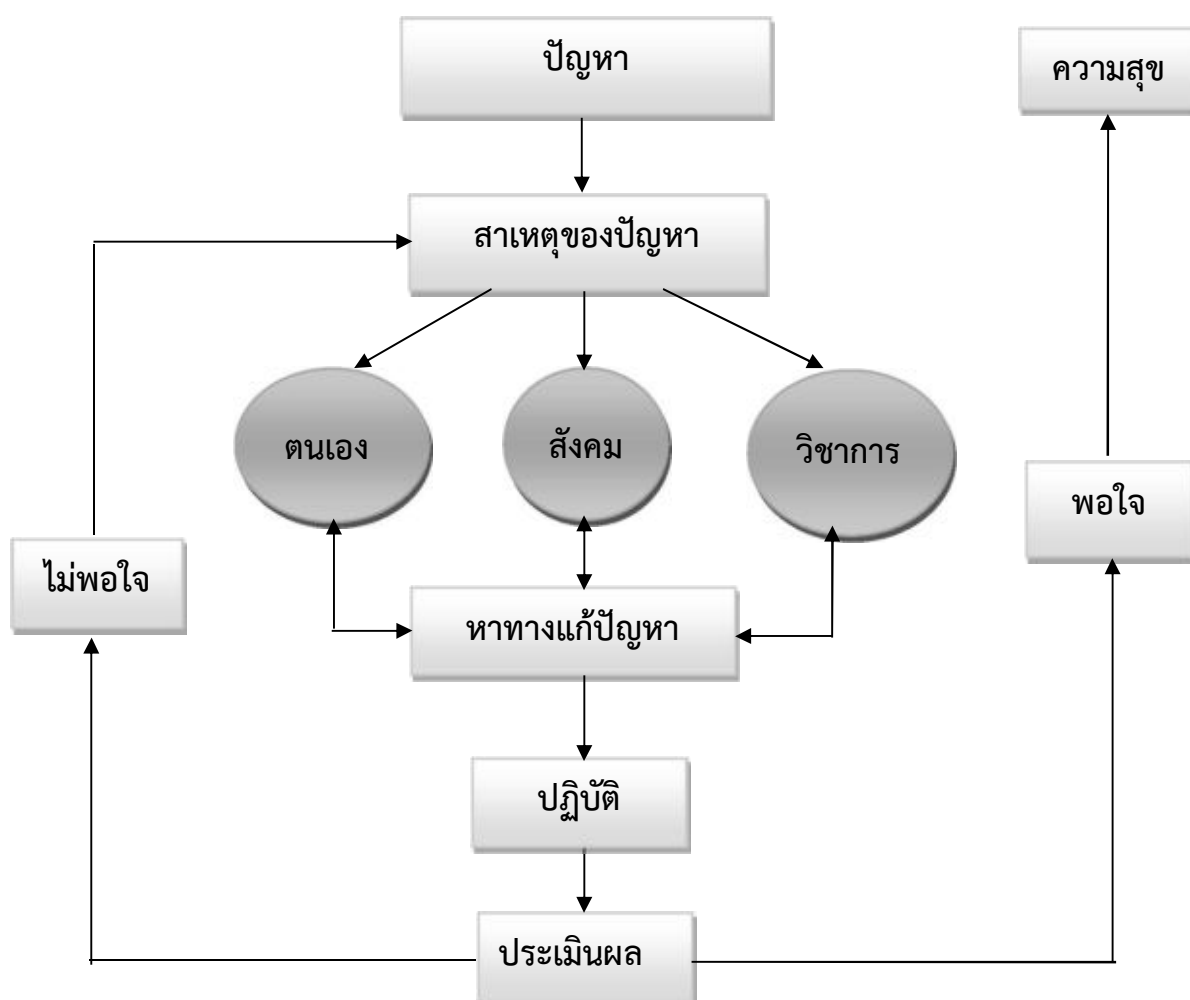
4. ขั้นตัดสินใจ เมื่อได้ทางเลือกแล้วจึงตัดสินใจเลือกแก้ปัญหาในทางที่มีข้อมูลต่าง ๆ

5. ขั้นตัดสินใจไปสู่การปฏิบัติ เมื่อตัดสินใจเลือกทางใดแล้ว ต้องยอมรับว่าเป็นทางเลือกที่ดีที่สุดจากข้อมูลเท่าที่มีขณะนั้น

6. ขั้นประเมินผลแก้ปัญหา ในขั้นนี้เป็นการประเมินผลและแก้ปัญหาไปพร้อมกัน ถ้าผลเป็นที่

6.1 พอใจ ก็จะถือว่าพบความสุข เรียกว่า “คิดเป็น”

6.2 ไม่พอใจ หรือผลออกมาไม่ได้เป็นไปตามที่คิดไว้ หรือข้อมูลเปลี่ยน ต้องเริ่มต้นกระบวนการคิดแก้ปัญหาใหม่

การนำกระบวนการคิดเป็นมาใช้ในการป้องกันการทุจริต

กรณีศึกษาการนำกระบวนการคิดเป็นมาใช้ในการป้องกันการทุจริต เรื่อง หัวหน้าส่วนราชการทุจริต

จากกรณีที่ตัวแทนชาวบ้านหรือผู้ใหญ่บ้านส่วนราชการแห่งหนึ่ง ได้เข้ายื่นหนังสือร้องเรียน ศูนย์ดำรงธรรมจังหวัด ให้ตรวจสอบเอาผิดหัวหน้าส่วนราชการ

โดยกล่าวหาว่าหัวหน้าส่วนราชการคนดังกล่าวมีพฤติกรรมทุจริตเงินงบประมาณโครงการ โทษนิยมย้งยื่นที่ห้างหมูบ้านละ 200,000 บาท โดยตัวแทนชาวบ้านและผู้ใหญ่บ้านที่เข้าร้องเรียนระบุว่า หัวหน้าส่วนราชการได้หักหัวคิวค่าอาหารในการจัดเวทีประชาคมของแต่ละหมู่บ้าน ซึ่งได้รับงบค่าอาหารเวทีละ 4,000 บาท โดยมีการลงในใบเสร็จรับเงิน 4,000 บาท แต่กลับได้รับยอดเงินค่าอาหารจริงเพียง 3,500 บาท ถูกหักหัวคิวครั้งละ 500 บาท

ซึ่งจากการสอบถามพบว่าทั้ง 56 หมู่บ้านในส่วนราชการนี้ ถูกหักหัวคิวค่าอาหารในโครงการ โทษนิยมย้งยื่นไปหมู่บ้านละ 500 บาท รวม 56 หมู่บ้าน เป็นเงิน 28,000 บาท

ทั้งนี้ ชาวบ้านยังได้ร้องเรียนกล่าวหาว่า หัวหน้าส่วนราชการยังมีพฤติกรรมทุจริตเงินจากการจัดงานประเพณีของดีประจำส่วนราชการอีกด้วย จึงได้เข้ามาร้องเรียนเพื่อให้ตรวจสอบข้อเท็จจริง หากพบว่ามีกรกระทำทุจริตจริงก็อยากให้เอาผิดทั้งวินัยและกฎหมาย

ล่าสุดผู้สื่อข่าวได้เดินทางไปยังที่ว่าการส่วนราชการนั้น เพื่อขอสัมภาษณ์หัวหน้าส่วนราชการ ให้ได้ชี้แจงกรณีที่ถูกร้องเรียนกล่าวหา แต่ก็ไม่พบหัวหน้าส่วนราชการคนดังกล่าว จึงได้สอบถามเจ้าหน้าที่ซึ่งให้ ข้อมูลเพียงว่าหัวหน้าส่วนราชการเดินทางไปรายงานตัวที่หน่วยงานต้นสังกัด ภายหลังได้รับหนังสือคำสั่งให้ ย้ายไปช่วยราชการที่หน่วยงานต้นสังกัดเป็นการชั่วคราว มีผลตั้งแต่วันนี้เป็นต้นไปหรือจนกว่าจะมีคำสั่ง เปลี่ยนแปลง

ประเด็น

ถ้าเจ้าหน้าที่รัฐขาดคุณธรรม จริยธรรม หน่วยงานภาครัฐควรทำอย่างไรจึงจะป้องกันการทุจริตได้
ให้นำกระบวนการคิดเป็นมาใช้ในการคิดวิเคราะห์

วิธีการดำเนินการ

1. ให้ครูและผู้เรียนร่วมกันศึกษาจากกรณีตัวอย่างให้เข้าใจ แล้วอภิปรายแสดงความคิดเห็น ร่วมกัน จากข้อมูลที่แยกแยะเป็น 3 ด้าน คือ ข้อมูลตนเอง สังคมและสิ่งแวดล้อม และข้อมูลทางวิชาการ พร้อมทั้งคิดวิเคราะห์ ตัดสินใจตามประเด็นที่กำหนด

2. ให้ตัวแทนผู้เรียนบันทึกผลจากการอภิปราย พร้อมทั้งสรุปและรายงานผลให้กลุ่มฟัง

ผลการวิเคราะห์กรณีศึกษาจากกิจกรรมข้างต้นโดยใช้หลักการคิดเป็น ดังนี้

1. ขั้นสำรวจปัญหา เป็นปัญหาที่กำหนดให้ คือ “หัวหน้าส่วนราชการทุจริต”
2. ขั้นหาสาเหตุของปัญหา เป็นการหาข้อมูลมาวิเคราะห์ว่าปัญหาที่เกิดขึ้นนั้นเกิดขึ้นได้อย่างไร โดยวิเคราะห์จากข้อมูล 3 ด้าน ดังนี้

2.1 ข้อมูลตนเอง หัวหน้าส่วนราชการมีพฤติกรรมทุจริตซ้ำแล้วซ้ำอีก แสดงให้เห็นว่าเมื่อมีโครงการ/กิจกรรม มาจากภาครัฐ หัวหน้าส่วนราชการก็จะหักค่าหัวคิวไว้ โดยไม่ละอายต่อบาป

2.2 ข้อมูลสังคมและสิ่งแวดล้อม ชาวบ้านมีการรวมตัวกันดี สามารถรวมกันยื่นฟ้องหัวหน้าส่วนราชการ และหัวหน้าส่วนราชการคงมิได้ทำการทุจริตคนเดียว อย่างน้อยคงมีเจ้าหน้าที่การเงินร่วมด้วย จากกรณีนี้อาจมีการตั้งกรรมการสอบสวน สามารถเอาผิดกับทุกคนที่เกี่ยวข้องได้

2.3 ข้อมูลทางวิชาการ หน่วยงานต้นสังกัดได้รับข้อมูลการทุจริตก็ได้ดำเนินการทันที

3. ชั้นวิเคราะห์ปัญหา ปัญหามาจากหัวหน้าส่วนราชการที่มีพฤติกรรมทุจริต ทำซ้ำแล้วซ้ำอีก จนกระทั่งมีการร้องเรียนจากชาวบ้าน ดังนั้น ควรมีการป้องกันการทุจริตของเจ้าหน้าที่รัฐ

4. ชั้นตัดสินใจ ตามประเด็นว่า “ควรมีการป้องกันการทุจริตของเจ้าหน้าที่รัฐได้อย่างไร” คือ ต้องดำเนินการตามลำดับ ดังนี้

4.1 ควรมีการอบรมคุณธรรม จริยธรรมให้กับเจ้าหน้าที่รัฐอย่างสม่ำเสมอ

4.2 หน่วยงานต้นสังกัด ควรมีการติดตามการใช้จ่ายเงินในกรณีการจัดสรรงบประมาณมาให้

4.3 ควรมีวิธีการลงโทษให้เป็นตัวอย่าง

5. ชั้นตัดสินใจไปสู่การปฏิบัติว่า ในขั้นตอนแรกๆ ที่ดำเนินการได้ทันที คือการอบรมคุณธรรม จริยธรรม

6. ชั้นประเมินผลแก้ปัญหา ในขั้นนี้เป็นการประเมินผลและแก้ปัญหาไปพร้อมกัน ถ้าผลเป็นที่

6.1 พอใจ ถ้าเจ้าหน้าที่รัฐที่ผ่านการอบรมคุณธรรม จริยธรรมไปแล้ว มีการทุจริตน้อยลง ก็ถือว่ามีความพอใจ

6.2 ไม่พอใจ ยังคงมีการทุจริตเกิดขึ้นอยู่เนือง ๆ ต้องใช้วิธีการอื่น ๆ ร่วมด้วย เช่น การลงโทษให้เห็นชัดเจน รวดเร็ว เป็นต้น

ใบความรู้

เรื่อง ชาวบ้านร้องหัวหน้าส่วนราชการให้ตรวจสอบ กรรมการหมู่บ้าน

เมื่อต้นปี 2562 ตัวแทนชาวบ้านทุ่งหมาเมิน จำนวน 50 คน นำโดย นาย ก. เดินทางมายื่นหนังสือถึง หัวหน้าส่วนราชการ เพื่อให้ตรวจสอบ ถอดถอนประธานกองทุนหมู่บ้านและผู้ใหญ่บ้าน โดยกล่าวหาว่าปฏิบัติหน้าที่โดยไม่โปร่งใส ทุจริต และประพฤติมิชอบ จนชาวบ้านไม่ไว้วางใจ นาย ก. กล่าวว่าชาวบ้านทุ่งหมาเมิน เห็นว่า

1. โครงการซื้อวัวให้ชาวบ้านนำไปเลี้ยงด้วยเงินงบประมาณ ทยละ 33,000 บาท เวลาผ่านไปกว่า 3 ปี ยังไม่มีการคืนทุน
2. โครงการไทยนิยมยั่งยืน 300,000 บาท นำไปซื้อเครื่องเสียงให้ชาวบ้านที่มีงานบุญต่าง ๆ ได้ใช้ โดยไม่มีการทำประชาคมว่า จะคิดค่าเช่าเท่าไร ผู้ใหญ่บ้านใช้วิธีเก็บเงินกันเอง คิดราคากันเอง แต่ไม่รู้ว่าเงินที่เก็บได้อยู่ที่ใคร
3. โครงการร้านค้าชุมชน เปิดมาแล้วมีแต่การขาดทุน โดยผู้ใหญ่บ้านเป็นผู้เข้าดำเนินการ โดยจ่ายค่าเช่าปีละ 20,000 บาท เวลาผ่านไปหลายปี สมาชิกไม่ทราบเรื่องเลยว่า เงินค่าเช่าร้านค้าชุมชนจ่ายให้กับใคร เงินอยู่ที่ไหน จำนวนเท่าใด

ชาวบ้านเคยได้สอบถามรายละเอียดของแต่ละโครงการ ก็ไม่ได้รับคำตอบที่ชัดเจน ประธานและกรรมการพยายามบ่ายเบี่ยงเรื่อยมา บางครั้งมีการข่มขู่ และดูถูก ดูหมิ่น ดูแคลนชาวบ้าน ซึ่งชาวบ้านทั้งหมดไม่อาจทนอีกต่อไป จึงมายื่นหนังสือต่อหัวหน้าส่วนราชการขอให้ตรวจสอบ ถอดถอนประธานกองทุนหมู่บ้าน พร้อมด้วยคณะกรรมการและผู้ใหญ่บ้าน

หัวหน้าส่วนราชการ เมื่อได้รับหนังสือร้องเรียนจากชาวบ้านทุ่งหมาเมินแล้ว ได้สั่งตั้งกรรมการขึ้นมาตรวจสอบข้อเท็จจริงในเรื่องที่ชาวบ้านร้องเรียนมา

ประเด็น

ผู้เรียนคิดว่าจะมีวิธีการป้องกันการทุจริตของกรรมการหมู่บ้านได้อย่างไร โดยใช้กระบวนการคิดเป็น

แนวทางการทำกิจกรรม

1. ครูแบ่งกลุ่มผู้เรียนออกเป็น 2 - 3 กลุ่มย่อย ให้ผู้เรียนเลือกประธานและเลขานุการกลุ่มเพื่อเป็นผู้นำและผู้จัดบันทึกผลการอภิปรายของกลุ่มตามลำดับ และนำผลการอภิปรายที่บันทึกไว้ไปเสนอต่อที่ประชุมกลุ่มใหญ่ จากนั้น ให้ผู้เรียนทุกกลุ่มอภิปรายเพื่อหาคำตอบตามประเด็นที่กำหนดให้ ครูติดตามสังเกตการใช้เหตุผลของแต่ละกลุ่ม หากข้อมุลยังไม่เพียงพอ ครูอาจชี้แนะให้อภิปรายเพิ่มเติมได้
2. เลขานุการกลุ่มบันทึกผลการพิจารณาหาคำตอบตามประเด็นที่กำหนดตามกระบวนการคิดเป็นดังตัวอย่าง และนำคำตอบนั้นไปปรายงานในที่ประชุมกลุ่มใหญ่ หากมีผู้เรียนไม่มาก ครูอาจให้มีการสนทนาหรืออภิปรายในกลุ่มใหญ่เลย โดยไม่ต้องแบ่งกลุ่มย่อย

เรื่องที่ 3 ความแตกต่างระหว่างจริยธรรมและการทุจริต

จริยธรรม หมายถึง ความประพฤติที่อบรมกิริยาและปลูกฝังลักษณะนิสัยให้อยู่ในครรลองของ คุณธรรม หรือศีลธรรม คุณค่าทางจริยธรรมชี้ให้เห็นความเจริญงอกงามในการดำรงชีวิตอย่างมีระเบียบ แบบแผน ตามวัฒนธรรมของบุคคลที่มีลักษณะทางจิตใจที่ดีงาม ประพฤติตนอยู่ในสังคมได้อย่างสงบ เรียบร้อย และเป็นประโยชน์ต่อผู้อื่น มีคุณธรรม และมโนธรรมที่จะสร้างความสัมพันธ์อันดี

จริยธรรม เป็นกรอบใหญ่ทางสังคมที่เป็นพื้นฐานของแนวคิดเกี่ยวกับการขัดกันระหว่างประโยชน์ ส่วนตนและประโยชน์ส่วนรวม และการทุจริต การกระทำใดที่ผิดต่อกฎหมายว่าด้วยการขัดกันระหว่าง ประโยชน์ส่วนตนและประโยชน์ส่วนรวม และการทุจริตย่อมเป็นความผิดจริยธรรมด้วย ตรงกันข้ามการกระทำ ใดที่ฝ่าฝืนจริยธรรม อาจไม่เป็นความผิดเกี่ยวกับการขัดกันระหว่างประโยชน์ส่วนตนและประโยชน์ส่วนรวม และการทุจริต เช่น มีพฤติกรรมส่วนตัวไม่เหมาะสม มีพฤติกรรมชู้สาว เป็นต้น

สภาพปัญหาการขาดจริยธรรม

1. ปัญหาเกี่ยวกับพื้นฐานการปลูกฝังค่านิยมจากครอบครัวและสังคม
2. ปัญหาการขาดการปลูกฝังค่านิยม ความรู้ในการศึกษาเรื่องจริยธรรม และมีมาตรฐานการเรียน การสอนเกี่ยวกับจริยธรรม

3. ปัญหาการขาดต้นแบบของบุคลากรที่ดำรงตนเป็นตัวอย่างด้านจริยธรรม
4. ปัญหาเรื่องความจำเป็นทางเศรษฐกิจและสังคมที่เปลี่ยนแปลงไป
5. ปัญหาการทุจริต และมีการกระทำฝ่าฝืนจริยธรรมวิชาชีพในกรณีอื่น
6. ปัญหาการขัดกันระหว่างผลประโยชน์ส่วนตนกับผลประโยชน์ส่วนรวม
7. ปัญหาการขาดการมีส่วนร่วมในการตรวจสอบสื่อมวลชนและประชาชน

หลักจริยธรรมในการดำรงตนให้ปราศจากอคติธรรม 4 ประการ ดังนี้

1. ปราศจากฉันทาคติ หมายถึง การทำให้จิตปราศจากความโลภ
2. ปราศจากโทษาคติ หมายถึง การทำให้จิตปราศจากความโกรธพยาบาทจองเวร
3. ปราศจากภยากคติ หมายถึง การทำให้จิตปราศจากความกลัว กระทำจิตให้มั่นคง
4. ปราศจากโมหาคติ หมายถึง การทำให้จิตปราศจากความโง่เขลา ความหลง ไม่รู้จักความทุกข์

ความดับ

การทุจริต

การทุจริต หมายถึง การแสวงหาประโยชน์ที่มีควรได้โดยชอบด้วยกฎหมายสำหรับตนเองและผู้อื่น

การทุจริตต่อหน้าที่ หมายถึง การปฏิบัติหรือละเว้นการปฏิบัติอย่างใดในพฤติกรรมที่อาจทำให้ผู้อื่น เชื่อว่ามีตำแหน่งหรือหน้าที่ ทั้งที่ตนมิได้มีตำแหน่งหรือหน้าที่นั้น ๆ หรือใช้อำนาจในตำแหน่ง เพื่อแสวงหา ผลประโยชน์ที่มีควรได้โดยชอบสำหรับตนเองและผู้อื่น

การทุจริต เป็นภัยร้ายแรงสำคัญที่ทำลายความมั่นคงของชาติ รัฐบาลจึงมีนโยบายสร้างมาตรฐานด้านคุณธรรม จริยธรรม และธรรมาภิบาล ให้แก่ข้าราชการและเจ้าหน้าที่ของรัฐ พร้อมทั้งพัฒนาความโปร่งใสในการปฏิบัติงานของหน่วยงานภาครัฐ เพื่อให้เป็นที่เชื่อถือไว้วางใจของประชาชน

รูปแบบการทุจริต

การทุจริตในหน่วยงานราชการมีหลายรูปแบบ เช่น

1. ฝ่าฝืน หลีกเลียง ระเบียบแบบแผน หรือกฎ ข้อบังคับ
2. จงใจ เรียกร้อง บังคับ ช่มชู้ หน่วงเหนี่ยว กลั่นแกล้ง หาประโยชน์ส่วนตนหรือพวกพ้อง
3. การสมยอม รู้เห็นเป็นใจ เพิกเฉย ละเว้นการกระทำในการที่ต้องปฏิบัติหรือรับผิดชอบตามที่
4. ยักยอก เบียดบังซึ่งทรัพย์สินของทางราชการ
5. ปลอมแปลง หรือกระทำการใด ๆ อันเป็นเท็จ
6. มีผลประโยชน์ร่วมในกิจกรรมบางประเภทที่สามารถใช้อำนาจหน้าที่ของตนบันดาลประโยชน์ได้

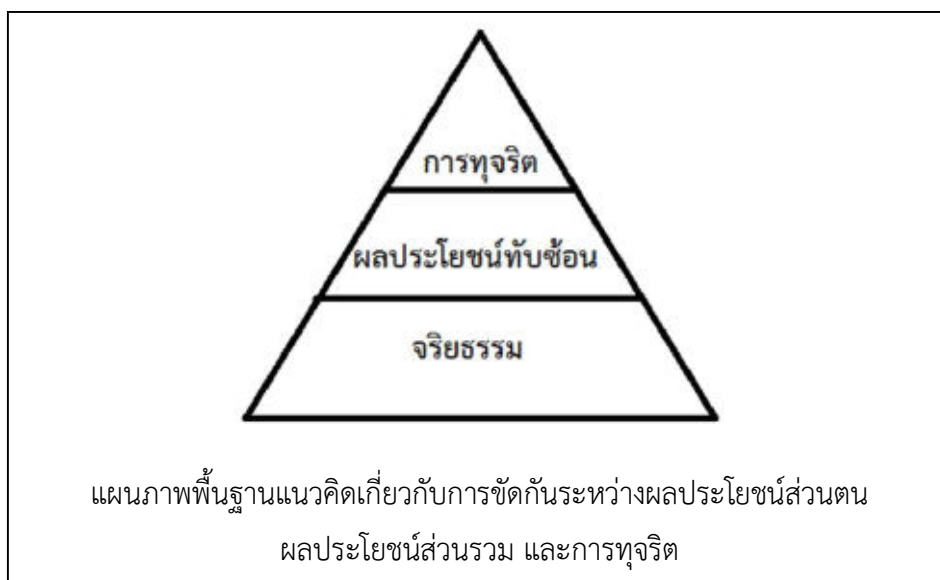
มูลเหตุของการทุจริต

1. เจ้าหน้าที่ขาดคุณธรรมและจริยธรรม
2. ขาดกลไกในการลงโทษ และการบังคับใช้กฎหมาย
3. ขาดการตรวจสอบและการควบคุม กำกับ ดูแล
4. เจ้าหน้าที่ได้รับค่าตอบแทน/เงินเดือนไม่พอกับค่าครองชีพ และมีปัญหาทางเศรษฐกิจหรือ

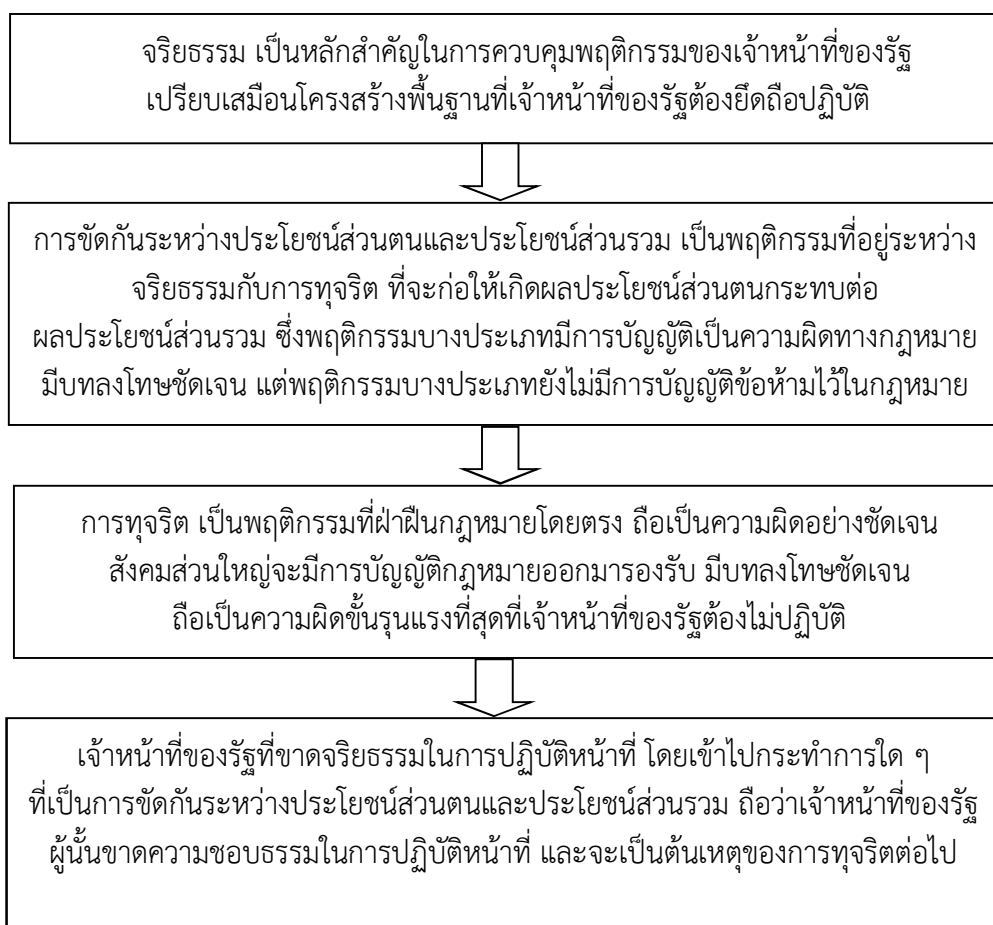
อบายมุข

5. สภาพการทำงานที่เปิดโอกาส เอื้ออำนวยต่อการกระทำทุจริต กระบวนการปฏิบัติงานมีช่องโหว่

การสร้างจิตสำนึกเจ้าหน้าที่ในองค์กรเพื่อป้องกันการทุจริตคอร์รัปชัน จึงจำเป็นต้องสร้างสำนึกหรือมโนธรรมแห่งความรู้สึกผิดชอบชั่วดี โดยให้เกิดความรู้สึกละอายหากจะทำในสิ่งไม่ถูกไม่ควร หรือเรียกได้ว่า “คุณธรรมและจริยธรรม” หลักจริยศาสตร์ที่เป็นการแก้ไขปัญหาทางการเมืองในสังคมไทย ยึดหลักการว่าการบริหารงานใดได้ดำเนินการถูกต้องตามตัวบทกฎหมาย ถือว่าการบริหารงานนั้นถูกต้องตามหลักจริยธรรม ยึดหลักการพยายามแสวงหาความดีที่ยึดถือควรเป็นอย่างไร แล้วนำมาใช้เป็นมาตรฐานตามหลักจริยธรรมเพื่อกำหนดเป็นแนวทางปฏิบัติงาน การทุจริตคอร์รัปชันก็จะลดน้อยลง

จากแผนภาพแสดงให้เห็นว่า ถ้าเจ้าหน้าที่ของรัฐมีจริยธรรม และมีผลประโยชน์ทับซ้อนน้อย การทุจริตก็จะลดน้อยลงไปเช่นกัน

จริยธรรมของเจ้าหน้าที่ของรัฐ

หลักจริยธรรมเป็นสิ่งสำคัญที่จะทำให้การประพฤติปฏิบัติของเจ้าหน้าที่ของรัฐ ได้รับการยอมรับจากสาธารณชน และมีความสำคัญต่อการดำรงไว้ซึ่งความมั่นคงแห่งรัฐ

ความเปลี่ยนแปลงของโลกและสังคม ไม่ว่าจะในทางเศรษฐกิจ การเมือง และสังคม ซึ่งล้วนส่งผลกระทบต่อการปฏิบัติหน้าที่ของเจ้าหน้าที่ของรัฐ โดยเฉพาะค่านิยมทางสังคมที่มุ่งเน้นวัตถุนิยมและบริโภคนิยมเป็นหลัก ทำให้ความประพฤติอันเป็นพื้นฐาน ขัดต่อหลักกฎหมาย ศีลธรรม และจริยธรรม ซึ่งทั้ง 3 สิ่งนี้คือ แนวทางสำคัญของจริยธรรม

กิจกรรมที่ 2

ให้ผู้เรียนดูคลิปวิดีโอ เรื่อง “นิมนต์ยิ้มเดลีคนดีไม่คอร์รัปชัน” ตอน “แป๊ะเจี๊ยะ” ตอน “ส่งเสริมลูกน้อง” และ เรื่อง “รับสินบน” แล้วตอบคำถามต่อไปนี้

เรื่อง “นิมนต์ยิ้มเดลีคนดีไม่คอร์รัปชัน” ตอน “แป๊ะเจี๊ยะ” ตอน “ส่งเสริมลูกน้อง”

เรื่อง “รับสินบน”

1. จากเรื่องที่คุณ ทำให้เห็นจริยธรรมอะไรบ้าง

.....

.....

.....

2. จากเรื่องที่คุณ ทำให้เห็นการทุจริตอะไรบ้าง

.....

.....

.....

3. ความแตกต่างระหว่างจริยธรรม และการทุจริต มีความสำคัญต่อชุมชน สังคมหรือไม่ อย่างไร

.....

.....

.....

เรื่องที่ 4 ความหมายของประโยชน์ส่วนตนและประโยชน์ส่วนรวม และการขัดกันระหว่าง ผลประโยชน์ส่วนตนและผลประโยชน์ส่วนรวม

ประโยชน์ส่วนตัว (Private Interests) หมายถึง การที่บุคคลทั่วไปในสถานะเอกชนหรือเจ้าหน้าที่ของรัฐในสถานะเอกชนได้ทำกิจกรรมหรือได้กระทำการต่าง ๆ เพื่อประโยชน์ส่วนตน ครอบครัว เครือญาติ พวกพ้อง หรือของกลุ่มในสังคมที่มีความสัมพันธ์กันในรูปแบบต่าง ๆ เช่น การประกอบอาชีพ การทำธุรกิจ การค้า การลงทุน เพื่อหาประโยชน์ในทางการเงินหรือในทางธุรกิจ เป็นต้น โดยมีองค์ประกอบที่สำคัญ 3 ประการ คือ

องค์ประกอบที่ 1 ผลประโยชน์ส่วนตนหรือผลประโยชน์ส่วนบุคคล ซึ่งผลประโยชน์อาจเป็นตัวเงิน หรือทรัพย์สินอื่น ๆ รวมถึงผลประโยชน์ในรูปแบบอื่น ๆ ที่ทำให้ผู้ได้รับพึงพอใจ โดยส่วนตัวแล้ว อาจจะไม่เสียหายนะอะไร เพราะใคร ๆ ก็แสวงหาผลประโยชน์ส่วนตนกันทั้งนั้น

องค์ประกอบที่ 2 การปฏิบัติหน้าที่โดยใช้สถานะและขอบเขตอำนาจหน้าที่ของเจ้าหน้าที่หรือเจ้าพนักงานของรัฐ ซึ่งขาดหลักจริยธรรมพื้นฐานในวิชาชีพงาน ทั้งนี้ เพราะอำนาจหน้าที่ที่มีอยู่เกิดจากการมีตำแหน่ง หรือการเป็นเจ้าหน้าที่ หรือเจ้าพนักงานตามกฎหมาย

องค์ประกอบที่ 3 เมื่อผลประโยชน์ที่ขัดแย้งนั้นไปแทรกแซงการตัดสินใจ หรือการใช้วิจารณญาณในทางใดทางหนึ่งเพื่อผลประโยชน์ส่วนตัว

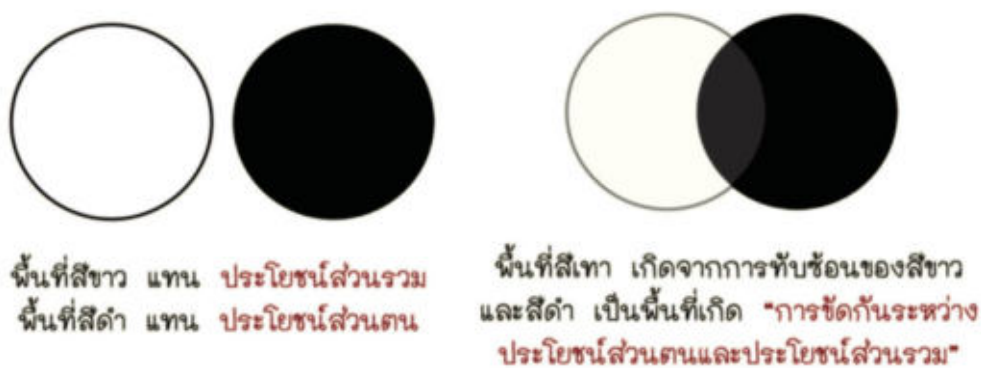
ประโยชน์ส่วนรวมหรือประโยชน์สาธารณะ (Public Interests) หมายถึง การที่บุคคลใด ๆ ในสถานะที่เป็นเจ้าหน้าที่ของรัฐ (ผู้ดำรงตำแหน่งทางการเมือง ข้าราชการ พนักงานรัฐวิสาหกิจ หรือเจ้าหน้าที่ของรัฐในหน่วยงานภาครัฐ) ได้กระทำการใด ๆ ตามหน้าที่หรือได้ปฏิบัติหน้าที่อันเป็นการดำเนินการในอีกส่วนหนึ่งที่แยกออกมาจากการดำเนินการตามหน้าที่ในสถานะของเอกชน การกระทำการใด ๆ ตามหน้าที่ของเจ้าหน้าที่ของรัฐจึงมีวัตถุประสงค์หรือมีเป้าหมายเพื่อประโยชน์ของส่วนรวม หรือการรักษาประโยชน์ส่วนรวมที่เป็นประโยชน์ของรัฐ การทำหน้าที่ของเจ้าหน้าที่ของรัฐจึงมีความเกี่ยวเนื่องเชื่อมโยงกับอำนาจหน้าที่ตามกฎหมายและจะมีรูปแบบของความสัมพันธ์หรือมีการกระทำในลักษณะต่าง ๆ ที่เหมือนหรือคล้ายกับการกระทำของบุคคลในสถานะเอกชน เพียงแต่การกระทำในสถานะที่เป็นเจ้าหน้าที่ของรัฐกับการกระทำในสถานะเอกชน มีความแตกต่างกันที่วัตถุประสงค์ เป้าหมาย หรือประโยชน์สุดท้ายที่แตกต่างกัน

ตัวอย่างผลประโยชน์ส่วนตนและผลประโยชน์ส่วนรวม

เรื่อง	ผลประโยชน์ส่วนตน	ผลประโยชน์ส่วนรวม
1. การรับผลประโยชน์ต่าง ๆ	<ol style="list-style-type: none"> 1. จ้างเพื่อนทำเวร 2. จ้างเพื่อนทำการบ้าน 3. ชวนเพื่อนไปทะเลาะกับคู่อริ แล้วจึงจะรับเข้ากลุ่ม (บังคับเพื่อนให้ทำในสิ่งที่ไม่ถูกต้อง) 	<ol style="list-style-type: none"> 1. ไม่จ้างเพื่อนให้ทำเวร 2. ไม่จ้างเพื่อนทำการบ้าน 3. ไม่บังคับเพื่อนให้ทำในสิ่งที่ไม่ถูกต้อง

เรื่อง	ผลประโยชน์ส่วนตน	ผลประโยชน์ส่วนรวม
	4. หาเสียงเลือกตั้งกรรมการนักเรียน โดยสัญญาว่าจะแจกสิ่งของ	4. ไม่หาเสียงเลือกตั้งกรรมการนักเรียน โดยสัญญาว่าจะแจกสิ่งของ
2. การทำธุรกิจของตัวเอง	นำของมาขายเพื่อนในห้องเรียน	ไม่นำของมาขายเพื่อนในห้องเรียน
3. การทำงานหลังจากออกจากตำแหน่งสาธารณะหรือหลังเกษียณ	ใช้อิทธิพล เป็นหัวหน้าห้อง/พ่อแม่เป็นผู้มีอิทธิพล/ชมชู้เพื่อน	ไม่ใช้อิทธิพล เป็นหัวหน้าห้อง/พ่อแม่เป็นผู้มีอิทธิพล/ชมชู้เพื่อน
4. การทำงานพิเศษ	1. เล่นการพนัน 2. ค้าและเสพสิ่งเสพติดให้โทษ	1. ไม่เล่นการพนัน 2. ไม่ค้าและเสพสิ่งเสพติดให้โทษ

การขัดกันระหว่างประโยชน์ส่วนตนและประโยชน์ส่วนรวมหรือผลประโยชน์ทับซ้อน (Conflict of interests) คือ การที่เจ้าหน้าที่ของรัฐกระทำการใด ๆ หรือดำเนินการในกิจการสาธารณะที่เป็น การดำเนินการตามอำนาจหน้าที่หรือความรับผิดชอบในกิจการของรัฐหรือองค์กรของรัฐ เพื่อประโยชน์ของรัฐ หรือเพื่อประโยชน์ของส่วนรวม แต่เจ้าหน้าที่ของรัฐได้มีผลประโยชน์ส่วนตนเข้าไปแอบแฝง หรือเป็นผู้ที่มีส่วนได้ ส่วนเสียในรูปแบบต่าง ๆ หรือนำประโยชน์ส่วนตนหรือความสัมพันธ์ส่วนตนเข้ามาใช้อิทธิพลหรือเกี่ยวข้องใน การใช้อำนาจหน้าที่หรือดุลยพินิจในการพิจารณาตัดสินใจในการกระทำการใด ๆ หรือดำเนินการดังกล่าวขึ้น เพื่อแสวงหาประโยชน์ในทางการเงินหรือประโยชน์อื่น ๆ สำหรับตนเองหรือบุคคลใดบุคคลหนึ่ง

ความสำคัญของปัญหาการขัดกันของผลประโยชน์ส่วนตนและผลประโยชน์ส่วนรวม

การขัดกันของผลประโยชน์ส่วนตนและผลประโยชน์ส่วนรวม (Conflict of interests) หรือเรียกสั้น ๆ ว่า การขัดกันแห่งผลประโยชน์ นั้น เป็นเรื่องที่สำคัญอันเกี่ยวเนื่องเชื่อมโยงอย่างใกล้ชิดกับการทุจริตคอร์รัปชัน กล่าวคือ เป็นที่ยอมรับกันว่ายังมีสถานการณ์หรือสภาวะการณ์ของการขัดกันของผลประโยชน์ส่วนตนและผลประโยชน์ส่วนรวมมากเท่าใด ก็ยังมีโอกาสก่อให้เกิดหรือนำไปสู่การทุจริตคอร์รัปชันมากเท่านั้น ดังนั้น จึงควรมีมาตรการในการป้องกันไม่ให้เกิดสถานการณ์การขัดกันแห่งผลประโยชน์เกิดขึ้น หรือเมื่อเกิดขึ้นแล้วก็ต้องควบคุม ตรวจสอบ เพื่อให้มั่นใจได้ว่าจะไม่นำไปสู่การทุจริตคอร์รัปชันหรือทำให้ส่วนรวมต้องเสียหาย

มาตรการหนึ่งในการป้องกันและจัดการกับปัญหาการขัดกันของผลประโยชน์ส่วนตนและผลประโยชน์ส่วนรวมก็คือ การตรากฎหมายออกมาบังคับใช้ ซึ่งนับวันก็จะมีกฎหมายที่เกี่ยวข้องกับการขัดกันแห่งผลประโยชน์ออกมาใช้บังคับมากขึ้นเรื่อย ๆ

ความสำคัญและความสัมพันธ์ระหว่างการขัดกันของผลประโยชน์ส่วนตนและผลประโยชน์ส่วนรวม กับการทุจริตคอร์รัปชัน

แม้ว่าการขัดกันของผลประโยชน์ส่วนตนและผลประโยชน์ส่วนรวม จะมีใช้การทุจริตคอร์รัปชันโดยตัวของมันเอง แต่การขัดกันแห่งผลประโยชน์เป็นสถานการณ์ หรือสภาวะการณ์ที่เอื้อหรือเปิดโอกาส หรือเป็นปัจจัยอันนำไปสู่การทุจริตคอร์รัปชันได้โดยง่าย หรือกล่าวอีกนัยหนึ่ง การขัดกันแห่งผลประโยชน์เป็นญาติสนิทใกล้ชิดกับการทุจริตคอร์รัปชัน ดังนั้น จึงเป็นความเห็นร่วมกันว่าการที่จัดการป้องกันปัญหาการทุจริตคอร์รัปชันให้ได้ผลจำเป็นต้องจัดการกับปัญหาการขัดกันแห่งผลประโยชน์ให้ได้ด้วย

กฎหมายมีจุดหมายปลายทางอยู่ที่ความถูกต้องและความยุติธรรม

ไม่ว่าจะพิจารณาในแง่ที่ว่ากฎหมายเป็นกฎกติกาที่ช่วยทำให้คนในสังคมได้อยู่ร่วมกันอย่างปกติสุข กฎหมายยังเป็นหลักประกันในการคุ้มครองสิทธิเสรีภาพพื้นฐานของประชาชน หรือกฎหมายเป็นเครื่องมือที่ทำให้ประเทศมีประสิทธิภาพ มีความเจริญก้าวหน้า จุดมุ่งหมายในที่สุดของกฎหมายก็ต้องอยู่ที่ความถูกต้องและความยุติธรรม

กฎหมายต้องมีขึ้นเพื่ออำนวยความยุติธรรมเสมอ ดังนั้น กฎหมายที่บัญญัติขึ้นจึงต้องยุติธรรม ประเด็นสำคัญคือ ความยุติธรรมคืออะไร เป็นความยุติธรรมของ นาย ก. ฝ่ายหนึ่ง หรือความยุติธรรมของ นาย ข. ฝ่ายหนึ่ง หรือเป็นความยุติธรรมของใคร

ความยุติธรรม คือ ความเที่ยงธรรม ความชอบธรรม และความชอบด้วยเหตุผล หรือกล่าวอีกนัยหนึ่ง ความยุติธรรมคือสิ่งที่บุคคลซึ่งมีเหตุมีผลและมีความรู้สึกผิดชอบเห็นว่าเป็นสิ่งที่ถูกต้องชอบธรรม

กฎหมายใช้บังคับกับทุกคนเท่าเทียมกัน

กฎหมายที่มีไว้เพื่อลงโทษผู้กระทำความผิด ถ้ามีการกระทำหนึ่งเกิดขึ้น และเมื่อพิจารณาตามกฎหมายแล้ว เป็นความผิด นักกฎหมายก็จักต้องวินิจฉัยว่าเป็นความผิด โดยไม่ต้องพิจารณาว่าผู้กระทำความผิดเป็นใคร จะร่ำรวยหรือยากจน จะนับถือศาสนาพุทธหรือศาสนาอื่น จะผิวขาวหรือผิวเหลือง และไม่ว่าจะเป็นคนดีหรือคนเลว กฎหมายต้องใช้บังคับกับทุกคนโดยเสมอภาค ในทางตรงกันข้ามถ้ามีการกระทำหนึ่งเกิดขึ้นและเมื่อพิจารณาตามกฎหมายแล้วไม่เป็นความผิด นักกฎหมายก็ต้องวินิจฉัยว่าการกระทำนั้นไม่เป็นความผิดไม่ว่าผู้กระทำจะเป็นคนประเภทใด จะเป็นคนดีหรือคนเลว คนรวยหรือคนจน ฯลฯ หรือกล่าวอีกนัยหนึ่งก็คือนักกฎหมายจะต้องพิจารณาวินิจฉัยจากข้อเท็จจริงและข้อกฎหมายโดยปราศจากอคติ ไม่โอนเอียงเพราะรักหรือเพราะเกลียด

ศีลธรรม ขนบธรรมเนียม จารีตประเพณี กับกฎหมาย

กฎหมายมีรากฐานและมีความเกี่ยวพันอย่างใกล้ชิดกับศีลธรรม ขนบธรรมเนียม จารีตประเพณี แต่ด้วยวิวัฒนาการและความซับซ้อนของสังคม กฎหมายจึงอาจไม่เป็นอันหนึ่งอันเดียวกับศีลธรรม ขนบธรรมเนียม จารีตประเพณีเสมอไป เราจึงอาจมีและเห็นกฎหมายที่ไม่ได้ตั้งอยู่บนหลักความดี หลักศีลธรรม

แต่ตั้งอยู่บนเหตุผลทางเทคนิคบางประการเท่านั้น อาทิ กฎหมายจราจร กำหนดให้ต้องหยุดรถเมื่อไฟแดง และไปได้เมื่อไฟเขียว เป็นต้น

ศีลธรรม ขนบธรรมเนียม จารีตประเพณี รวมตลอดถึงคุณธรรม จริยธรรม แนวปฏิบัติที่ดีของกลุ่มอาชีพ ฯลฯ โดยรวมแล้วถือเป็นกฎกติกาของสังคมอย่างหนึ่งเช่นเดียวกัน เป็นกฎกติกาที่ไม่จำเป็นต้องเขียนไว้เป็นลายลักษณ์อักษร แต่กฎต่าง ๆ เหล่านี้โดยทั่วไปแล้วจะมีความละเอียดกว่ากฎหมาย กล่าวคือ ถ้าคนไม่ทำผิดกฎศีลธรรม คน ๆ นั้นย่อมไม่ทำผิดกฎหมาย เพราะกฎศีลธรรมละเอียดกว่า ถ้าเปรียบเทียบกับตาข่ายก็คงเป็นตาข่ายที่มีช่องถี่กว่า คนที่ถือศีล 5 ย่อมไม่พูดเท็จ ไม่พูดเพื่อเจ้า ไม่พูดส่อเสียด ไม่พูดใส่ร้ายให้ร้ายคนอื่น คนประเภทนี้ย่อมไม่มีทางทำผิดกฎหมายฐานดูหมิ่นหรือหมิ่นประมาทใครเป็นแน่ คนที่รักษาศีล 5 จึงไม่ใช่คนที่จะไปทำร้ายร่างกายคนอื่น ฆ่าคนอื่น จึงไม่ผิดเลยที่จะกล่าวว่า “หากคนในสังคมยึดถือกฎศีลธรรมแล้วกฎหมายก็แทบไม่มีความจำเป็น” หรือกล่าวอีกนัยหนึ่ง “สังคมใดมีกฎหมายมาก สังคมนั้นมีปัญหามาก”

การรับมือกับการขัดกันแห่งผลประโยชน์

1. วิธีการที่ดีที่สุดในการจัดการกับเรื่องการขัดกันแห่งผลประโยชน์ก็คือ การไม่อยู่ในสถานการณ์การขัดกันของผลประโยชน์ส่วนตนและผลประโยชน์ส่วนรวมเสียตั้งแต่ต้น การหลีกเลี่ยงสถานการณ์การขัดกันแห่งผลประโยชน์นั้น ถ้าสามารถหลีกเลี่ยงได้ก็เป็นวิธีการรับมือกับการขัดกันแห่งผลประโยชน์ที่ดีที่สุด อาทิ นาย ก. อธิบดีไม่พึงให้บริษัทของภรรยาประมูลก่อสร้างอาคารในกรมที่ตนกำกับดูแลอยู่ หรือ นาย ก. ไม่พึงรับหน้าที่เป็นกรรมการสรรหา หากภริยา นาย ก. ประสงค์จะสมัครเข้ารับการคัดเลือกเป็นผู้ดำรงตำแหน่งที่ นาย ก. เป็นกรรมการสรรหา หรือหาก นาย ก. ประสงค์จะเป็นกรรมการผู้มีหน้าที่คัดเลือกและอนุมัติรายชื่อบุคคลผู้สมควรได้เข้ารับการศึกษา ภริยา นาย ก. ก็ไม่พึงสมัครหรือรับการเสนอชื่อเพื่อศึกษาในหลักสูตรดังกล่าว ในขณะที่ นาย ก. เป็นกรรมการอยู่ เป็นต้น

2. ในกรณีที่ผู้มีอำนาจหน้าที่ไม่สามารถหลีกเลี่ยง หรือไม่ทราบ หรือไม่ได้ตระหนักตั้งแต่เบื้องต้นว่าตนตกอยู่ในสถานการณ์การขัดกันของผลประโยชน์ส่วนตนและผลประโยชน์ส่วนรวม ผู้มีอำนาจหน้าที่ควรหยุดดำเนินการ และไม่ร่วมพิจารณา วินิจฉัยหรือลงมติในประเด็นที่มีการขัดกันแห่งผลประโยชน์นั้น ถ้าสามารถกระทำได้โดยไม่เกิดความเสียหายแก่ส่วนรวม อาทิ นาย ก. กรรมการธนาคาร พึงออกจากห้องประชุม ไม่ร่วมพิจารณา วินิจฉัยและลงมติในการอนุมัติ หรือไม่อนุมัติการให้สินเชื่อแก่บริษัทของตนเอง และต้องไม่กระทำการใด ๆ ทั้งทางตรงและทางอ้อมในการแทรกแซงการใช้ดุลยพินิจอย่างอิสระของกรรมการอื่น ๆ

3. ในกรณีที่ผู้มีอำนาจหน้าที่ไม่สามารถหลีกเลี่ยงสถานการณ์การขัดกันของผลประโยชน์ส่วนตนและผลประโยชน์ส่วนรวมได้ และไม่แน่ใจว่าในสถานการณ์เช่นนั้นควรดำเนินการอย่างไร ควรจะร่วมพิจารณา วินิจฉัยลงมติหรือไม่ อย่างไร ผู้มีอำนาจหน้าที่ควรต้องแจ้ง ประกาศหรือเปิดเผยข้อมูล ข้อเท็จจริงต่าง ๆ ที่เกี่ยวข้องกับการขัดกันแห่งผลประโยชน์ต่อบุคคลที่เกี่ยวข้อง ต่อผู้มีอำนาจหน้าที่ ต่อผู้บังคับบัญชาเหนือตนขึ้นไป หรือต่อสาธารณะเพื่อความโปร่งใสเพื่อแสดงความบริสุทธิ์ใจ

กิจกรรมที่ 3

1. ให้ผู้เรียนดูคลิปวิดีโอ เรื่อง ผลประโยชน์ทับซ้อน พร้อมตอบคำถามต่อไปนี้

(ที่มา : <https://m.youtube.com/watch?v=ShWJBalZmMA>)

1.1 การกระทำเข้าข่ายการขัดกันระหว่างประโยชน์ส่วนตนและประโยชน์ส่วนรวม มีอะไรบ้าง

1.2 เราจะช่วยป้องกันการทุจริตการเกิดผลประโยชน์ทับซ้อนได้อย่างไร

2. ให้ผู้เรียนดูคลิปวิดีโอ เรื่อง ทุจริตแก้คะแนน พร้อมวิเคราะห์ว่า ครูประจำวิชาที่ปรับคะแนนให้กับนักเรียน มีการขัดแย้งกันระหว่างประโยชน์ส่วนรวมกับประโยชน์ส่วนตนอย่างไร

(ที่มา : <https://m.youtube.com/watch?v=hRazlm5WuP0>)

เรื่องที่ 5 ความหมายและรูปแบบของผลประโยชน์ทับซ้อน

ความหมายของผลประโยชน์ทับซ้อนคือ ผลประโยชน์ส่วนตัวของเจ้าหน้าที่รัฐไปขัดแย้งกับผลประโยชน์ส่วนรวมแล้วต้องเลือกเพียงอย่างใดอย่างหนึ่ง ซึ่งทำให้ตัดสินใจได้ยากในอันที่จะปฏิบัติหน้าที่ให้เกิดความเป็นธรรมและปราศจากอคติ

รูปแบบของผลประโยชน์ทับซ้อน

การขัดกันระหว่างประโยชน์ส่วนบุคคลและประโยชน์ส่วนรวม มีได้หลายรูปแบบไม่จำกัดอยู่เฉพาะรูปแบบของตัวเงิน หรือทรัพย์สินเท่านั้น แต่รวมถึงผลประโยชน์อื่น ๆ ที่ไม่ได้อยู่ในรูปแบบของตัวเงินหรือทรัพย์สินด้วย ทั้งนี้ John Langford และ Kenneth Kernaghan ได้จำแนกรูปแบบของการขัดกันระหว่างประโยชน์ส่วนบุคคลและประโยชน์ส่วนรวม ออกเป็น 7 รูปแบบ คือ

1. การรับผลประโยชน์ต่าง ๆ เช่น การรับของขวัญจากบริษัทธุรกิจ บริษัทขายยาหรืออุปกรณ์ การแพทย์สนับสนุนค่าเดินทางให้ผู้บริหาร และเจ้าหน้าที่ที่ไปประชุมเรื่องอาหารและยา ที่ต่างประเทศ หรือหน่วยงานราชการรับเงินบริจาคสร้างสำนักงานจากธุรกิจที่เป็นลูกค้าของหน่วยงาน หรือแม้กระทั่งในการใช้งบประมาณของรัฐเพื่อจัดซื้อจัดจ้างแล้วเจ้าหน้าที่ได้รับของแถม หรือประโยชน์อื่นตอบแทน เป็นต้น

2. การทำธุรกิจกับตนเอง หรือเป็นคู่สัญญา หมายถึง สถานการณ์ที่ผู้ดำรงตำแหน่งสาธารณะ มีส่วนได้เสียในสัญญาที่ทำกับหน่วยงานที่ตนสังกัด ตัวอย่างเช่น การใช้ตำแหน่งหน้าที่ทำให้หน่วยงานทำสัญญาซื้อสินค้าจากบริษัทของตน หรือจ้างบริษัทของตนเป็นที่ปรึกษา หรือซื้อที่ดินของตนในการจัดสร้างสำนักงาน สถานการณ์เช่นนี้เกิดบทบาทที่ขัดแย้ง เช่น เป็นทั้งผู้ซื้อและผู้ขายในเวลาเดียวกัน

3. การทำงานหลังจากออกจากตำแหน่งหน้าที่สาธารณะ หรือหลังเกษียณ หมายถึง การที่บุคคลลาออกจากหน่วยงานของรัฐ และไปทำงานในบริษัทเอกชนที่ดำเนินธุรกิจประเภทเดียวกัน เช่น ผู้บริหารหรือเจ้าหน้าที่ขององค์การอาหารและยา ลาออกจากงานราชการและไปทำงานในบริษัทผลิตหรือขายยา หรือผู้บริหารกระทรวงคมนาคมหลังเกษียณออกไปทำงานเป็นผู้บริหารของบริษัทธุรกิจสื่อสาร

4. การทำงานพิเศษในรูปแบบนี้มีหลายลักษณะ เช่น ผู้ดำรงตำแหน่งสาธารณะตั้งบริษัทดำเนินธุรกิจที่เป็นการแข่งขันกับหน่วยงาน หรือองค์การสาธารณะที่สังกัด หรือการรับจ้างเป็นที่ปรึกษาโครงการ โดยอาศัยตำแหน่งในราชการสร้างความน่าเชื่อถือว่าโครงการของผู้ว่าจ้างจะไม่มีปัญหาติดขัดในการพิจารณาจากหน่วยงานที่ที่ปรึกษาสังกัดอยู่ หรือในกรณีที่เป็นผู้ตรวจสอบบัญชีของกรมสรรพากร ก็รับงานพิเศษเป็นที่ปรึกษา หรือเป็นผู้ทำบัญชีให้กับบริษัทที่ต้องถูกตรวจสอบ

5. การรู้ข้อมูลภายใน หมายถึง สถานการณ์ที่ผู้ดำรงตำแหน่งสาธารณะใช้ประโยชน์จากการรู้ข้อมูลภายในเพื่อประโยชน์ของตนเอง เช่น ทราบว่ามีการตัดถนนผ่านบริเวณใดก็จะเข้าไปซื้อที่ดินนั้นในนามของภรรยา หรือทราบว่าจะมีการซื้อขายที่ดินเพื่อทำโครงการของรัฐ ก็จะเข้าไปซื้อที่ดินบริเวณนั้นเพื่อเก็งกำไร และขายให้กับรัฐในราคาที่สูงขึ้น

6. การใช้ทรัพย์สินของราชการเพื่อประโยชน์ธุรกิจส่วนตัว เช่น การนำเครื่องใช้สำนักงานต่าง ๆ กลับไปใช้ที่บ้าน การนำรถยนต์ของราชการไปใช้ในงานส่วนตัว

7. การนำโครงการสาธารณะลงในเขตเลือกตั้งเพื่อประโยชน์ทางการเมือง เช่น การที่รัฐมนตรีอนุมัติโครงการไปลงพื้นที่ หรือบ้านเกิดของตนเอง หรือการใช้งบประมาณสาธารณะเพื่อหาเสียง

เมื่อพิจารณา “ร่างพระราชบัญญัติว่าด้วยความผิดเกี่ยวกับการขัดกันระหว่างประโยชน์ส่วนตัวกับประโยชน์ส่วนรวม พ.ศ. ...” ทำให้มีรูปแบบเพิ่มเติมจากที่กล่าวมาข้างต้นอีก 2 กรณีคือ

8. การใช้ตำแหน่งหน้าที่แสวงหาประโยชน์แก่เครือญาติ หรือพวกพ้อง “ระบบอุปถัมภ์พิเศษ” เช่น การที่เจ้าหน้าที่ของรัฐ ใช้อิทธิพลหรือใช้อำนาจหน้าที่ทำให้หน่วยงานของตนเข้าทำสัญญากับบริษัทของพี่น้องของตน

9. การใช้อิทธิพลเข้าไปมีผลต่อการตัดสินใจของเจ้าหน้าที่รัฐ หรือหน่วยงานของรัฐอื่น เพื่อให้เกิดประโยชน์แก่ตนเองหรือพวกพ้อง เช่น เจ้าหน้าที่ของรัฐใช้ตำแหน่งหน้าที่ข่มขู่ผู้ได้บังคับบัญชาให้หยุดทำการตรวจสอบบริษัทของเครือญาติของตน

- 1 การรับผลประโยชน์ต่าง ๆ (Accepting benefits)
- 2 การทำธุรกิจกับตนเอง (Self - dealing) หรือเป็นคู่สัญญา (Contracts)
- 3 การทำงานหลังจากออกจากตำแหน่งหน้าที่สาธารณะหรือหลังเกษียณ (Post - employment)
- 4 การทำงานพิเศษ (Outside employment or moonlighting)
- 5 การรู้ข้อมูลภายใน (Inside information)
- 6 การใช้ทรัพย์สินของทางราชการเพื่อประโยชน์ธุรกิจส่วนตัว (Using your employer's property for private advantage)
- 7 การนำโครงการสาธารณะลงในเขตเลือกตั้งเพื่อประโยชน์ทางการเมือง (Pork - barreling)
- 8 การใช้ตำแหน่งหน้าที่แสวงหาประโยชน์แก่เครือญาติหรือพวกพ้อง (Nepotism)
- 9 การใช้อิทธิพลเข้าไปมีผลต่อการตัดสินใจของเจ้าหน้าที่รัฐ หรือหน่วยงานของรัฐอื่น (Influence)

ดังนั้น จำเป็นอย่างยิ่งที่คนทุกวัย ทุกระดับในสังคมต้องจัดการระบบการคิดให้สามารถแยกแยะได้ อย่างชัดเจน ระหว่างผลประโยชน์ส่วนตน และผลประโยชน์ส่วนรวม สร้างสังคมสุจริต ทุกฝ่ายต้องร่วมมือกัน ลดพื้นที่สีเทาที่เกิดจากการขัดกันระหว่างประโยชน์ส่วนตน และประโยชน์ส่วนรวมของประเทศชาติ อาจนำไปสู่ การทุจริตคอร์รัปชันอย่างมหาศาล ก่อให้เกิดผลเสียหายร้ายแรงที่ไม่อาจประเมินค่าได้ต่อประเทศชาติในอนาคต

กิจกรรมที่ 4

1. ให้ผู้เรียนศึกษาคลิปวิดีโอ เรื่อง INFOGRAPHIC ผลประโยชน์ทับซ้อน

2. ให้ผู้เรียนศึกษาคลิปวิดีโอ เรื่อง ผลประโยชน์ทับซ้อน

กรณีผู้เรียนศึกษาด้วยตนเอง

จากคลิปวิดีโอทั้ง 2 เรื่อง ให้ผู้เรียนตอบคำถามต่อไปนี้

1. ให้อธิบายรูปแบบของผลประโยชน์ทับซ้อนรูปแบบต่าง ๆ
2. พฤติการณ์ของนางสาวกิ้นແหลก ในคลิปวิดีโอเรื่องที่ 2 เป็นผลประโยชน์ทับซ้อนรูปแบบใด

กรณีศึกษาร่วมกันเป็นกลุ่ม

1. ให้ผู้เรียนแต่ละคนอธิบายรูปแบบของผลประโยชน์ทับซ้อนรูปแบบต่าง ๆ
2. ให้กลุ่มร่วมกันอภิปรายในประเด็นต่อไปนี้
 - 2.1 ผลกระทบต่อประโยชน์สาธารณะ จากการกระทำของนางสาวกิ้นແหลก
 - 2.2 ในฐานะประชาชน จะดำเนินการอย่างไรเพื่อไม่ให้เกิดกรณีเช่นนี้ในชุมชน/ท้องถิ่นของตนเอง
 - 2.3 มีวิธีการอย่างไรบ้างที่จะป้องกันไม่ให้เกิดกรณีเช่นนี้อีก
 - 2.4 นำผลการอภิปรายมาสรุปเป็นแผนผังความคิด และนำเสนอ / รายงานต่อกลุ่ม

บทที่ 2

ความละเอียดและความไม่ทนต่อการทุจริต

สาระสำคัญ

การทุจริตในทุกระดับก่อให้เกิดความเสียหายต่อสังคม ประเทศชาติ จำเป็นที่จะต้องแก้ปัญหาด้วยการสร้างสังคมที่ไม่ทนต่อการทุจริต โดยเริ่มตั้งแต่กระบวนการกล่อมเกลாதางสังคมทุกช่วงวัย ปฏิบัติตนตามกฎ กติกา ของสังคมในเรื่องต่าง ๆ เช่น การทำงานที่ได้รับมอบหมาย การสอบ การเลือกตั้ง การรวมกลุ่ม เพื่อสร้างสรรค์ป้องกันการทุจริตได้อย่างถูกต้อง

ตัวชี้วัด

1. มีความรู้ ความเข้าใจต่อการไม่ทนและละเอียดต่อการทุจริตในการทำการบ้าน / ชิ้นงาน การทำเวร / การทำความสะอาด การสอบ การแต่งกาย การเลือกตั้ง
2. อธิบายวิธีการปฏิบัติตนในการทำการบ้าน / ชิ้นงาน การทำเวร / การทำความสะอาด การสอบ การแต่งกาย การเลือกตั้ง
3. ปฏิบัติตนเป็นผู้ไม่ทนและละเอียดต่อการทุจริตทุกรูปแบบ
4. มีจิตสำนึกและตระหนักในความละเอียดและไม่ทนต่อการทุจริต

ขอบข่ายเนื้อหา

1. ความหมาย ความสำคัญและการปฏิบัติตนในการทำการบ้าน / ชิ้นงาน การทำเวร / การทำความสะอาด การสอบ การแต่งกาย การเลือกตั้ง
2. การรวมกลุ่มเพื่อสร้างสรรค์ป้องกันการทุจริต
 - 2.1 วิธีการรวมกลุ่มเพื่อสร้างสรรค์ป้องกันการทุจริต
 - 2.2 ตัวอย่างการรวมกลุ่มเพื่อสร้างสรรค์และป้องกันการทุจริต

เรื่องที่ 1 ความละเอียดและความไม่ทนต่อการทุจริต

การสร้างสังคมให้มีความละเอียดและไม่ทนต่อการทุจริต เป็นการปรับเปลี่ยนสภาพสังคมให้เกิดภาวะ “ที่ไม่ทนต่อการทุจริต” ต้องเริ่มตั้งแต่กระบวนการกล่อมเกลாத่างสังคมในทุกช่วงวัย เพื่อสร้างวัฒนธรรมต่อต้านการทุจริต ปลูกฝังความพอเพียง ความมีวินัย ซื่อสัตย์สุจริต และความเป็นพลเมืองดี ที่มีจิตสาธารณะ ผ่านทางสถาบันหรือกลุ่มตัวแทนที่ทำหน้าที่ในการกล่อมเกลาท่างสังคม เพื่อให้เด็ก เยาวชน ผู้ใหญ่ เกิดพฤติกรรมที่ละเอียดต่อการกระทำผิด การไม่ยอมรับและต่อต้านการทุจริตทุกรูปแบบ

ความหมายและความสำคัญ

ละเอียด หมายถึง การรู้สึกอายที่จะทำในสิ่งที่ไม่ถูก ไม่ควร เช่น ละเอียดที่จะทำผิด ละเอียดใจ ความละเอียด เป็นความรู้สึกอายและความเกรงกลัวต่อสิ่งที่ไม่ดี ไม่ถูกต้อง ไม่เหมาะสม จึงไม่กล้าที่จะกระทำให้ตนเองไม่หลงทำในสิ่งที่ผิด เพราะเห็นถึงโทษหรือผลกระทบที่จะได้รับการกระทำนั้น

ลักษณะของความละเอียด แบ่งเป็น 2 ระดับ ได้แก่

1. ความละเอียดระดับต้น หมายถึง ความละเอียดไม่กล้าที่จะทำในสิ่งที่ผิด เนื่องจากกลัวว่า เมื่อตนเองได้ทำลงไปแล้วจะมีคนรับรู้ หากถูกจับได้จะได้รับการลงโทษหรือได้รับความเดือดร้อนจากสิ่งที่ตนเองได้ทำลงไป จึงไม่กล้าที่จะกระทำผิด

2. ความละเอียดระดับสูง คือ ความละเอียดที่แม้ไม่มีใครรับรู้หรือเห็นในสิ่งที่ตนเองได้ทำลงไป ก็ไม่กล้าที่จะทำผิด เพราะนอกจากตนเองจะได้รับผลกระทบแล้ว ครอบครัว สังคมก็จะได้รับผลกระทบตามไปด้วย ทั้งชื่อเสียงของตนเองและครอบครัวก็จะเสื่อมเสีย เช่น การลอกข้อสอบ เป็นต้น

ความไม่ทน หมายถึง การแสดงออกต่อการกระทำที่เกิดขึ้นกับตนเอง บุคคลที่เกี่ยวข้องหรือสังคมในลักษณะที่ไม่ยินยอม ไม่ยอมรับในสิ่งที่เกิดขึ้น ซึ่งสามารถแสดงออกได้หลายลักษณะ ทั้งในรูปแบบของกริยาท่าทางหรือคำพูด เช่น การแข็งทิวเพื่อซื้อของ เป็นการกระทำที่ไม่ถูกต้อง ผู้ถูกแข็งทิวจึงต้องแสดงออกให้ผู้ที่แข็งทิวรู้ว่าตนเองไม่พอใจ โดยแสดงกริยาหรือบอกกล่าวให้ทราบ เพื่อให้ผู้ที่แข็งทิวยอมที่จะต่อท้ายแถว กรณีนี้แสดงให้เห็นว่าผู้ที่ถูกแข็งทิว ไม่ทนต่อการกระทำที่ไม่ถูกต้อง และหากผู้ที่แข็งทิวไปต่อแถวก็จะแสดงให้เห็นว่าบุคคลนั้นมีความละเอียดต่อการกระทำที่ไม่ถูกต้อง เป็นต้น

ทุจริต หมายถึง ประพฤติชั่ว ประพฤติไม่ดี ไม่ซื่อตรง คดโกง ฉ้อโกง โดยใช้อุบายหรือเล่ห์เหลี่ยม หลอกลวง เพื่อให้ได้สิ่งที่ต้องการ

ความไม่ทนต่อการทุจริต เป็นการแสดงออกอย่างใดอย่างหนึ่ง เพื่อให้รู้ว่าจะไม่ทนต่อบุคคลหรือการกระทำใด ๆ ที่เป็นการทุจริต ความไม่ทนต่อการทุจริต สามารถแบ่งระดับต่าง ๆ ได้มากกว่าความละเอียด ใช้เกณฑ์ความรุนแรงในการแบ่งแยก เช่น การว่ากล่าวตักเตือนต่อบุคคลที่ทุจริต การประณาม การประจาน การชุมนุมประท้วง เป็นต้น

ตัวอย่างเช่น เพื่อนลอกข้อสอบเรา ซึ่งเราจะไม่ยินยอมให้เพื่อนทุจริตในการลอกข้อสอบ เราก็ใช้มือหรือกระดาษมาบังส่วนที่เป็นคำตอบไว้ เช่นนี้ก็เป็นการแสดงออกถึงการไม่ทนต่อการทุจริต นอกจากนี้ยังมีการแสดงออกในระดับที่แตกต่างกันไป เช่น การชุมนุมประท้วงของประชาชนเพื่อต่อต้านการทุจริตตามกรณีศึกษาท้ายบท

ความจำเป็นของการที่ไม่ทนต่อการทุจริตถือเป็นสิ่งสำคัญ เพราะการทุจริตไม่ว่าระดับเล็กหรือใหญ่ย่อมก่อให้เกิดความเสียหายต่อสังคมและประเทศชาติ ดังนั้น จึงมีความจำเป็นอย่างยิ่งที่จะต้องสร้างให้บุคคลเกิดความตระหนักและรับรู้ถึงผลกระทบที่เกิดขึ้นจากการทุจริตในทุกรูปแบบ ทุกระดับ หากบุคคลในสังคมมีความละอายและความไม่ทนต่อการทุจริต จะทำให้สังคมน่าอยู่และมีการพัฒนาในทุก ๆ ด้าน

การปฏิบัติตนเพื่ออยู่ร่วมกันในสังคมอย่างมีความสุข ไม่สร้างความเดือดร้อนให้กับตนเอง ครอบครัว ชุมชน สังคม และประเทศ ทุกคนจะต้องรู้บทบาทหน้าที่ ไม่เอาर्डเอาเปรียบ มีความรับผิดชอบโดยสมาชิกในสังคมต้องปฏิบัติตามข้อตกลงในสังคมที่ถูกต้องตามหลักธรรม เริ่มตั้งแต่การปฏิบัติตนในฐานะสมาชิกของครอบครัวและสถานศึกษา ซึ่งเป็นสถาบันแรกที่บ่มเพาะทักษะพื้นฐานในการดำเนินชีวิต

การปฏิบัติตนของผู้เรียนในสถานศึกษา เพื่อให้เป็นผู้มีจิตใจที่ดีเป็นที่ชื่นชมของผู้อื่น และสามารถอยู่ในสังคมร่วมกับผู้อื่นได้อย่างดี มีแนวทางการปฏิบัติตน ดังนี้

1. การปฏิบัติงานที่ได้รับมอบหมาย ได้แก่

- 1.1 การทำการบ้านหรือชิ้นงานควรส่งตามเวลาที่กำหนด โดยไม่ลอกการบ้านหรือชิ้นงานผู้อื่น
- 1.2 การทำเวรหรือทำความสะอาด จะต้องปฏิบัติด้วยความรับผิดชอบ ไม่เอาर्डเอาเปรียบผู้อื่น

กรณีที่เราพบเห็นเพื่อนที่ละเลยจากการปฏิบัติงานที่ได้รับมอบหมาย เราควรตักเตือนเพื่อน หรือรายงานต่อครู

2. การสอบ ผู้เรียนจะต้องปฏิบัติตามระเบียบของการเข้าสอบ ได้แก่

- 2.1 แต่งกายตามที่สถานศึกษากำหนด
- 2.2 ปฏิบัติตามระเบียบเกี่ยวกับการสอบ และคำสั่งของผู้กำกับสอบ โดยไม่ทุจริตในการสอบ
- 2.3 มิให้ผู้เข้าสอบคนอื่นคัดลอกคำตอบของตน รวมทั้งไม่พูดคุยกับผู้อื่นในเวลาสอบ เมื่อมีข้อสงสัยหรือมีเหตุจำเป็นให้แจ้งต่อผู้กำกับสอบ

2.4 ไม่นำกระดาษสำหรับเขียนคำตอบที่ผู้กำกับสอบแจกให้ออกไปจากห้องสอบ

3. การแต่งกาย เป็นสิ่งสำคัญต่อภาพลักษณ์ และบุคลิกภาพของบุคคล เครื่องแต่งกายที่ดีจะต้องเหมาะสมกับโอกาส สถานที่ หรือกาลเทศะ สร้างความประทับใจแก่ผู้พบเห็น หลักสำคัญของการแต่งกาย มีดังนี้

- 3.1 ถูกต้องตามกาลเทศะ
- 3.2 สะอาด
- 3.3 ประหยัด
- 3.4 เหมาะสมกับวัย รูปร่าง และฐานะความเป็นอยู่

กรณีที่เราพบเห็นผู้ที่แต่งกายไม่เหมาะสมต่อสถานที่หรือกาลเทศะ บุคคลที่ไม่ทนต่อการทุจริตหรือการกระทำที่ไม่ถูกต้อง ควรให้คำแนะนำหรือแสดงออกอย่างใดอย่างหนึ่ง เพื่อให้ผู้ที่แต่งกายไม่เหมาะสมทราบเป็นต้น

การแต่งกายเข้าวัดที่เหมาะสม

การแต่งกายที่ไม่เหมาะสม

ที่มา : <https://img.kapook.com/u/2017/rungtip/2017-3/jj9.jpg>

ที่มา : <https://mgronline.com/celebonline/detail/9570000117491>

4. การเลือกตั้ง เป็นการใช้สิทธิออกเสียงในการลงคะแนนเลือกผู้แทนเพื่อทำหน้าที่แทนตนเอง การเลือกตั้งที่เป็นประชาธิปไตย เป็นการเลือกตั้งโดยเสรี คือ เปิดกว้างให้อิสระในการตัดสินใจ ทั้งในแง่ของ

การรณรงค์ใช้สิทธิเลือกตั้ง

ที่มา : <https://www.msn.com/th-th/news/national>

ทั้งนี้ การเลือกตั้งของประเทศไทย จะมีการเลือกตั้งระดับต่าง ๆ ดังนี้

1. ระดับหมู่บ้าน คือ การเลือกตั้งผู้ใหญ่บ้าน
2. ระดับตำบล คือ กำนัน สมาชิก อบต. หรือ สมาชิกสภาเทศบาล หรือนายก อบต. หรือนายกเทศมนตรี
3. ระดับจังหวัด คือ การเลือกตั้งสมาชิกสภาจังหวัด (สจ.) นายกองค์การบริหารส่วนจังหวัด (นายก อบจ.)

การเลือกตั้ง

ที่มา : <https://www.msn.com/th-th/news/national>

4. ระดับชาติ คือ การเลือกตั้งสมาชิกสภาผู้แทนราษฎร การเลือกผู้แทนที่ถูกต้อง ผู้เรียนควรเลือกผู้ที่มีความจริงใจ เสียสละเพื่อส่วนรวม มีความรู้ ความสามารถ มีอาชีพสุจริต ไม่ควรเลือกผู้ที่มีเบื้องหลังไม่สุจริต และชื่อเสียง เพราะเขาย่อมหวังผลประโยชน์กลับคืนมา

ในการเลือกตั้งทุกระดับมักมีข่าวเกี่ยวกับการทุจริตชื่อเสียง ขาดเสีย หรือโง่งมการเลือกตั้ง ซึ่งหากเราพบเห็นเหตุการณ์ และมีหลักฐานการทุจริต เราควรแจ้งหน่วยงานหรือผู้เกี่ยวข้องทราบ เพื่อดำเนินการตามกฎหมายต่อไป

เรื่องที่ 2 การรวมกลุ่มเพื่อสร้างสรรค์ป้องกันการทุจริต

สถานการณ์การทุจริตของประเทศไทยในปัจจุบัน ถือเป็นภาวะวิกฤตที่เป็นอุปสรรคต่อการพัฒนาประเทศ การทุจริตที่เกิดขึ้นย่อมส่งผลกระทบต่อภาพลักษณ์ของประเทศ หากประเทศใดมีการทุจริตน้อยจะส่งผลให้ประเทศนั้นมีความเป็นอยู่ที่ดี นักลงทุนมีความต้องการที่จะมาลงทุนในประเทศ ซึ่งหมายถึง เศรษฐกิจของประเทศจะสามารถพัฒนาไปได้อย่างต่อเนื่อง แต่หากมีการทุจริตเป็นจำนวนมาก นักธุรกิจย่อมไม่กล้าที่จะลงทุนในประเทศนั้น ๆ เนื่องจากต้องเสียค่าใช้จ่ายในการทำธุรกิจที่มากกว่าปกติ แต่หากสามารถดำเนินธุรกิจดังกล่าวได้ ผลที่เกิดขึ้นย่อมตกแก่ผู้บริโภครายที่จะต้องซื้อสินค้าและบริการที่มีราคาสูง หรืออีกกรณีหนึ่งคือ การใช้สินค้าและบริการที่ไม่มีคุณภาพ ดังนั้น จึงได้มีการวัดและจัดอันดับประเทศต่าง ๆ เพื่อป้องกันถึงสถานการณ์การทุจริต ซึ่งการทุจริตที่ผ่านมานอกจากจะพบเห็นข่าวการทุจริตด้วยตนเอง และผ่านสื่อต่าง ๆ แล้ว ยังมีตัวชี้วัดที่สำคัญอีกตัวหนึ่งที่ได้รับการยอมรับ คือ ตัวชี้วัดขององค์กรเพื่อความโปร่งใสนานาชาติ (Transparency International : TI) ได้จัดอันดับดัชนีชี้วัดภาพลักษณ์คอร์รัปชันประจำปี 2560 พบว่า ประเทศไทยได้ 37 คะแนน จากคะแนนเต็ม 100 คะแนน อยู่อันดับที่ 96 จากการจัดอันดับทั้งหมด 180 ประเทศทั่วโลก หากเทียบกับปี 2559 ประเทศไทยได้คะแนน 35 คะแนน อยู่อันดับที่ 101 เท่ากับว่าประเทศไทยมีคะแนนความโปร่งใสดีขึ้น แต่ยังคงแสดงให้เห็นว่า ประเทศไทยยังมีการทุจริตคอร์รัปชันอยู่ในระดับสูง ซึ่งสมควรได้รับการแก้ไขอย่างเร่งด่วน โดยคะแนนที่ประเทศไทยได้รับตั้งแต่อดีต - ปัจจุบัน ได้คะแนนและลำดับ ดังนี้

ตารางที่ 1 แสดงภาพลักษณ์คอร์รัปชันของประเทศไทย ระหว่างปี 2547 – 2560

ปี พ.ศ.	คะแนน	อันดับ	จำนวนประเทศ
2547	3.60 (คะแนนเต็ม 10)	64	146
2548	3.80 (คะแนนเต็ม 10)	59	159
2549	3.60 (คะแนนเต็ม 10)	63	163
2550	3.30 (คะแนนเต็ม 10)	84	179
2551	3.50 (คะแนนเต็ม 10)	80	180
2552	3.40 (คะแนนเต็ม 10)	84	180
2553	3.50 (คะแนนเต็ม 10)	78	178
2554	3.40 (คะแนนเต็ม 10)	80	183
2555	37 (คะแนนเต็ม 100)	88	176
2556	35 (คะแนนเต็ม 100)	102	177
2557	38 (คะแนนเต็ม 100)	85	175
2558	38 (คะแนนเต็ม 100)	76	168
2559	35 (คะแนนเต็ม 100)	101	176
2560	37 (คะแนนเต็ม 100)	96	180

ที่มา : <http://www.mua.go.th/users/bhes/pdf/Anti-Corruption%20Education/Anti-Corruption%20Education.pdf>

เมื่อจัดอันดับประเทศในกลุ่มอาเซียน จำนวน 10 ประเทศ เพื่อเปรียบเทียบดัชนีชี้วัดภาพลักษณ์คอร์รัปชันในปี พ.ศ. 2560 ประเทศสิงคโปร์ยังคงอันดับหนึ่งในกลุ่มอาเซียนเช่นเดียวกับ ปี พ.ศ. 2559 ตามตารางที่ 2

ตารางที่ 2 แสดงภาพลักษณ์คอร์รัปชัน ประจำปี 2558-2560 ในภูมิภาคอาเซียน

อันดับในอาเซียน	ประเทศ	คะแนนปี 2560	คะแนนปี 2559	คะแนนปี 2558
1	สิงคโปร์	84	84	85
2	บรูไน	62	58	-
3	มาเลเซีย	47	59	50
4	อินโดนีเซีย	37	37	36
5	ไทย	37	35	38
6	เวียดนาม	35	33	31
7	ฟิลิปปินส์	34	35	35
8	เมียนมาร์	30	28	22
9	ลาว	29	30	26
10	กัมพูชา	21	21	21

ที่มา : <http://www.mua.go.th/users/bhes/pdf/Anti-Corruption%20Education/Anti-Corruption%20Education.pdf>

ผลคะแนนดัชนีภาพลักษณ์การคอร์รัปชัน (Corruption Perception Index : CPI) ในปี พ.ศ. 2561 ประเทศไทยได้ 36 คะแนน จากคะแนนเต็ม 100 คะแนน เป็นอันดับที่ 99 จาก 180 ประเทศทั่วโลก และเป็นอันดับ 5 ในประเทศกลุ่มอาเซียน จำนวน 10 ประเทศ

ผลกระทบของการทุจริตต่อการพัฒนาประเทศ

การทุจริตมีผลกระทบต่อการพัฒนาประเทศในทุก ๆ ด้าน เป็นพื้นฐานที่ก่อให้เกิดความขัดแย้งของคนในชาติ จากการเห็นประโยชน์ส่วนตนมากกว่าประโยชน์ของประเทศ ประชาชนได้รับบริการสาธารณะหรือสิ่งอำนวยความสะดวกไม่เต็มที่อย่างที่ควรจะเป็น เงินภาษีของประชาชนตกไปอยู่ในกระเป๋าของผู้ทุจริตและผลกระทบอื่น ๆ อีกมากมาย นอกจากนี้แล้ว หากพิจารณาในแง่การลงทุนจากต่างประเทศเพื่อประกอบกิจการต่าง ๆ ภายในประเทศ พบว่า นักลงทุนต่างประเทศจะมองว่าการทุจริตถือว่าเป็นต้นทุนอย่างหนึ่ง ซึ่งนักลงทุนจากต่างประเทศจะใช้ประกอบการพิจารณาการลงทุนกับปัจจัยด้านอื่น ๆ ทั้งนี้ หากต้องเสียต้นทุนที่สูงจากการทุจริต นักลงทุนจากต่างประเทศอาจพิจารณาตัดสินใจย้ายการลงทุนไปยังประเทศอื่น ส่งผลให้การจ้างงาน การสร้างรายได้ให้แก่ประชาชนลดลง เมื่อประชาชนมีรายได้ลดลงก็จะส่งผลกระทบต่อการจัดเก็บภาษีอากรซึ่งเป็นรายได้ของรัฐลดลง จึงส่งผลต่อการจัดสรรงบประมาณและการพัฒนาประเทศ

ในการป้องกันและปราบปรามการทุจริตของประเทศไทยจะมีหน่วยงานหลักที่ดำเนินการป้องกันและปราบปรามการทุจริต คือ สำนักงานคณะกรรมการป้องกันและปราบปรามการทุจริตแห่งชาติ (สำนักงาน ป.ป.ช.) นอกจากนี้ยังมีหน่วยงานอื่นที่มีภารกิจในลักษณะเดียวกันหรือใกล้เคียงกับสำนักงาน ป.ป.ช. เช่น สำนักงานการตรวจเงินแผ่นดิน สำนักงานผู้ตรวจการแผ่นดิน สำนักงานคณะกรรมการป้องกันและปราบปรามการทุจริตในภาครัฐ นอกจากนี้ยังมีหน่วยงานภาคเอกชนที่ให้ความร่วมมือในการป้องกันและปราบปรามการทุจริตอีกหลายหน่วยงาน และสำหรับหน่วยงานภาครัฐในปัจจุบันประเทศไทยได้มีการประกาศใช้ยุทธศาสตร์ชาติว่าด้วยการป้องกันและปราบปรามการทุจริต ระยะที่ 3 (พ.ศ. 2560 - 2564) เพื่อเป็นมาตรการแนวทางการดำเนินงานทั้งของภาครัฐและภาคเอกชน

รูปแบบการทุจริต

การทุจริตที่เกิดขึ้นในวงราชการและแวดวงการเมือง เป็นพฤติกรรมที่เจ้าหน้าที่ของรัฐใช้อำนาจในตำแหน่งหน้าที่โดยมิชอบ เพื่อมุ่งหวังผลประโยชน์ส่วนตัว สามารถแบ่งได้ 3 ลักษณะ คือ แบ่งตามผู้ที่เกี่ยวข้อง แบ่งตามกระบวนการที่ใช้ และแบ่งตามลักษณะรูปธรรม ดังนี้

1. แบ่งตามผู้ที่เกี่ยวข้อง เป็นรูปแบบการทุจริตในเรื่องของอำนาจและความสัมพันธ์แบบอุปถัมภ์ระหว่างผู้ที่ให้การอุปถัมภ์หรือผู้ให้การช่วยเหลือ กับผู้ถูกอุปถัมภ์หรือผู้ที่ได้รับการช่วยเหลือ โดยในกระบวนการการทุจริตจะมี 2 ประเภทคือ

1.1 การทุจริตโดยข้าราชการ หมายถึงการกระทำที่มีการใช้หน่วยงานราชการเพื่อมุ่งแสวงหาผลประโยชน์จากการปฏิบัติงานของหน่วยงานนั้น ๆ มากกว่าประโยชน์ส่วนรวมของสังคมหรือประเทศ โดยลักษณะของการทุจริตโดยข้าราชการสามารถแบ่งออกเป็น 2 ประเภท ดังนี้

1.1.1 การคอร์รัปชันตามน้ำ (corruption without theft) จะปรากฏขึ้นเมื่อเจ้าหน้าที่ของรัฐต้องการสินบนโดยให้มีการจ่ายตามช่องทางปกติของทางราชการ แต่ให้เพิ่มสินบนรวมเข้าไว้กับการจ่ายค่าบริการของหน่วยงานนั้น ๆ โดยที่เงินค่าบริการปกติที่หน่วยงานนั้นจะต้องได้รับก็ยังคงได้รับต่อไป เช่น การจ่ายเงินพิเศษให้แก่เจ้าหน้าที่ในการออกเอกสารต่าง ๆ นอกเหนือจากค่าธรรมเนียมปกติที่ต้องจ่ายอยู่แล้ว เป็นต้น

1.1.2 การคอร์รัปชันทวนน้ำ (corruption with theft) เป็นการคอร์รัปชันในลักษณะที่เจ้าหน้าที่ของรัฐจะเรียกร้องเงินจากผู้ขอรับบริการโดยตรง โดยที่หน่วยงานนั้นไม่ได้มีการเรียกเก็บเงินค่าบริการแต่อย่างใด เช่น ในการออกเอกสารของหน่วยงานราชการไม่ได้มีการกำหนดให้ต้องเสียค่าใช้จ่ายในการดำเนินการ แต่กรณีนี้มีการเรียกเก็บค่าใช้จ่ายจากผู้ที่มาใช้บริการของหน่วยงานของรัฐ

1.2 การทุจริตโดยนักการเมือง (political corruption) เป็นการใช้นโยบายของทางราชการโดยบรรดานักการเมือง เพื่อมุ่งแสวงหาผลประโยชน์ในทางการเงินมากกว่าประโยชน์ส่วนรวมของสังคมหรือประเทศเช่นเดียวกัน โดยรูปแบบหรือวิธีการทั่วไปจะมีลักษณะเช่นเดียวกับการทุจริตโดยข้าราชการ แต่จะเป็นในระดับที่สูงกว่า เช่น การทุจริตในการประมูลโครงการก่อสร้างขนาดใหญ่ และมีการเรียกรับ หรือยอมจะรับทรัพย์สินหรือประโยชน์ต่าง ๆ จากภาคเอกชน เป็นต้น

2. แบ่งตามกระบวนการที่ใช้ มี 2 ประเภทคือ

2.1 เกิดจากการใช้อำนาจในการกำหนด กฎ กติกาพื้นฐาน เช่น การออกกฎหมาย และกฎระเบียบต่าง ๆ เพื่ออำนวยประโยชน์ต่อกลุ่มธุรกิจของตนหรือพวกพ้อง

2.2 เกิดจากการใช้อำนาจหน้าที่เพื่อแสวงหาผลประโยชน์จากกฎ และระเบียบที่ดำรงอยู่ ซึ่งมักเกิดจากความไม่ชัดเจนของกฎและระเบียบเหล่านั้นที่ทำให้เจ้าหน้าที่สามารถใช้ความคิดเห็นของตนได้ และการใช้ความคิดเห็นนั้นอาจไม่ถูกต้องหากมีการใช้ไปในทางที่ผิดหรือไม่ยุติธรรมได้

3. แบ่งตามลักษณะรูปธรรม มีทั้งหมด 4 รูปแบบ คือ

3.1 คอร์รัปชันจากการจัดซื้อจัดหา (Procurement Corruption) เช่น การจัดซื้อสิ่งของในหน่วยงาน โดยมีการคิดราคาเพิ่มหรือลดคุณสมบัติแต่กำหนดราคาซื้อไว้เท่าเดิม

3.2 คอร์รัปชันจากการให้สัมปทานและสิทธิพิเศษ (Concessionaire Corruption) เช่น การให้เอกชนรายใดรายหนึ่งเข้ามามีสิทธิในการจัดทำสัมปทานเป็นกรณีพิเศษต่างกับเอกชนรายอื่น

3.3 คอร์รัปชันจากการขายสาธารณสมบัติ (Privatization Corruption) เช่น การขายกิจการของรัฐวิสาหกิจ หรือการยกเอาที่ดิน ทรัพย์สินไปเป็นสิทธิการครอบครองของต่างชาติ เป็นต้น

3.4 คอร์รัปชันจากการกำกับดูแล (Regulatory Corruption) เช่น การกำกับดูแลในหน่วยงานแล้วทำการทุจริตต่าง ๆ เป็นต้น

นักวิชาการที่ได้ศึกษาเกี่ยวกับปัญหาการทุจริต ได้มีการกำหนดหรือแบ่งประเภทของการทุจริตเป็นรูปแบบต่าง ๆ ไว้ เช่น การวิจัยของรองศาสตราจารย์ ดร.นวลน้อย ตริรัตน์ และคณะ ได้แบ่งการทุจริตคอร์รัปชันออกเป็น 3 รูปแบบ ได้แก่

1) การใช้อำนาจในการอนุญาตให้ละเว้นจากการปฏิบัติตามกฎระเบียบของรัฐเพื่อลดต้นทุนการทำธุรกิจ

2) การใช้อำนาจในการจัดสรรผลประโยชน์ในรูปแบบของสิ่งของ และบริการ หรือสิทธิให้แก่เอกชน

3) การใช้อำนาจในการสร้างอุปสรรคในการให้บริการแก่ภาคประชาชนและภาคธุรกิจ เนื่องจากเงินเดือนและผลตอบแทนในระบบราชการต่ำเกินไปจนขาดแรงจูงใจในการทำงาน

ในฐานะประชาชนคนไทย เราต่างมีหน้าที่ในการเป็นพลเมืองตามระบอบประชาธิปไตย การช่วยกันกำจัดการทุจริตถือเป็นหน้าที่ของคนไทยทุกคน

การรวมกลุ่มเพื่อสร้างสรรค์และป้องกันการทุจริต

การรวมกลุ่มเพื่อสร้างสรรค์และป้องกันการทุจริตเป็นการรวมกลุ่มกันเพื่อดูแล ตรวจสอบ สามารถช่วยให้การป้องกันและกำจัดการทุจริตเป็นไปอย่างมีประสิทธิภาพ ซึ่งผู้เรียนสามารถศึกษากรณีตัวอย่างได้จากคลิปวิดีโอ ต่อไปนี้

แม่ค้าและคนในตลาดรวมตัวกันต่อต้านผู้ที่มา ชื้อของ ซึ่งเป็นบุคคลที่ทุจริตการเลือกตั้ง
ที่มา : <https://www.youtube.com/watch?v=6xTi4qcGXzs> จาก ACT

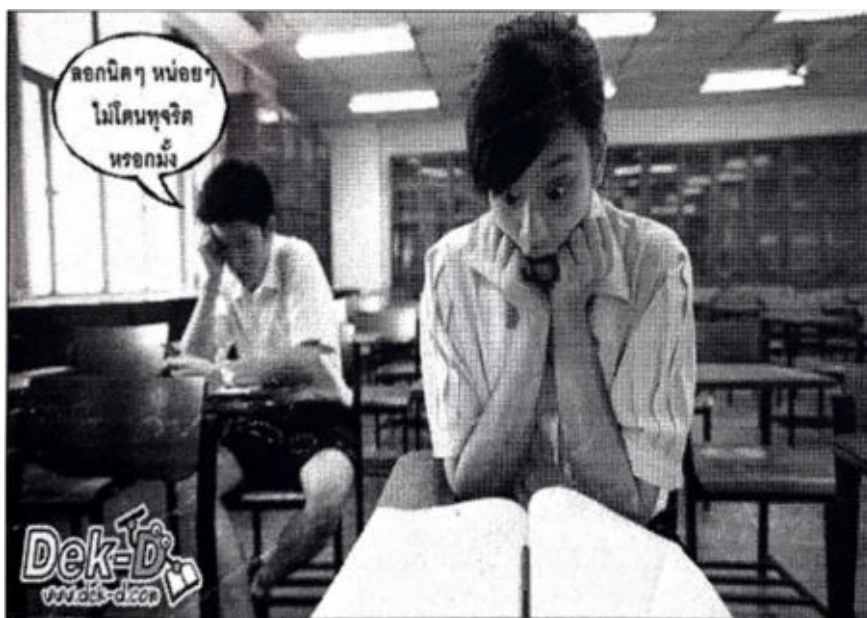
มีคนยื่นเงินให้กับเจ้าหน้าที่ ซึ่งเจ้าหน้าที่ที่เป็นลูกน้องไม่ยอมรับหัวหน้าที่โกง และออกมาต่อต้าน
ที่มา : <https://www.youtube.com/watch?v=MGcmLXOLZ-o> จาก ACT

สิ่งที่ปรากฏในคลิปวิดีโอ ทั้ง 2 เรื่อง เป็นเครื่องยืนยันว่า หากพวกเราในฐานะสมาชิกในสังคมร่วมมือกันในการปฏิบัติตามกฎ กติกา ของชุมชน สังคม รวมทั้งต่อต้านบุคคล องค์กร ที่กระทำการทุจริต ใช้การลงโทษทางสังคม โดยการกดดันและแสดงปฏิกิริยาต่อต้านให้เกิดความอับอายขายหน้า และได้รับโทษของการทุจริตตามกฎหมาย เพราะการทุจริตที่เกิดขึ้นไม่ว่าจะเป็นระดับใด ล้วนแล้วแต่ส่งผลกระทบต่อสังคมและประเทศชาติ ดังนั้น การปลูกฝังให้คนมีความละอายและไม่ทนต่อการทุจริต รวมถึงการรวมกลุ่มเพื่อสร้างสรรค์และป้องกันการทุจริต จึงเป็นหนทางหนึ่งที่จะแก้ปัญหาการทุจริตในประเทศของเราได้

กิจกรรมที่ 1

1. ผู้เรียนสามารถมีส่วนร่วมในการส่งเสริมสนับสนุนการเลือกตั้งได้อย่างไร ตอบอย่างน้อย 3 ข้อ

2. ให้ผู้เรียนตอบคำถามจากภาพที่กำหนดให้ ดังนี้

- 2.1 ผู้เรียนคิดว่า เด็กผู้ชายกำลังทำอะไร

- 2.2 ผู้เรียนคิดว่า การกระทำของเด็กผู้ชายคนนี้ถูกต้องหรือไม่ อย่างไร

- 2.3 ถ้าผู้เรียนเป็นเด็กผู้ชายคนนี้ ผู้เรียนจะทำตามพฤติกรรมของเด็กผู้ชายคนนี้หรือไม่ เพราะอะไร

2.4 ถ้าผู้เรียนลอกข้อสอบเพื่อนแล้วได้คะแนนสูง ผู้เรียนจะภาคภูมิใจหรือไม่ เพราะเหตุใด

2.5 ถ้ามีการสอบ ผู้เรียนควรปฏิบัติตนอย่างไร

กิจกรรมที่ 2

1. ให้ผู้เรียนรวมกลุ่มนำเสนอความรู้และความคิดเห็นที่ได้จากการระดมความคิดร่วมกันเพื่อหาแนวทางป้องกันการทุจริต ดังต่อไปนี้

1.1 ให้ผู้เรียนยกตัวอย่างการกระทำที่เป็นการทุจริตคอร์รัปชัน

1.2 ให้ผู้เรียนบอกผลเสียที่เกิดจากการทุจริตคอร์รัปชัน

1.3 ให้ผู้เรียนบอกแนวทางการป้องกันการทุจริตคอร์รัปชัน

บทที่ 3

STRONG : จิตพอเพียงด้านทุจริต

สาระสำคัญ

จากยุทธศาสตร์ชาติว่าด้วยการป้องกันและปราบปรามการทุจริต ระยะที่ 3 (พ.ศ. 2560-2564) ในยุทธศาสตร์ที่ 1 สร้างสังคมที่ไม่ทนต่อการทุจริต กลยุทธ์ที่ 3 ประยุกต์หลักปรัชญาของเศรษฐกิจพอเพียงเป็นเครื่องมือด้านทุจริต โดยใช้วิธีการมุ่งเน้นการปลูกฝังจิตสำนึกภายในบุคคลให้มีความซื่อสัตย์สุจริตตามหลักการเรียนรู้ตามปรัชญาของเศรษฐกิจพอเพียง สร้างความเป็นพลเมืองที่ดีในการรักษาประโยชน์สาธารณะและดำเนินชีวิตตามปรัชญาของเศรษฐกิจพอเพียง และสร้างกลไกการล้อมกลาทางสังคม โดยน้อมนำปรัชญาของเศรษฐกิจพอเพียงมาใช้เป็นเครื่องมือ ซึ่งสามารถประยุกต์หลักความพอเพียงด้วยโมเดล STRONG : จิตพอเพียงด้านทุจริต ซึ่งประกอบด้วย

- S (Sufficient) ความพอเพียง : การน้อมนำหลักปรัชญาของเศรษฐกิจพอเพียงมาเป็นหลักความพอเพียง
- T (Transparent) ความโปร่งใส : บุคคลและหน่วยงานปฏิบัติงานบนฐานของความโปร่งใส
- R (Realize) ความตื่นรู้ : มีความเข้าใจและตระหนักรู้ถึงรากเหง้าของปัญหา เข้าใจอย่างถ่องแท้
- O (Onward) มุ่งไปข้างหน้า : ผู้นำมุ่งพัฒนาให้เกิดความเจริญอย่างยั่งยืน โดยร่วมสร้างวัฒนธรรมไม่ทนต่อการทุจริตอย่างไม่ย่อท้อ
- N (Knowledge) ความรู้ : พัฒนาองค์ความรู้อย่างสม่ำเสมอเพื่อให้เท่าทันต่อสถานการณ์การทุจริต
- G (Generosity) ความเอื้ออาทร : ร่วมพัฒนาให้เกิดความเอื้ออาทรต่อกันบนพื้นฐานของจริยธรรมและจิตพอเพียง

ตัวชี้วัด

1. เข้าใจ และบอกความหมายของโมเดล STRONG : จิตพอเพียงด้านทุจริต
2. อธิบายความหมายของความพอเพียง ความโปร่งใส ความตื่นรู้ มุ่งไปข้างหน้า ความรู้ ความเอื้ออาทร
3. วิเคราะห์หลักการของจิตพอเพียงด้านทุจริต
4. นำหลักการของจิตพอเพียงด้านทุจริตไปใช้ในการดำเนินชีวิต

ขอบข่ายเนื้อหา

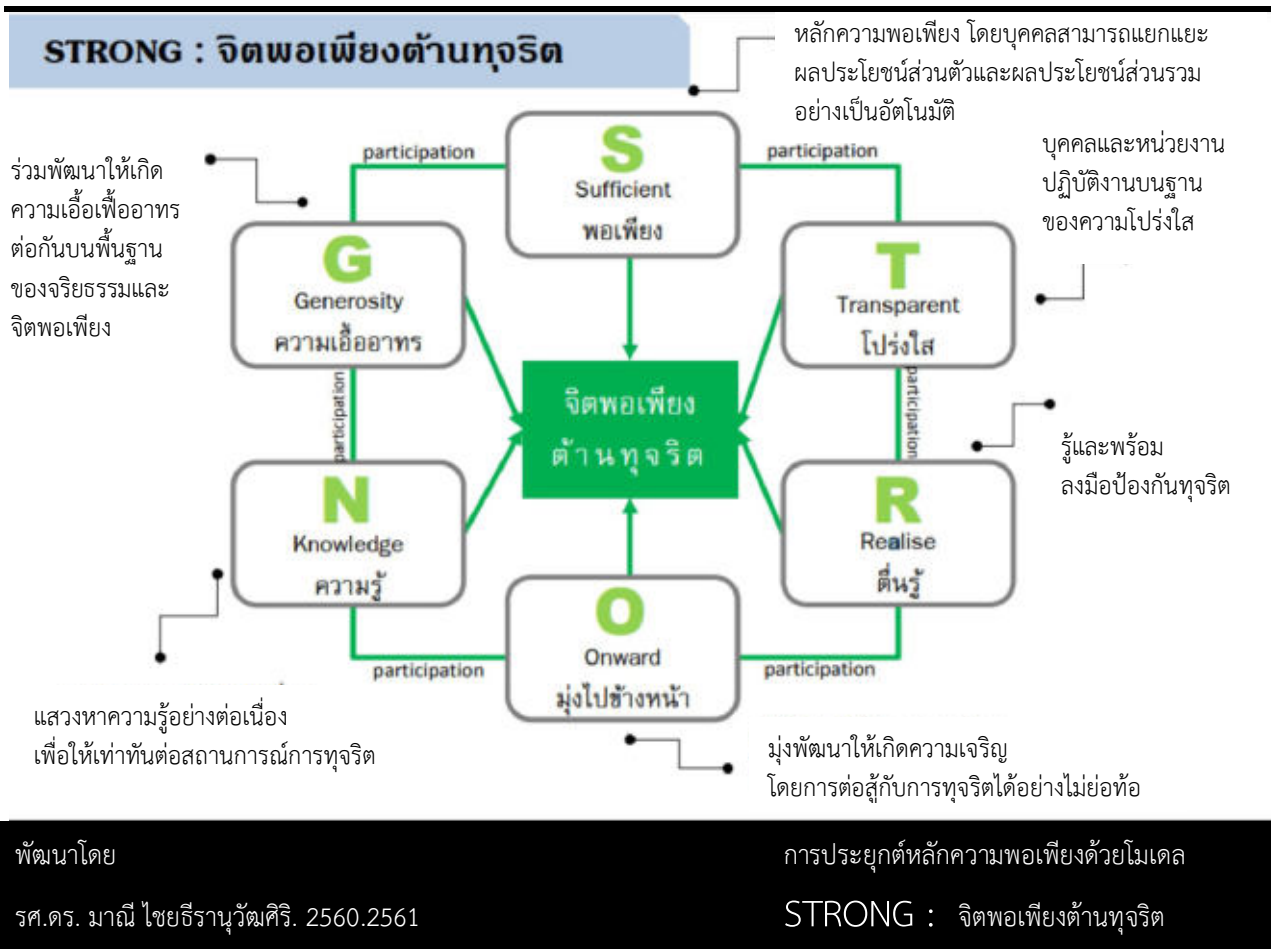
1. องค์ประกอบของโมเดล STRONG
2. การประยุกต์หลักความพอเพียงด้วยโมเดล STRONG : จิตพอเพียงด้านทุจริต

- 2.1 ความพอเพียง
- 2.2 ความโปร่งใส
- 2.3 ความตื่นรู้
- 2.4 มุ่งไปข้างหน้า
- 2.5 ความรู้
- 2.6 ความเอื้ออาทร

เรื่องที่ 1 องค์ประกอบของโมเดล STRONG

จิตพอเพียงด้านทุจริต ตามที่ประเทศไทยได้มียุทธศาสตร์ชาติว่าด้วยการป้องกันและปราบปรามการทุจริต ระยะที่ 3 (พ.ศ. 2560 – 2564) ได้มีการวิเคราะห์ภาพอนาคตของประชาชนและสังคมไทยในระยะ 5 ปีข้างหน้าไว้ว่า หากยุทธศาสตร์ชาติฯ ได้รับความร่วมมือร่วมใจจากทุกภาคส่วนของสังคมไทยในการนำไปปฏิบัติจริง ประชาชนไทยจะมีความตื่นตัวต่อการทุจริตมากขึ้น มีการให้ความสนใจต่อข่าวสารและตระหนักถึงผลกระทบของการทุจริตที่มีต่อประเทศ มีการแสดงออกซึ่งการต่อต้านการทุจริตทั้งในชีวิตประจำวันและการแสดงออกผ่านสื่อสาธารณะและสื่อสังคมออนไลน์ต่าง ๆ ประชาชนในแต่ละช่วงวัยได้รับกระบวนการกลุ่มเกลาทางสังคมว่า การทุจริต ถือเป็นพฤติกรรมที่นอกจากจะผิดกฎหมายและทำให้เกิดความเสียหายต่อประเทศแล้ว ยังเป็นพฤติกรรมที่ผิดจริยธรรม ไม่ได้รับการยอมรับจากสังคม ประชาชนต้องเริ่มเรียนรู้การปรับเปลี่ยนฐานความคิดที่ทำให้สามารถแยกแยะระหว่างผลประโยชน์ส่วนตนกับผลประโยชน์ส่วนรวมได้ วัฒนธรรมทางสังคมที่มีฐานอยู่บนหลักปรัชญาของเศรษฐกิจพอเพียง เนื่องจากมีพื้นฐานจิตที่พอเพียงมีความละเอียดต่อการทุจริตประพฤตินิยมชอบ และไม่ยอมให้ผู้อื่นกระทำการทุจริตอันส่งผลให้เกิดความเสียหายต่อสังคมส่วนรวม

หน่วยงานทุกภาคส่วนต้องให้ความสำคัญอย่างแท้จริงกับการตระหนักถึงจิตพอเพียงด้านทุจริต โดยประชาชนทุกคนนำการประยุกต์หลักปรัชญาของเศรษฐกิจพอเพียงมาใช้ประกอบกับหลักการต่อต้านการทุจริตอื่น ๆ เพื่อสร้างฐานคิดจิตพอเพียงต่อต้านทุจริตให้เกิดขึ้นเป็นพื้นฐานความคิดของปัจเจกบุคคล โดยประยุกต์หลัก “STRONG : จิตพอเพียงด้านทุจริต” ซึ่งคิดค้นโดย รองศาสตราจารย์ ดร.มาณี ไชยธีรา-นุวัฒน์ศิริ ในปี พ.ศ. 2560 มาเป็นแนวทางในการพัฒนาวัฒนธรรมหน่วยงาน

ที่มา : <http://www.stopcorruption.moph.go.th>=สะกดจิตเข้าสู่วังค์

STRONG : จิตพอเพียงด้านทุจริต ประกอบด้วย

1) S (Sufficient) : **ความพอเพียง** หมายถึง ผู้นำ ผู้บริหาร บุคคลทุกระดับ องค์กรและชุมชน น้อมนำหลักปรัชญาของเศรษฐกิจพอเพียงมาปรับประยุกต์เป็นหลักความพอเพียงในการทำงาน การดำรงชีวิต การพัฒนาตนเองและส่วนรวม รวมถึงการป้องกันการทุจริตอย่างยั่งยืน ซึ่งความพอเพียงต่อสิ่งใดสิ่งหนึ่งของมนุษย์แม้ว่าจะแตกต่างกันตามพื้นฐาน แต่การตัดสินใจว่าความพอเพียงของตนเองต้องตั้งอยู่บนความมีเหตุมีผล รวมทั้งต้องไม่เบียดเบียนตนเอง ผู้อื่น และส่วนรวม ความพอเพียงดังกล่าวจึงเป็นภูมิคุ้มกันให้บุคคลนั้น ไม่กระทำการทุจริต ซึ่งต้องให้ความรู้ความเข้าใจ และปลูกให้ตื่นรู้

2) T (Transparent) : **ความโปร่งใส** หมายถึง ผู้นำ ผู้บริหาร บุคคลทุกระดับ องค์กรและชุมชน ต้องปฏิบัติงานบนฐานของความโปร่งใส ตรวจสอบได้ ดังนั้น จึงต้องมีและปฏิบัติตามหลักปฏิบัติ ระเบียบ ข้อปฏิบัติ กฎหมาย ด้านความโปร่งใส ซึ่งต้องให้ความรู้ความเข้าใจ และปลูกให้ตื่นรู้

3) R (Realize) : **ความตื่นรู้** หมายถึง ผู้นำ ผู้บริหาร บุคคลทุกระดับ องค์กรและชุมชน มีความรู้ ความเข้าใจ และตระหนักรู้ถึงรากเหง้าของปัญหาและภัยร้ายแรงของการทุจริตประพตมิชอบ ภายในชุมชน และประเทศ ความตื่นรู้จะบังเกิดเมื่อได้พบเห็นสถานการณ์ที่เสี่ยงต่อการทุจริต ย่อมจะมีปฏิกิริยาเฝ้าระวังและ

ไม่ยินยอมต่อการทุจริตในที่สุดซึ่งต้องให้ความรู้ความเข้าใจเกี่ยวกับสถานการณ์การทุจริตที่เกิดขึ้น ความร้ายแรง และผลกระทบต่อระดับบุคคลและส่วนรวม

4) O (Onward) : **มุ่งไปข้างหน้า** หมายถึง ผู้นำ ผู้บริหาร บุคคลทุกระดับ องค์กรและชุมชน มุ่งพัฒนาและปรับเปลี่ยนตนเองและส่วนรวมให้มีความเจริญก้าวหน้าอย่างยั่งยืน บนฐานความโปร่งใส ความพอเพียงและร่วมสร้างวัฒนธรรมสุจริตให้เกิดขึ้นอย่างไม่ย่อท้อ ซึ่งต้องมีความรู้ความเข้าใจในประเด็นดังกล่าว

5) N (Knowledge) : **ความรู้** หมายถึง ผู้นำ ผู้บริหาร บุคคลทุกระดับ องค์กรและชุมชน ต้องมีความรู้ความเข้าใจสามารถนำความรู้ไปใช้ สามารถวิเคราะห์ สังเคราะห์ ประเมินได้อย่างถ่องแท้ ในเรื่องสถานการณ์การทุจริต ผลกระทบที่มีต่อตนเองและส่วนรวม ความพอเพียงด้านทุจริต การแยกแยะผลประโยชน์ส่วนตนและผลประโยชน์ส่วนรวมที่มีความสำคัญยิ่งต่อการลดการทุจริตในระยะยาว รวมทั้ง ความอายไม่กล้ากระทำการทุจริตและเกิดความไม่ทนเมื่อพบเห็นว่ามีกรทุจริตเกิดขึ้นเพื่อสร้างสังคมไม่ทนต่อการทุจริต

6) G (Generosity) : **ความเอื้ออาทร** หมายถึง คนไทยมีความเอื้ออาทร มีเมตตา มีน้ำใจ ต่อกัน บนฐานของจิตพอเพียงด้านทุจริต ไม่เอื้อต่อการรับหรือการให้ผลประโยชน์ต่อพวกพ้อง

เรื่องที่ 2 การประยุกต์หลักความพอเพียงด้วยโมเดล STRONG : จิตพอเพียงด้านทุจริต

การนำหลักความพอเพียงมาประยุกต์ใช้ด้วยโมเดล STRONG : จิตพอเพียงด้านทุจริต มาใช้ในเรื่องต่าง ๆ ต่อไปนี้

2.1 ความพอเพียง (Sufficient)

พระราชดำรัสของพระบาทสมเด็จพระบรมชนกาธิเบศร มหาภูมิพลอดุลยเดชมหาราช บรมนาถบพิตร (พระบาทสมเด็จพระปรมินทรมหาภูมิพลอดุลยเดช ในหลวงรัชกาลที่ 9) พระราชทานแก่บุคคลต่าง ๆ ที่เข้าเฝ้าฯ ถวายชัยมงคลเนื่องในโอกาสวันเฉลิมพระชนมพรรษา ณ ศาลาดุสิดาลัย สวนจิตรลดาฯ พระราชวังดุสิต วันที่ 4 ธันวาคม 2541

“...คำว่าพอเพียง มีความหมายกว้างออกไปอีก ไม่ได้หมายถึงการมีพอสำหรับใช้ของตัวเองมีความหมายว่าพอมี พอกิน พอมีพอกินนี้ ถ้าใครได้มาอยู่ที่นี้ ในสาละวันเมื่อ 24 ปี 2517 ถึง 2541 ก็ 24 ปี ใช้ไหม วันนั้นได้พูดถึงว่า เราควรจะปฏิบัติให้พอมีพอกิน พอมี พอกินนี้ก็แปลว่าเศรษฐกิจพอเพียงนั่นเอง ถ้าแต่ละคนพอมี พอกิน ก็ใช้ได้ ยิ่งถ้าทั้งประเทศพอมีพอกินก็ยิ่งดีและประเทศไทยก็เวลานั้น ก็เริ่มจะเป็นไม่พอมี บางคนก็มีมาก บางคนก็ไม่มีเลย สมัยก่อนนี้พอมีพอกิน มาสมัยนี้ชักจะไม่พอมีพอกิน จึงต้องมีนโยบายที่จะทำเศรษฐกิจพอเพียง เพื่อที่จะให้ทุกคนมีพอเพียงได้...”

“...คำว่าพอก็เพียงพอเพียงนี้ก็พอตั้งนั่นเอง คนเราถ้าพอในความต้องการ ก็มีความโลภน้อย เมื่อมีความโลภน้อย ก็เบียดเบียนคนอื่นน้อย ถ้าทุกประเทศใดมีความคิด อันนี้ไม่ใช่เศรษฐกิจ มีความคิดจะทำอะไรต้องพอเพียง หมายความว่า พอประมาณ ไม่สุดโต่ง ไม่โลภอย่างมาก คนเราก็อยู่เป็นสุข พอเพียงนี้อาจจะมีมาก อาจจะมีของหรูหราก็ได้ แต่ว่าต้องไม่ไปเบียดเบียนคนอื่น ต้องให้พอประมาณ พุดจาก็พอเพียง ทำอะไรก็พอเพียง ปฏิบัติตนก็พอเพียง...”

“...อย่างเคยพูดเหมือนกันว่า ท่านทั้งหลายที่นั่งอยู่ตรงนี้ ถ้าไม่พอเพียง คือ อยากจะไปนั่งบนเก้าอี้ของผู้ที่อยู่ข้าง ๆ อันนั้นไม่พอเพียงและทำไม่ได้ ถ้าอยากนั่งอย่างนั้นก็เดือนร้อนกันแน่เพราะว่าอึดอัด จะทำให้ทะเลาะกัน และเมื่อมีการทะเลาะกันก็ไม่มีประโยชน์เลย ฉะนั้น ควรที่จะคิดว่าทำอะไรพอเพียง...”

“...ถ้าใครมีความคิดอย่างหนึ่งและต้องการให้คนอื่นมีความคิดอย่างเดียวกับตัวซึ่งอาจจะไม่ถูก อันนี้ก็ไม่ใช่พอเพียง การพอเพียงในความคิดก็คือ แสดงความคิด ความเห็นของตัวเอง และปล่อยให้คนอื่นพูดบ้าง และมาพิจารณาว่าที่เขาพูดกับที่เราพูด อันไหนพอเพียง อันไหนเข้าเรื่อง ถ้าไม่เข้าเรื่องก็แก้ไขเพราะว่าถ้าพูดกันโดยที่ไม่รู้เรื่องกัน ก็จะกลายเป็นการทะเลาะ จากการทะเลาะด้วยวาจาก็กลายเป็นการทะเลาะด้วยกาย ซึ่งในที่สุดก็นำมาสู่ความเสียหาย เสียหายแก่คนสองคนที่เป็นตัวการ เป็นตัวละครทั้งสองคน ถ้าเป็นหมูก็เลยเป็นการตีกันอย่างรุนแรง ซึ่งจะทำให้คนอื่นอีกมากเดือดร้อน ฉะนั้น ความพอเพียงนี้ก็แปลว่า ความพอประมาณ และความมีเหตุผล...”

การน้อมนำหลักปรัชญาของเศรษฐกิจพอเพียงมาปฏิบัติ

“เศรษฐกิจพอเพียง” เป็นปรัชญาที่ถึงแนวการดำรงอยู่และปฏิบัติตนของประชาชนทุกระดับ ตั้งแต่ระดับครอบครัว ระดับชุมชน จนถึงระดับรัฐ ทั้งในการพัฒนาและบริหารประเทศให้ดำเนินไปในทางสายกลาง โดยเฉพาะการพัฒนาเศรษฐกิจเพื่อให้ก้าวทันต่อโลกยุคโลกาภิวัตน์

ความพอเพียง หมายถึง ความพอประมาณ ความมีเหตุผล รวมถึงความจำเป็นที่จะต้องมีระบบภูมิคุ้มกันในตัวที่ดีพอสมควรต่อการมีผลกระทบใด ๆ อันเกิดจากการเปลี่ยนแปลงทั้งภายนอกและภายใน ทั้งนี้จะต้องอาศัยความรอบรู้ ความรอบคอบ และความระมัดระวังอย่างยิ่งในการนำวิชาการต่าง ๆ มาใช้ในการวางแผนและการดำเนินการทุกขั้นตอน และขณะเดียวกันจะต้องเสริมสร้างพื้นฐานจิตใจของคนในชาติ โดยเฉพาะเจ้าหน้าที่ของรัฐ นักทฤษฎี และนักธุรกิจในทุกระดับ ให้มีสำนึกในคุณธรรมความซื่อสัตย์สุจริต และให้มีความรอบรู้ที่เหมาะสม ดำเนินชีวิตด้วยความอดทน ความเพียร มีสติ ปัญญา และความรอบคอบ เพื่อให้สมดุลและพร้อมต่อการรองรับการเปลี่ยนแปลงอย่างรวดเร็วและกว้างขวางทั้งด้านวัตถุ สังคม สิ่งแวดล้อม และวัฒนธรรมจากโลกภายนอกได้เป็นอย่างดี”

การน้อมนำหลักปรัชญาของเศรษฐกิจพอเพียงมาปฏิบัติ ทุกคนสามารถนำหลักปรัชญาของเศรษฐกิจพอเพียง มาเป็นหลักปฏิบัติในการดำเนินชีวิตได้ ไม่ใช่เฉพาะในหมู่คนจนหรือเกษตรกร โดยต้อง “ระเบิดจากข้างใน” คือ การเกิดจิตสำนึก มีความศรัทธา เชื่อมั่น เห็นคุณค่า และนำไปปฏิบัติด้วยตนเอง แล้วจึงขยายไปสู่ครอบครัว ชุมชน สังคม และประเทศชาติต่อไป

ความพอเพียงระดับบุคคลและครอบครัว มุ่งเน้นให้บุคคลและครอบครัวอยู่ร่วมกันอย่างมีความสุข ทั้งทางกายและทางใจ พึ่งพาตนเองอย่างเต็มความสามารถ ไม่ทำอะไรเกินตัว ดำเนินชีวิตโดยไม่เบียดเบียนตนเองและผู้อื่น รวมทั้งใฝ่รู้และมีการพัฒนาตนเองอย่างต่อเนื่อง เพื่อความมั่นคงในอนาคต และเป็นที่พึ่งให้ผู้อื่นได้ในที่สุด เช่น หาปัจจัยสี่มาเลี้ยงตนเองและครอบครัวจากการประกอบสัมมาชีพ รู้ข้อมูลรายรับ-รายจ่าย ประหยัดแต่ไม่ใช่ตระหนี่ ลด-ละ-เลิก อบายมุข สอนให้เด็กรู้จักคุณค่า รู้จักใช้ และรู้จักออมเงินและสิ่งของเครื่องใช้ ดูแลรักษาสุขภาพ มีการแบ่งปันภายในครอบครัว ชุมชน และสังคมรอบข้าง รวมถึงการรักษาวัฒนธรรม ประเพณี และการอยู่ร่วมกับทรัพยากรธรรมชาติและสิ่งแวดล้อมได้อย่างเหมาะสม

ความพอเพียงระดับชุมชน คนในชุมชนมีการรวมกลุ่มกันทำประโยชน์เพื่อส่วนรวม ช่วยเหลือเกื้อกูลกัน ภายในชุมชนบนหลักของความรู้รักสามัคคี สร้างเป็นเครือข่ายเชื่อมโยงกันในชุมชนและนอกชุมชนทั้งด้านเศรษฐกิจ สังคม ทรัพยากรธรรมชาติและสิ่งแวดล้อม เช่น การรวมกลุ่มอาชีพ องค์กรการเงิน สวัสดิการชุมชน การช่วยดูแลรักษาความสงบ ความสะอาด ความเป็นระเบียบเรียบร้อย รวมทั้งการใช้ภูมิปัญญาท้องถิ่นและทรัพยากรธรรมชาติและสิ่งแวดล้อมในชุมชนมาสร้างประโยชน์ได้อย่างเหมาะสม เพื่อสร้างเสริมชุมชนให้มีความเข้มแข็งและมีความเป็นอยู่ที่พอเพียง

ความพอเพียงในภาคธุรกิจเอกชน เริ่มจากความมุ่งมั่นในการดำเนินธุรกิจที่หวังผลประโยชน์หรือกำไรในระยะยาวมากกว่าระยะสั้น แสวงหาผลตอบแทนบนพื้นฐานของการแบ่งปัน มุ่งให้ทุกฝ่ายที่เกี่ยวข้องได้รับประโยชน์อย่างเหมาะสมและเป็นธรรมทั้งลูกค้า คู่ค้า ผู้ถือหุ้น และพนักงานด้านการขยายธุรกิจต้องทำอย่างค่อยเป็นค่อยไป รวมทั้งต้องมีความรู้และเข้าใจธุรกิจของตนเอง รู้จักลูกค้า ศึกษาคู่แข่ง และเรียนรู้

การตลาดอย่างถ่องแท้ ผลิตในสิ่งที่ถนัดและทำตามกำลังสร้างเอกลักษณ์ที่แตกต่างและพัฒนาคุณภาพ ผลิตภัณฑ์อย่างต่อเนื่อง มีการเตรียมความพร้อมต่อการเปลี่ยนแปลงที่อาจเกิดขึ้น มีความซื่อสัตย์รับผิดชอบต่อ สังคมและป้องกันผลกระทบต่อสิ่งแวดล้อม ที่สำคัญต้องสร้างเสริมความรู้และจิตสำนึกการให้แก่พนักงานอย่าง เหมาะสม

ความพอเพียงระดับประเทศ เป็นการบริหารจัดการประเทศ โดยเริ่มจากการวางรากฐาน ให้ประชาชนส่วนใหญ่อยู่อย่างพอมีพอกิน และพึ่งตนเองได้ มีความรู้และคุณธรรมในการดำเนินชีวิต มีการ รวมกลุ่มของชุมชนหลาย ๆ แห่ง เพื่อแลกเปลี่ยนความรู้ สืบทอดภูมิปัญญา และร่วมกันพัฒนาตามแนวทาง เศรษฐกิจพอเพียงอย่างรู้ รักสามัคคี เสริมสร้างเครือข่ายเชื่อมโยงระหว่างชุมชนให้เกิดเป็นสังคมแห่งความ พอเพียงในที่สุด

การประยุกต์ใช้หลักปรัชญาของเศรษฐกิจพอเพียงในด้านต่าง ๆ

ด้านเศรษฐกิจ ไม่ใช่จ่ายเกินตัว ไม่ลงทุนเกินขนาด คิดและวางแผนอย่างรอบคอบ มีภูมิคุ้มกัน ไม่เสี่ยงเกินไป

ด้านจิตใจ มีจิตใจเข้มแข็ง มีจิตสำนึกที่ดี เอื้ออาทร เห็นแก่ประโยชน์ส่วนรวมมากกว่าประโยชน์ ส่วนตัว

ด้านสังคมและวัฒนธรรม ช่วยเหลือเกื้อกูลกัน รู้รัก สามัคคี สร้างความเข้มแข็งให้ครอบครัวและ ชุมชน รักษาเอกลักษณ์ ภาษา ภูมิปัญญา และวัฒนธรรมไทย

ด้านทรัพยากรธรรมชาติและสิ่งแวดล้อม รู้จักใช้และจัดการอย่างฉลาดและรอบคอบ ฟื้นฟู ทรัพยากรเพื่อให้เกิดความยั่งยืนและคงอยู่ชั่วลูกหลาน

ด้านเทคโนโลยี รู้จักใช้เทคโนโลยีที่เหมาะสม สอดคล้องกับความต้องการและสภาพแวดล้อมและ พัฒนาเทคโนโลยีจากภูมิปัญญาชาวบ้าน

ผลที่คาดว่าจะได้รับ

การน้อมนำหลักปรัชญาของเศรษฐกิจพอเพียงมาประยุกต์ใช้ในทุกภาคส่วนของสังคมอย่างจริงจัง จะส่งผลให้การพัฒนาประเทศก้าวหน้าไปอย่างสมดุล มั่นคง และยั่งยืน พร้อมรับกับการเปลี่ยนแปลงในทุกด้าน ทั้งด้านชีวิต เศรษฐกิจ สังคม วัฒนธรรม สิ่งแวดล้อม และเทคโนโลยี อันจะนำไปสู่ “ความอยู่เย็นเป็นสุข ร่วมกันในสังคมไทย”

แบบอย่างในเรื่องของความพอเพียง

เรื่อง ฉลองพระองค์ บนความ “พอเพียง” : หนังสือพิมพ์คมชัดลึก 24 ตุลาคม 2559

นายสุนทร ชนะศรีโยธิน เจ้าของร้านสุท “วินสัน เทเลอร์” ได้บอกเล่าพระราชจริยวัตรในด้าน “ความพอเพียง” ที่พระองค์ท่านทรงปฏิบัติมาอย่างต่อเนื่องว่า “นายตำรวจนำมาให้ผมซ่อมเป็นผ้ารัดอก สำหรับเล่นเรือใบสภาพเก่ามากแล้ว นายตำรวจท่านนั้นบอกว่าไม่มีร้านไหนยอมซ่อมให้เลย ผมเห็นว่ายังแก้ไขได้ ก็รับมาซ่อมแซมให้ไม่คิดเงิน เพราะแค่นี้ก็อย่างบริการแก้ไขให้ดีให้ลูกค้าประทับใจ แต่ไม่รู้มาก่อนว่าเขาเป็นเจ้าหน้าที่ในพระราชสำนัก ตอนนั้นผมบอกไม่คิดค่าตัดบอกเขาว่าไม่รับเงิน แก้ไขแค่นี้ ผมมีน้ำใจ ผมเปิดร้านเสื้อ เพราะต้องการให้มีชื่อเสียงด้านคุณภาพและบริการลูกค้ามากกว่า แก้ไขนิดเดียวก็อยากทำให้เขาดี ๆ ไม่ต้องเสียเงิน ตอนนั้นเขาถามผมอีกว่า แล้วจะเอามาให้ทำอีกได้ไหม เราก็บอกได้เลย ผมบริการให้ จากนั้นเราก็รับแก้ไขให้นายตำรวจท่านนี้เรื่อย ๆ เขาขอให้คิดเงินก็ไม่คิดให้ พอครั้งที่ 5 นี้สีท่านเอาผ้ามา 4 - 5 ผืน จะให้ตัดถามผมว่า เท่าไหร่ ๆ แล้วก็รีบควักนามบัตรมาให้ผม ท่านชื่อ พล.ต.ต.จรัส สุดเสถียร ตำแหน่งเขียนว่าเป็นนายตำรวจประจำราชสำนัก ท่านบอกว่า “สิ่งที่เก่าแก่ทำให้เป็นของพระเจ้าอยู่หัวนะ” ผมจึงมารีบยกมือท่วมหัว “ดีใจที่ได้รับใช้เบื้องพระยุคลบาทแล้ว” นายสุนทรเล่าด้วยน้ำเสียงตื่นตื่นใจแต่ละฉลองพระองค์ที่ได้รับมาให้ซ่อมแซม ถ้าเป็นคนอื่นผ้าเก่าขนาดนั้นเขาไม่ซ่อมกันแล้ว เอาไปทิ้งหรือให้คนอื่น ๆ ได้แล้ว แต่พระเจ้าอยู่หัว รัชกาลที่ 9 ทรงมีความมั่งมีสัต์แต่ละองค์ที่เอามาเก่ามาก เช่น เสื้อสูทสีฟ้าซัยพัฒนา ผ้าเก่าสีซีดมากแล้ว ตรงตราซัยพัฒนามัวหมอง ตรงดันทองก็หลุดเกือบหมด ผมเอามาแกะหมดเลยให้โรงงานปักใหม่ให้เหมือนแบบเดิม เพราะเข้าใจว่าท่านอยากได้ฉลองพระองค์องค์เดิม แต่เปลี่ยนตราให้ดูใหม่ ถ้าสมมติวันนี้มีเจ้าหน้าที่มาส่งซ่อม พรุ่งนี้เย็น ๆ ผมก็ทำเสร็จส่งคืนเข้าไป เจ้าหน้าที่ที่มารับฉลองพระองค์สอบถามว่า ทำไมทำไว ผมตอบเลยว่า เพราะตั้งใจถวายงานครับ ผมอยู่ผืนแผ่นดินไทย ได้ร่วมพระบารมีของพระองค์ ผมก็อยากได้รับใช้เบื้องพระยุคลบาทสักเรื่อง ผมเป็นแค่ช่างตัดเสื้อ ได้รับใช้ขนาดนี้ผมก็ปลื้มปิติที่สุดแล้ว

“ผมถือโอกาสนำหลักเศรษฐกิจพอเพียงของพระองค์ท่านมาใช้ตลอด เสื้อผ้าเก่า ๆ ที่ได้รับมาวันแรก ทำให้รู้ว่าพระองค์ทรงอยู่อย่างประหยัด มัธยัสถ์ ทรงเป็นแบบอย่างความพอเพียงให้แก่ประชาชนและเมื่อได้ถวายงานบ่อยครั้ง ทำให้ผมตระหนักว่าคนเราวันหนึ่งต้องคิดพิจารณาตัวอย่างว่าสิ่งไหนบกพร่องก็ต้องแก้ไขสิ่งนั้น ทุกคนต้องแก้ไขสิ่งที่บกพร่องก่อน งานถึงจะบรรลุเป้าหมาย และเมื่อประสบความสำเร็จแล้วอย่าลืมตั้งใจทำสิ่งดี ๆ ให้ประเทศชาติตลอดไป” ข้อคิดและข้อปฏิบัติดี ๆ ที่ช่างสุนทรได้รับจากพระบาทสมเด็จพระบรมชนกาธิเบศร มหาภูมิพลอดุลยเดชมหาราช บรมนาถบพิตร (พระบาทสมเด็จพระปรมินทรมหาภูมิพลอดุลยเดช ในหลวงรัชกาลที่ 9)

ฉลองพระบาท ก. เปรมศิลป์ ช่างซ่อมฉลองพระบาท รอยเท้าในหลวง ร. 9 รอยเท้าของความพอเพียง

นายศรไกร แนนศรีนิล หรือช่างโก้ ช่างนอกราชสำนักผู้ถวายงานซ่อมฉลองพระบาทในหลวง รัชกาลที่ 9 มานานกว่า 10 ปี ปัจจุบันยังเป็นเจ้าของร้านซ่อมรองเท้า ก. เปรมศิลป์ บริเวณสี่แยกพิชัย เขตดุสิต กรุงเทพฯ ประมาณปี 2546 มีลูกค้าสวมชุดพระราชสำนักมา 2 คน เดินประคองถุงผ้าลายสก๊อต ด้านในเป็นรองเท้าเข้ามา ในร้าน พอวางรองเท้าก็ก้มลงกราบ เลยกถามว่า เอาอะไรมาให้ ลูกค้ารายนั้นตอบว่า ฉลองพระบาทของ พระบาทสมเด็จพระเจ้าอยู่หัว รัชกาลที่ 9 ได้ยืมเท่านั้น ทำตัวไม่ถูก ขนลุก พุดอะไรไม่ถูก ในใจคิดแต่เพียงว่า โชคดีแล้ว ไม่นึกไม่ฝันว่าจะมีโอกาสได้ซ่อมรองเท้าของเจ้าฟ้าเจ้าแผ่นดิน ช่างโก้เล่าว่า “รองเท้าคู่แรกที่ในหลวง รัชกาลที่ 9 ทรงนำมาซ่อม เป็นรองเท้าหนังสีดำ ทรงคัทชู แบรินต์ไทยเป็นฉลองพระบาทคู่โปรดของพระองค์ เบอร์ 43 เท้าที่สังเกตสภาพชำรุดทรุดโทรม รวากับใส่ใช้งานมาแล้วหลายสิบปี ภายในรองเท้าฝุ่กร่อนหลุดลอก หลายแห่ง ถ้าเป็นคนทั่วไปจะแนะนำให้ทิ้งแล้วซื้อใหม่”

“จริง ๆ ผมใช้เวลาซ่อมรองเท้าคู่นั้นไม่ถึง 1 ชั่วโมงก็เสร็จ แต่ด้วยความที่อยากให้รองเท้าคู่นั้นอยู่ในบ้านให้นาน เลยบอกเจ้าหน้าที่ว่า ใช้เวลาซ่อม 1 เดือน ซึ่งฉลองพระบาทคู่นี้ ทรงโปรดใช้ทรงดนตรี”

นับจากนั้นเป็นต้นมาช่างโก้ยังมีโอกาสได้ถวายงานซ่อมฉลองพระบาทอีกหลายคู่ ซึ่งคู่ที่ 2 และคู่ที่ 3 เป็นรองเท้าหนังสีดำ ทรงคัทชู คู่ที่ 4 ฉลองพระบาทหนังวัว ทรงฮาฟ มักใส่ในงานราชพิธีซึ่งฉลองพระบาทคู่นี้ มีรอยพระบาทติดมากับแผ่นรองเท้า ช่างโก้เก็บแผ่นรองเท้าไว้ที่ร้านเพื่อความเป็นสิริมงคล ส่วนฉลองพระบาท คู่ที่ 5 ทรงนำมาเปลี่ยนพื้น ฉลองพระบาทคู่ที่ 6 เป็นรองเท้าเปิดส้น ซึ่งคุณทองแดงสุนัขทรงเลี้ยงกัด รวมแล้ว ทั้งหมด 6 คู่

“ผมซ่อมฉลองพระบาททุกคู่อย่างสุดความสามารถ ซึ่งรองเท้าของพระองค์จะนำไปวางปนกับของ ลูกค้าคนอื่นไม่ได้ เลยซื้อพานมาใส่พร้อมกับผ้าสีเหลืองมารอง แล้วนำไปวางไว้ที่สูงที่สุดในร้านเพราะท่านคง ทรงโปรดมาก สภาพรองเท้าชำรุดมาก ซบในรองเท้าหลุดออกมาหมด ถ้าเป็นเศรษฐีทั่วไปคงจะไม่นำมาใช้แล้ว แต่นี่พระองค์ยังทรงใช้คู่เดิมอยู่”

ประการสำคัญที่ทำให้ชายผู้นี้ได้เรียนรู้จากพระบาทสมเด็จพระบรมชนกาธิเบศร มหาภูมิพลอดุลยเดชมหาราช บรมนาถบพิตร (พระบาทสมเด็จพระปรมินทรมหาภูมิพลอดุลยเดช ในหลวงรัชกาลที่ 9) คือ “ความพอเพียง” ขนาดฉลองพระบาทขาดและเก่ายังส่งมาซ่อม หากคนไทยเดินตามรอยของพระองค์ท่าน ชีวิตไม่ฟุ้งเฟ้อเพื่อจะเป็นสุขกันมากกว่านี้

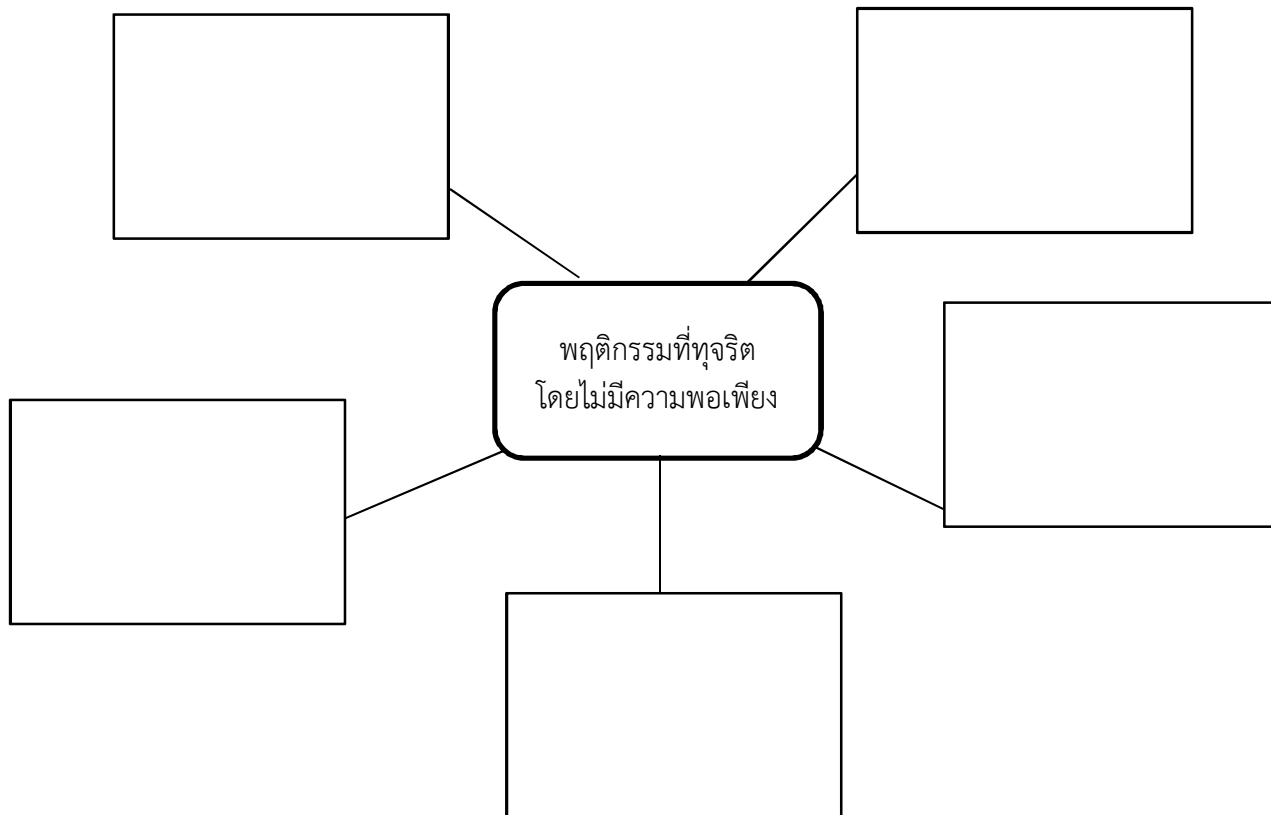
“ดร. สุมะธ ตันติเวชกุล” เขียนไว้ในหนังสือ “ใต้เบื้องพระยุคลบาท”

“...พระองค์ท่าน ทรงเป็นผู้นำอย่างแท้จริง คุณแค่ฉลองพระบาท เป็นต้น พวกตามเสด็จฯ ทั้งหลาย ใส่รองเท้านอก และยังมาจากต่างประเทศใส่แล้วนุ่มเท้าดี พระองค์กลับทรงรองเท้าที่ผลิตในเมืองไทยคู่ละ ร้อยกว่าบาทสีดำเหมือนอย่างที่นักเรียนใส่กัน แม้กระทั่งพวกเรายังไม่ซื้อใส่เลย...”

1.3 บอกประโยชน์ของการปฏิบัติตัวอย่างพอเพียงที่ส่งผลต่อตนเอง ผู้อื่น และประเทศชาติ

กิจกรรมที่ 2

ให้ผู้เรียนแบ่งกลุ่มศึกษาข่าวเกี่ยวกับการทุจริตจากสื่อสิ่งพิมพ์ สื่ออิเล็กทรอนิกส์ พร้อมสรุปโดยเติมคำ
ในช่องว่างในแผนภูมิ

2.2 ความโปร่งใส (Transparency)

ความหมาย

ความโปร่งใส (Transparency) หมายถึง การกระทำใด ๆ ของภาครัฐทั้งในระดับบุคคลและองค์กรที่ผู้อื่นสามารถมองเห็นได้ คาดเดาได้ และเข้าใจได้ ครอบคลุมถึงทุกการกระทำที่เป็นผลจากการตัดสินใจของผู้บริหาร การดำเนินงานทางธุรกิจ และงานสาธารณประโยชน์ต่าง ๆ เช่น การมีระบบงานและขั้นตอนการทำงานที่ชัดเจน ซึ่งดูได้จาก กฎ ระเบียบ หรือประกาศ การมีหลักเกณฑ์ประเมินหรือการให้คุณให้โทษที่ชัดเจน การเปิดเผยข้อมูลข่าวสารที่ถูกต้องอย่างตรงไปตรงมา ความโปร่งใส จึงเป็นเครื่องมือที่สำคัญในการตรวจสอบความถูกต้อง และช่วยป้องกันไม่ให้เกิดการทุจริต รวมทั้งนำไปสู่การสร้างควมไว้วางใจซึ่งกันและกันทั้งระหว่างผู้ปฏิบัติร่วมกันในองค์กรเดียวกัน ระหว่างประชาชนต่อรัฐไปจนถึงระหว่างคนในชาติด้วยกัน ดังนั้น ทุกองค์กรไม่ว่าจะเป็นหน่วยงานภาครัฐหรือภาคเอกชน ควรปรับปรุงกลไกการทำงานให้มีความโปร่งใส มีการเปิดเผยข้อมูลข่าวสารที่เป็นประโยชน์อย่างตรงไปตรงมาด้วยภาษาที่เข้าใจง่าย เพื่อประชาชนจะได้เข้าถึงข้อมูลข่าวสารได้โดยสะดวก และช่วยตรวจสอบความถูกต้องในการทำงานได้

ความละเอียดและความไม่ทนต่อการทุจริต

การทุจริต มีผลกระทบต่อการพัฒนาประเทศ ทำให้เกิดความเสียหายอย่างมากในด้านต่าง ๆ หากนำเงินที่ทุจริตมาพัฒนาในส่วนอื่น ความเจริญหรือการได้รับโอกาสของผู้ด้อยโอกาสนี้จะมีมากขึ้น ความเหลื่อมล้ำด้านโอกาสทางด้านสังคม ทางด้านการศึกษา ฯลฯ ของประชาชนในประเทศก็จะลดน้อยลง ดังที่เห็นในปัจจุบันว่าความเจริญต่าง ๆ มักอยู่กับคนในเมืองมากกว่าชนบท ทั้ง ๆ ที่คนชนบทก็คือ ประชาชนส่วนหนึ่งของประเทศ แต่เพราะอะไร ทำไมประชาชนเหล่านั้นจึงไม่ได้รับโอกาสที่ทัดเทียมหรือใกล้เคียงกับคนในเมือง ปัจจัยหนึ่ง คือ การทุจริต สาเหตุการเกิดการทุจริตมีหลายประการตามที่กล่าวมาข้างต้น แต่อย่างไรจึงทำให้มีการทุจริตได้มาก อย่างหนึ่งคือ การลงทุน เมื่อมีการลงทุนก็ย่อมมีงบประมาณ เมื่อมีงบประมาณก็เป็นสาเหตุให้บุคคลที่ทุจริตสามารถหาช่องทางดังกล่าวในการทุจริตได้ แม้ประเทศไทยจะมีกฎหมายหลายฉบับเพื่อป้องกันการทุจริตและปราบปรามการทุจริต แต่นั่นก็คือ ตัวหนังสือที่ได้เขียนไว้ แต่การบังคับใช้ยังไม่จริงจังเท่าที่ควรและยิ่งไปกว่านั้น หากประชาชนเห็นว่าเรื่องดังกล่าวไม่เกี่ยวข้องกับตนเองก็มักจะไม่อยากเข้าไปเกี่ยวข้อง เนื่องจากตนเองก็ไม่ได้รับผลกระทบที่เกิดขึ้น แต่การคิดดังกล่าวเป็นสิ่งผิด เนื่องจากตนเอง อาจจะไม่ได้รับผลกระทบโดยตรงต่อการที่มีคนทุจริต แต่โดยอ้อมแล้วถือว่าใช่ เช่น เมื่อมีการทุจริตมาก งบประมาณของประเทศที่จะพัฒนาหรือลงทุนก็ลดน้อยลง อาจส่งผลให้ประเทศไม่สามารถจ้างแรงงานหรือลงทุนได้

ความเสียหายที่เกิดจากการทุจริต หากเป็นการทุจริตในโครงการใหญ่ ๆ แล้ว ปริมาณเงินที่ทุจริตย่อมมีมาก ความเสียหายก็ย่อมมีมากไปด้วย ซึ่งจะเห็นได้ว่าความเสียหายที่เกิดขึ้นนั้นมีมูลค่ามากมาย และนี่เป็นเพียงโครงการเดียวเท่านั้น หากรวมเอาการทุจริตหลาย ๆ โครงการ หลาย ๆ กรณีเข้าด้วยกัน จะพบว่าความเสียหายที่เกิดขึ้นมานั้นมากมายมหาศาล ดังนั้นเมื่อเป็นเช่นนี้แล้ว ประชาชนจะต้องมีความตื่นตัวในการที่จะร่วมมือกันป้องกันและปราบปรามการทุจริต ร่วมมือกันในการเฝ้าระวังเหตุการณ์ สถานการณ์ที่อาจเกิดการทุจริตได้ เมื่อประชาชนรวมทั้งภาคเอกชน ภาคธุรกิจมีความตื่นตัวที่จะร่วมมือกันในการแก้ไขปัญหาดังกล่าว ปัญหาการทุจริตก็จะถือเป็นปัญหาเพียงเล็กน้อยของประเทศไทย เพราะไม่ว่าจะอย่างไรก็จะมี การสอดส่อง

ติดตาม เฝ้ารอเรื่องการทุจริตอย่างต่อเนื่อง ดังนั้นแล้วสิ่งสำคัญสิ่งแรกที่จะต้องสร้างให้เกิดขึ้น คือ ความตระหนักรู้ถึงผลเสียที่เกิดขึ้นจากการทุจริต สร้างให้เกิดการตื่นตัวต่อการปราบปรามการทุจริต การไม่ทนต่อการทุจริต ให้เกิดขึ้นในสังคมไทย

เมื่อประชาชนในประเทศมีความตื่นตัวที่ว่า “ไม่ทนต่อการทุจริต” แล้ว จะทำให้เกิดกระแสการต่อต้านการกระทำทุจริต และคนที่ทำทุจริตก็จะเกิดความละอายไม่กล้าที่จะทุจริตต่อไป เช่น หากพบเห็นว่ามี การทุจริตเกิดขึ้นอาจมีการบันทึกเหตุการณ์หรือลักษณะการกระทำ แล้วแจ้งข้อมูลเหล่านั้นไปยังหน่วยงาน หรือสื่อมวลชนเพื่อร่วมกันตรวจสอบการกระทำที่เกิดขึ้น และยังในปัจจุบันเป็นสังคมสมัยใหม่ และกำลังเดินทางประเทศไทยให้ก้าวสู่ยุคไทยแลนด์ 4.0 แต่การจะเป็น 4.0 ให้สมบูรณ์แบบได้นั้น ปัญหาการทุจริต จะต้องลดน้อยลงไปด้วย เมื่อประชาชนมีความตื่นตัวต่อการไม่ทนต่อการทุจริตแล้ว ผลที่เกิดขึ้นจะเป็นอย่างไร

ตัวอย่างที่จะนำมากล่าวถึงต่อไปนี้เป็นกรณีที่เกิดขึ้นในต่างประเทศ แสดงให้เห็นถึงการไม่ทนต่อการทุจริตที่ประชาชนได้ลุกขึ้นมาสู้ต่อต้านนักการเมืองที่ทำทุจริต จนในที่สุดนักการเมืองเหล่านั้นหมดอำนาจทางการเมืองและได้รับบทลงโทษทั้งทางสังคมและทางกฎหมาย ดังนี้

ที่มา : <http://www.bbc.com/thai/international-39227441>

ประเทศเกาหลีใต้ เกาหลีใต้ ถือเป็นประเทศหนึ่งที่ประสบความสำเร็จในด้านการป้องกันและปราบปรามการทุจริต แต่ยังคงมีปัญหาการทุจริตเกิดขึ้นอยู่บ้าง เช่น เมื่อปี พ.ศ.2559 มีข่าวของประธานาธิบดี ถูกปลดออกจากตำแหน่ง เพราะเข้าไปมีส่วนเกี่ยวข้องในการเอื้อประโยชน์ให้พวกพ้องโดยการถูกกล่าวหาว่าให้เพื่อนสนิทของครอบครัวเข้ามาแทรกแซงการบริหารประเทศ รวมถึงใช้ความสัมพันธ์ที่ใกล้ชิดกับประธานาธิบดี แสวงหาผลประโยชน์ส่วนตัว ผลที่เกิดขึ้นคือถูกดำเนินคดีและตั้งข้อหาว่าพัวพันการทุจริตและใช้อำนาจหน้าที่ในทางมิชอบ เพื่อเอื้อผลประโยชน์ให้แก่พวกพ้อง กรณีที่เกิดขึ้นนี้ประชาชนเกาหลีใต้ได้มีการรวมกันประท้วงกว่าพันคนเรียกร้องให้ ประธานาธิบดีคนดังกล่าวออกจากตำแหน่งหลังมีเหตุอื้อฉาวทางการเมือง

อีกกรณีที่กำลังกล่าวถึงเพื่อเป็นตัวอย่างการต่อต้านการกระทำที่ไม่ถูกต้อง คือ การที่นักศึกษาคนหนึ่ง ได้เข้าเรียนที่มหาวิทยาลัยทั้งที่ผลคะแนนที่เรียนมานั้นไม่ได้สูง และการที่คุณสมบัติของนักศึกษาดังกล่าว มีคุณสมบัติไม่ตรงกับการคัดเลือกโควตานักกีฬาที่กำหนดไว้ว่า จะต้องผ่านการแข่งขันประเภทเดียว แต่นักศึกษา

คนดังกล่าวผ่านการแข่งขันประเภททีมเท่ากับว่าคุณสมบัติไม่ถูกต้อง แต่ได้รับเข้าเรียนในมหาวิทยาลัยดังกล่าว การกระทำเช่นนี้ จึงเป็นสาเหตุหนึ่งของการนำไปสู่การประท้วงต่อต้านจากนักศึกษาและอาจารย์ของมหาวิทยาลัยดังกล่าว ซึ่งทางมหาวิทยาลัยก็ไม่สามารถให้คำตอบที่ชัดเจนแก่กลุ่มผู้ประท้วงได้ จนในที่สุด ประธานมหาวิทยาลัยจึงลาออกจากตำแหน่ง

ที่มา : <http://www.bbc.com/thai/international-39227441>

ประเทศบราซิล ปลายปี พ.ศ. 2559 ประชาชนในประเทศบราซิลได้มีการชุมนุมประท้วงการทุจริตที่เกิดขึ้นเพื่อเป็นการแสดงออกถึงความไม่พอใจต่อวัฒนธรรม การโกงของระบบราชการของประเทศ โดยมีประชาชนจำนวนมากหลายหมื่นคนเข้าร่วมชุมนุมกันในครั้งนี้ และมีการแสดงภาพหนูเพื่อเป็นสัญลักษณ์ในการประณามนักการเมืองที่ทุจริต การประท้วงดังกล่าวยังถือว่ามีขนาดเล็กกว่าครั้งก่อน เพราะที่ผ่านมามีการทุจริตเกิดขึ้นและมีการประท้วง จนในที่สุดประธานาธิบดีได้ถูกปลดจากตำแหน่ง เนื่องจากการกระทำที่ละเมิดต่อกฎระเบียบเรื่องงบประมาณ

ที่มา : <https://www.voathai.com/a/brazil-protests-petrobas/2683119.html>

จากตัวอย่างข้างต้นแสดงให้เห็นถึงความตื่นตัวของประชาชนที่ออกมาต่อต้านการทุจริต ไม่ว่าจะเป็นการทุจริตในระดับหน่วยเล็ก ๆ หรือระดับประเทศ ก็เป็นการแสดงออกซึ่งการไม่ทนต่อการทุจริต การไม่ทนต่อการทุจริตแสดงออกมาได้หลายระดับ ตั้งแต่การเห็นคนอื่นที่กระทำทุจริตแล้วตนเองรู้สึกไม่พอใจ มีการส่งเรื่องตรวจสอบ ร้องเรียน และในที่สุดคือการชุมนุม ประท้วง ตามตัวอย่างที่ได้นำมาแสดงให้เห็นข้างต้น トラบใดที่สามารถสร้างให้สังคมไม่ทนต่อการทุจริตได้ เมื่อนั้นปัญหาการทุจริตก็จะลดน้อยลง แต่หากจะให้เกิดผลดียิ่งขึ้น จะต้องสร้างให้เกิดความละอายต่อการทุจริต ไม่กล้าที่จะกระทำทุจริต โดยนำหลักธรรมทางศาสนา มาเป็นเครื่องมือในการสั่งสอน อบรม ในขณะที่เดียวกันหากมีการทุจริตเกิดขึ้น กระบวนการในการแสดงออกต่อการทุจริตจะต้องเกิดขึ้น และมีการเปิดเผยชื่อบุคคลที่ทุจริตให้กับสาธารณชนได้รับทราบอย่างทั่วถึง เมื่อสังคมมีทั้งกระบวนการในการป้องกันการทุจริต การปราบปรามการทุจริตที่ดี รวมถึงการสร้างให้สังคมเป็นสังคมที่ไม่ทนต่อการทุจริต มีความละอายต่อการกระทำทุจริตแล้ว ปัญหาการทุจริตจะลดน้อยลง ประเทศชาติจะสามารถพัฒนาได้มากยิ่งขึ้น

สำหรับระดับการทุจริตที่เกิดขึ้น ไม่ว่าจะเป็ในระดับใดแล้วแต่ส่งผลกระทบต่อสังคมและประเทศชาติทั้งสิ้น บางครั้งการทุจริตเพียงเล็กน้อยอาจนำไปสู่การทุจริตอย่างอื่นที่มากกว่าเดิมได้ การมีวัฒนธรรม ค่านิยม หรือความเชื่อที่ถูกต้องก็ส่งผลให้เกิดการทุจริตได้เช่นกัน เช่น การมอบเงินอุดหนุนแก่สถานศึกษา เพื่อให้บุตรของตนเองได้เข้าศึกษาในสถานที่แห่งนั้น หากพิจารณาแล้วอาจพบว่า เป็นการช่วยเหลือสถานศึกษา เพื่อที่สถานศึกษาแห่งนั้นจะได้นำเงินที่ได้ไปพัฒนาสภาพแวดล้อม การเรียนการสอนของสถานศึกษาต่อไป แต่การกระทำดังกล่าวนี้ไม่ถูกต้อง เป็นการปลุกฝังสิ่งที่ไม่ดีให้เกิดขึ้นในสังคม และต่อไปหากกระทำเช่นนี้เรื่อย ๆ จะมองว่าเป็นเรื่องปกติที่ทุกคนทำกัน ไม่มีความผิดแต่อย่างใด จนทำให้แบบแผนหรือพฤติกรรมทางสังคมที่ดีถูกกลืนหายไปกับการกระทำที่ไม่เหมาะสมเหล่านี้ ตัวอย่างเช่น การมอบเงินแก่สถานศึกษายังคงเกิดขึ้นในประเทศไทยอย่างต่อเนื่อง โดยเฉพาะในสถานศึกษาที่มีชื่อเสียง ซึ่งหลายคนต้องการให้บุตรของตนเข้าศึกษาในสถานที่แห่งนั้น แต่ด้วยข้อจำกัดที่ไม่สามารถรับนักเรียน นักศึกษาได้ทั้งหมด จึงทำให้ผู้ปกครองบางคนต้องให้เงินกับสถานศึกษาเพื่อให้บุตรตนเองได้เข้าเรียน

กิจกรรมที่ 4

1. ให้ผู้เรียนชมคลิปวิดีโอ ภาพยนตร์สั้น เรื่อง “เพื่อน” FRIENDS รางวัลชนะเลิศประกวดโครงการ “มหาวิทยาลัยโปรงใส บัณฑิตไทยไม่โกง”

คลิปวิดีโอเรื่อง “เพื่อน” FRIENDS

แหล่งสื่อ <https://www.youtube.com/watch?v=yZcG8xXxH6o>

2. แบ่งกลุ่มอภิปราย จากการชมคลิปภาพยนตร์สั้น กลุ่มละ 5 นาที
3. ผู้เรียนร่วมสรุปสิ่งที่ได้จากการชมคลิปภาพยนตร์สั้นร่วมกัน

2.3 ความตื่นรู้ (Realize)

ตื่น คือ ตื่นจากความหลง ความไม่รู้ หรือ อวิชชา มีสติอยู่กับสิ่งที่เกิดขึ้น สิ่งที่อยู่ตรงหน้า คนที่อยู่ตรงหน้า คืออยู่กับสิ่งที่ทำ คำพูด อยู่กับอริยาบถที่เคลื่อนไหว

รู้ คือ รู้ความจริงของชีวิตว่าสรรพสิ่งไม่แน่นอน สรรพสิ่งไม่ได้ตั้งใจ สรรพสิ่งไม่มีอะไรสมบูรณ์ คือไม่เที่ยง ไม่ทน ไม่แท้ หรืออีกความหมายหนึ่งคือ รู้ว่าอะไรคือความทุกข์ อะไรคือการดับทุกข์ และอะไรคือเหตุแห่งทุกข์ รู้วิธีดับทุกข์ และรู้วิธีการจัดการความทุกข์นั้น

ตื่นรู้ คือ การมีสติ รู้ความจริงว่าอะไรเป็นเหตุ อะไรคือผลที่เกิด และอยู่กับสิ่งที่เกิดขึ้นที่อยู่ตรงหน้า รู้และมีสติในการจัดการเหตุที่เกิดขึ้นนั้น ๆ ว่าต้องทำอะไร

สติ

สติ แปลว่า ความระลึกได้ ความนึกขึ้นได้ ความไม่เผลอ ชุกคิดขึ้นได้

การคุมจิตไว้ในกิจ หมายถึง อาการที่จิตนึกถึงสิ่งที่จะทำอะไรจะพูดได้ นึกถึงสิ่งที่จำคำที่พูดไว้แล้วได้ เป็นอาการที่จิตไม่หลงลืม ระวังยับยั้งใจได้ ไม่ให้เผลอ พลังเผลอ ป้องกันความเสียหายเบื้องต้น ยับยั้งชั่งใจ ไม่บุ่มบ่าม เรียกอีกอย่างหนึ่งว่า ความไม่ประมาท

กิจกรรมที่ 5

1. ให้ผู้เรียนอ่านใบความรู้ เรื่อง การมีสติตื่นรู้

ใบความรู้ นิทานเรื่อง การมีสติตื่นรู้

ชายหนุ่มคนหนึ่งเกิดมาในครอบครัวที่ยากจนมาก แถมยังไม่มียานทำอีกด้วย เพราะเศรษฐกิจในประเทศไทยตกต่ำ กำลังเผชิญปัญหาว่างงาน แต่เขาเป็นคนมีปัญญาใฝ่รู้ เขาจึงชวนขวายไปทำงานที่ต่างประเทศ งานดีเงินเดือนดี เขาเป็นคนขยัน มัธยัสถ์ อดออม สามารถเก็บสะสมเงินก้อนโตได้ในเวลาไม่นาน จึงตัดสินใจเดินทางกลับบ้านเกิดเมืองนอน เพื่อตั้งตัว ระหว่างเดินทางกลับบ้านในชนบท เขาโดนโจรใช้ปืนจี้เอาเงิน เขานึกสลดสังเวชใจว่า อนาคตทำงานเหนื่อยยาก เก็บหอมรอมริบในต่างประเทศ แต่กลับมาเป็นปลาตายน้ำตื้นถูกจี้บ้านเราเอง อย่างไรก็ตามเพื่อความปลอดภัย เขาจำใจมอบเงินทั้งก้อนของเขาให้โจรไป ... แต่เขา จะไม่ยอมเสียเงินไปง่าย ๆ หรือ.... เขาตั้งสติคิดหาเงินคืนจากโจร.....

ชายหนุ่ม “พี่ครับ ผมอุทิศสาคูลงทุนลงแรงเดินทางไปทำงานเมืองนอกนูนเป็นปี ๆ เหนื่อยยาก แสนสาหัส เพื่อหาเงินมาเลี้ยงครอบครัว ผมบอกทางบ้านว่า ผมหาเงินมาได้เยอะแยะ ทีนี้พี่มาเอาเงินผมไปหมดอย่างนี้ ผมกลับถึงบ้านผมคงแยแน่ ๆ ทุกคนต้องคิดว่าผมโกหก คงไม่มีใครเชื่อหรือกว่าผมไปทำงานประสบความสำเร็จจนรวย ไหน ๆ...พี่เอาเงินผมไปแล้ว...ผมก็ไม่รู้จะว่ายังไง...แต่พี่ช่วยผมบ้างแล้วกัน....ช่วยรักษาหน้าผมหน่อย ช่วยยิงปืนใส่กระเป๋ใส่เงินใบนี้สักสองนัดเถิดครับ ทางบ้านผมเขาจะได้เชื่อว่าผมถูกจี้จริง ๆ ไม่ได้โกหก”

โจรอารมณ์ดีมาก เพราะจี้ครั้งนี้ได้เงินก้อนโตเกินคาด

โจร “เออสิ!”ว่าแล้วก็ยิง ปัง! ปัง! ใส่กระเป๋ของชายหนุ่มจนเป็นรู

ชายหนุ่ม “ขอบคุณมากครับ แต่เอ้อ! ถ้าที่หมวกก็โดนลูกกระสุนซักนัดสองนัด มันก็น่าจะดูสมจริงมากขึ้นนะพี่”

โจร “ก็ได้...ไม่มีปัญหา” ว่าแล้วก็ยิง ปัง! ปัง! ทำให้หมวกเป็นรู

ชายหนุ่ม “อีกสักสองนัดที่เสื้อแจ็กเก็ตผมด้วยครับ”

โจรกำลังตื่นเต้นดีใจจนประมาท ขาดสติสัมปชัญญะ ยกปืนยิงเสื้อแจ็กเก็ตชายหนุ่มทะลุ ขาดเป็นรูสองรู....กระสุนหนักในกระบอกปืน หมดเกลี้ยงพอดี....

ชายหนุ่มผู้มีสติตั้งมั่น คิดหาอุบายให้โจรยิงอะไรก็ได้ที่ไม่ใช่ตัวเขาจนหมดกระสุน ทันทีที่กระสุนหมดและก่อนที่โจรจะสำนึกได้ เขาก็วิ่งเข้าใส่โจร จูโจมอย่างรวดเร็วจนสามารถจับโจรได้ และเขาก็ได้เงินของเขาคืนมาทั้งหมด

ท่านอาจารย์ว่านิทานเรื่องนี้สอนว่า คนที่สามารถตั้งสติสงบอารมณ์ได้ ย่อมมีปัญญาแก้ไขปัญหาคิดดีกว่าคนเจ้าอารมณ์ สำหรับบางคนถ้าโดนโจรจี้หมดเงินหมดทอง ก็มักจะโอดครวญโทษเวรโทษกรรม หมัดกำลังใจเสียใจจนไม่คิดหาทางแก้ไข

คติคำสอน สติ จำเป็นในที่ทั้งปวง สติ สัพพตถ ปตติยา

กิจกรรมที่ 6

1. ให้ผู้เรียนชมคลิปวิดีโอ เรื่อง “ตื่นจากตัวตน – Inspired from NHNW3 – หัวใจตื่นรู้” จาก YouTube และแบ่งกลุ่มอภิปรายกลุ่มละ 5 นาที พร้อมสรุปสิ่งที่ได้จากการชมคลิปวิดีโอ

คลิปวิดีโอเรื่อง “ตื่นจากตัวตน – Inspired from NHNW3 – หัวใจตื่นรู้”
แหล่งสื่อ <https://www.youtube.com/watch?v=JcfwTXcnbOU>

2.4 มุ่งไปข้างหน้า (Onward)

มุ่งไปข้างหน้า หมายถึง ก้าวหน้า ต่อไปข้างหน้า มุ่งหน้าไป สำหรับ มุ่งไปข้างหน้า ในโมเดล STRONG : จิตพอเพียงต้านทุจริต หมายถึง ผู้นำมุ่งพัฒนาให้เกิดความเจริญอย่างยั่งยืน โดยร่วมสร้างวัฒนธรรมไม่ทนต่อการทุจริตอย่างไม่ย่อท้อ

ทั้งนี้ การมุ่งไปข้างหน้าหรือการพัฒนาให้เกิดความเจริญ จะสำเร็จได้ด้วยการปลูกฝังบุคคลให้มีคุณลักษณะที่แสดงออกถึงความตั้งใจและรับผิดชอบของการทำงานด้วยความเพียรพยายาม โดยการฝึกความมุ่งมั่น ด้วยวิธีการดังนี้

วิธีการฝึกความมุ่งมั่น

การฝึกความมุ่งมั่น เป็นส่วนสำคัญที่จะทำให้ประสบความสำเร็จในเป้าหมายมากมาย และเมื่อเวลาผ่านไปก็จะเกิดความแข็งแรง โดยการฝึกจิตใจและร่างกายก็จะสามารถควบคุมตนเองได้ดีและคิดในแง่บวก ดังนั้น การให้ความสำคัญกับแรงบันดาลใจ และกระบวนการที่ทำ จะทำให้มีพลังเพิ่มขึ้นอย่างยั่งยืน

ฝึกความมุ่งมั่นทางใจและกาย

1. **ทนต่อความเขี้ยววนระยะสั้น** ความมุ่งมั่นนั้นต้องถูกฝึกเพื่อจะไม่ยอมให้กับความเขี้ยววนใจเล็กๆ ๑ ที่เราเผชิญทุกวัน โดยถ้าฝึกความอดทนต่อสิ่งนั้นได้ ก็จะเป็นการปูพื้นฐานไปสู่ความมุ่งมั่นที่ดีขึ้นในพื้นที่อื่น ๑ ของชีวิต เช่น ไม่ซื้อของที่ไม่จำเป็นจากความอยาก เช่น กาแฟ โทรศัพท์มือถือ รองเท้า กระเป๋า ฯลฯ ที่เกินฐานะ

2. **สร้างแผน “ถ้า-จะ”** การรู้เวลาล่วงหน้าว่าจะทำอะไรเพื่อที่จะหลีกเลี่ยงความเขี้ยววนใจ หรือฝึกความมุ่งมั่นจะช่วยให้ประสบความสำเร็จ โดยเมื่อพบกับสถานการณ์เช่นนี้ให้ทำตามข้อความ “ถ้า-จะ” เช่น ถ้ากำลังพยายามทำการบ้านให้เสร็จตามที่ครูกำหนด ต้องคิดว่า “ถ้าทำการบ้านไม่เสร็จ ก็จะไม่มีการส่งครู”

3. **อดทนรอคอย** การมีความปรารถนาอาจจะทำให้เกิดความพอใจได้ในระยะสั้น แต่บางครั้งการอยู่ห่างไกลจากบางสิ่งก็สามารถเพิ่มความรู้สึกในความมุ่งมั่นและความพอใจโดยรวมได้ เช่น การรอรับประทานอาหารพร้อมครอบครัว แม้ว่าจะหิวก็ตาม

4. **ให้ความสนใจกับร่างกาย** การให้ความสนใจต่อท่าทาง การหายใจ สามารถเสริมความมุ่งมั่นและอารมณ์ได้ เช่น เตือนตัวเองให้นั่งหลังตรง เปลี่ยนอิริยาบถทุก 1 ชั่วโมง

5. **การสร้างวินัยหรือแรงจูงใจให้ตนเอง** ในการทำสิ่งที่มีประโยชน์แก่ร่างกาย เช่น การทำแผนการดูแลสุขภาพร่างกาย เมื่อปฏิบัติได้แล้ว จึงปรับแผนพัฒนาดูแลร่างกายให้มีการปฏิบัติมากขึ้น เช่น การสร้างตารางการออกกำลังกายวันละ 20 นาที แล้วเพิ่มเป็น 30 นาทีหรือมากกว่านั้น

6. **ฝึกตนเองให้คิดบวกอยู่เสมอ** โดยการเปลี่ยนสถานการณ์ในแง่ลบให้เป็นแง่บวก เช่น ถ้าถูกยั่วให้คิดว่า “ฉันไม่เคยทำมันมาก่อนและไม่รู้จะทำยังไง” ก็ให้คิดว่า “นี่เป็นโอกาสที่จะเรียนรู้สิ่งใหม่”

7. **ทำสมาธิ** การฝึกทำสมาธิง่าย ๆ สามารถเพิ่มความรู้สึกในการระวังตัวเอง เสริมอารมณ์ลดความเครียด ทำให้สุขภาพกายและสุขภาพจิตดี เช่น การสวดมนต์ การฝึกจิต และการฝึกหายใจแบบโยคะ เป็นต้น

8. **สนใจในคุณธรรม** เป็นส่วนหนึ่งของเป้าหมายของการใช้ความมุ่งมั่น เช่น การแสดงความเห็นใจต่อความเป็นอยู่ของผู้อื่น การเป็นเพื่อนที่ดี การฝึกความอดทนและความซื่อสัตย์ เป็นต้น

กิจกรรมที่ 7

1. ให้ผู้เรียนอ่านใบความรู้ เรื่อง หนทางแห่งความสำเร็จเราเลือกได้ แล้วร่วมกันวิเคราะห์ที่มาของความสำเร็จของบุคคลในประเด็นต่อไปนี้

1.1 ได้รับแรงคิดอะไรบ้างในการทำงานของต๊อบ อธิพัทธ์

1.2 อะไรคือคุณสมบัติของต๊อบ ที่ทำให้พบกับความสำเร็จในการดำเนินชีวิต

1.3 มีสิ่งใดที่ผู้เรียนคิดว่า เป็นคุณสมบัติที่ดีของตนเองที่สามารถนำไปปฏิบัติจนเป็นผู้มีความสำเร็จในการดำเนินสัมมาชีพของตน

1.4 หากการทำงานของผู้เรียนต้องพบกับปัญหา อุปสรรคที่ทำให้การทำงานนั้นไม่ราบรื่น ผู้เรียนจะมีวิธีการจัดการกับปัญหาอย่างไร และจะนำไปใช้ในชีวิตประจำวันของตนได้อย่างไร

ใบความรู้

เรื่อง “หนทางแห่งความสำเร็จเราเลือกได้”

หลายคนอาจจะได้ดูตัวอย่างภาพยนตร์เรื่อง “TOP SECRET วัยรุ่นพันล้าน” กันมาแล้ว ด้วยตัวอย่างที่น่าติดตามต่างจากภาพยนตร์วัยใสทั่วไป เพราะภาพยนตร์ดังกล่าวนั้นมีแรงบันดาลใจมาจากเรื่องจริงของเด็กหนุ่มที่ติดเกมออนไลน์ เรียนหนังสือไม่เก่ง แถมถูกประณามว่าเป็นเด็กไม่เอาไหน แต่ใครจะรู้ว่าเขาคอนนั้นจะกลายมาเป็นเศรษฐีร้อยล้านเพียง อายุแค่ 23 ปีเท่านั้น (ร้อยล้านตอนอายุ 23 แต่ตอนนี้ 26 แล้ว)

อยากรู้กันแล้วใช่ไหมว่าเขาคนนั้นคือใคร แล้วทำไมเขาถึงกลายเป็นเศรษฐีได้ในเวลาอันสั้น ไปทำความรู้จักกับ “ต๊อบ อธิพิพัทธ์ กุลพงษ์วณิช” เจ้าของธุรกิจสาหร่ายทอดกรอบแบรนด์ “เจ้าแกน้อย” กันเลย

ต๊อบ อธิพิพัทธ์ กุลพงษ์วณิช เศรษฐีร้อยล้านคนนี้ ก่อนหน้านี้เขาถูกตราหน้าว่าเป็นคนไม่เอาถ่าน ไม่สนใจเรียน ชีวิตของ ต๊อบ มีแต่คำว่า “เกม” เท่านั้น โดยต๊อบเริ่มเล่นเกมออนไลน์ Everquest มาตั้งแต่ ม. 4 ถึงขนาดสะสมแต้มจนรวยที่สุดในเซิร์ฟเวอร์ และกลายเป็นผู้มีชื่อเสียงอย่างมากในเกมดังกล่าว จนมีฝรั่งมาขอซื้อไอเท็มเด็ด ๆ ไอเท็มเจ๋ง ๆ ที่หายากในเกมจากเขา และนั่นก็เป็นการเริ่มต้นสร้างรายได้ของต๊อบ ซึ่งการซื้อขายไอเท็มเกมดังกล่าว บวกกับการที่ เป็นผู้ทดสอบระบบเกมในฐานะคนเล่น ก็สร้างรายได้ให้เขาเป็นกอบเป็นกำ จนมีเงินเก็บเป็นหลักแสนบาทเลยทีเดียว

ด้วยความที่เป็นเด็กติดเกม ต๊อบ อธิพิพัทธ์ จึงเรียนจบชั้นระดับมัธยมศึกษามาได้อย่างยากลำบาก และได้ศึกษาต่อระดับอุดมศึกษาที่มหาวิทยาลัยหอการค้าไทย ซึ่งตอนนั้นนั่นเองเขาก็เริ่มก้าวเข้าสู่ถนนแห่งเส้นทางธุรกิจ พร้อมตั้งใจจะทำความฝันของตัวเองให้เป็นจริงด้วยการมีธุรกิจเป็นของตัวเอง

และในช่วงจังหวะที่เกมออนไลน์เริ่มไม่เป็นที่นิยม เขาก็หารายได้จากช่องทางอื่น ด้วยการขายเครื่องเล่นวีซีดี ดูทำเลเปิดร้านกาแฟหน้ามหาวิทยาลัย แต่ก็ไม่ใช่ที่ประสบความสำเร็จ จนกระทั่งเขาได้ไปเดินงานแฟร์ช่องทางธุรกิจ ซึ่งในงานนั้นมีเฟรนไชส์จากประเทศญี่ปุ่นมาออกบูท ด้วยความที่เขาเป็นคนชอบกินเกาลัดอยู่แล้ว เลยสนใจธุรกิจนี้เป็นพิเศษ จึงเข้าไปสอบถามค่าเฟรนไชส์เกาลัดดังกล่าว แต่ทว่าราคาสูงเกินกำลังที่เขา มีเลยขอแค่เช่าตู้คั่วเกาลัดเท่านั้น แล้วมาสร้างเฟรนไชส์เป็นของตัวเอง และเมื่อวันที่เขาต้องไปเซ็นสัญญาซื้อขายเกาลัดที่ห้างแห่งหนึ่ง ก่อนออกจากบ้านเขาได้ยินคุณพ่อพูดกับเพื่อนว่า “ลูกอ้าวกำลังจะเป็นเจ้าแกน้อยแล้ว” สันนิษฐานว่าคำว่า เจ้าแกน้อยที่ได้ยินตอนนั้นนั่นเอง จึงเป็นที่มาของชื่อ “เจ้าแกน้อย” สาหร่ายทอดกรอบในปัจจุบัน

2.5 ความรู้ (Knowledge)

ความรู้ (Knowledge) หมายถึง สารระ ข้อมูล แนวคิด หลักการที่บุคคลรวบรวมได้จากประสบการณ์ ในวิถีชีวิต ความรู้เป็นผลที่เกิดขึ้นจากการปฏิสัมพันธ์กับสิ่งแวดล้อมทางธรรมชาติ ทางสังคม และเทคโนโลยี บุคคลสามารถเรียนรู้ได้หลากหลายวิธี เช่น จากประสบการณ์ การศึกษา การอบรม การถ่ายทอดทางวัฒนธรรม และการฝึกปฏิบัติ จนสามารถสรุปสาระความรู้ และนำไปใช้ประโยชน์หรือพัฒนาไปสู่ระดับที่สูงขึ้น

ความรู้ ในตัวคนได้มาจากหลายทาง เช่น จากประสบการณ์ พรสวรรค์ สัญชาตญาณของแต่ละบุคคล การเรียนรู้ของแต่ละบุคคล เป็นต้น ดังนั้น คนทุกคนจึงต้องมีความรู้ ความเข้าใจ เพื่อนำความรู้ ความเข้าใจที่มีอยู่ในตัวไปวิเคราะห์ สังเคราะห์ ประเมินเรื่องราว สถานการณ์ เหตุการณ์ ประกอบการพิจารณาและการตัดสินใจได้อย่างถูกต้อง เหมาะสมกับเหตุการณ์ สถานการณ์ที่มีผลกระทบต่อตนเองและส่วนรวม อีกทั้งสามารถแยกแยะได้ว่าสิ่งใด อันไหน เมื่อกระทำแล้วเกิดผลประโยชน์ส่วนตัว หรือเกิดผลประโยชน์ส่วนรวมได้ รวมทั้งใช้ความรู้ ความคิด ความเข้าใจที่มีคิดพิจารณาตัดสินใจให้ไม่กล้าทำการทุจริต และไม่ทนต่อการทุจริต เมื่อพบเห็นว่ามีทุจริตเกิดขึ้น

ความรู้ แบ่งออกเป็น 2 ประเภทใหญ่ ๆ ได้แก่

1. ความรู้ที่มีอยู่ในตัวคนซึ่งเกิดจากประสบการณ์ จากพรสวรรค์ หรือเกิดจากความสามารถในการรับรู้ของบุคคลที่เกิดจากการทำความเข้าใจในสิ่งต่าง ๆ ไม่สามารถถ่ายทอดออกมาเป็นคำพูดได้ เช่น ทักษะในการทำงาน และการคิดวิเคราะห์

2. ความรู้ที่อยู่ในรูปแบบสื่อหรือเอกสารเป็นความรู้ที่ชัดเจนสามารถรวบรวมหรือถ่ายทอดความรู้นั้น ๆ ด้วยวิธีการต่าง ๆ เช่น เขียนหนังสือเป็นลายลักษณ์อักษร บันทึกเสียง หรือวิธีการอื่น ๆ

เมื่อพิจารณาระดับความรู้ของคนจากขั้นต่ำไปสู่ระดับที่สูงขึ้นไป สามารถแจกแจงรายละเอียดได้ดังนี้ (บลูม และคณะ)

1. จำ (Remembering) หมายถึง ความสามารถในการระลึกได้ แสดงรายการได้ บอกได้ ระบุดอกชื่อได้ ตัวอย่างเช่น นักเรียนสามารถบอกความหมายของทฤษฎีได้

2. เข้าใจ (Understanding) หมายถึง ความสามารถในการแปลความหมาย ยกตัวอย่าง สรุป อ้างอิง ตัวอย่างเช่น นักเรียนสามารถอธิบายแนวคิดของทฤษฎีได้

3. ประยุกต์ใช้ (Applying) หมายถึง ความสามารถในการนำไปใช้ ประยุกต์ใช้ แก้ไขปัญหา ตัวอย่างเช่น นักเรียนสามารถใช้ความรู้ในการแก้ไขปัญหาได้

4. วิเคราะห์ (Analyzing) หมายถึง ความสามารถในการเปรียบเทียบ อธิบายลักษณะการจัดการ ตัวอย่างเช่น นักเรียนสามารถบอกความแตกต่างระหว่าง 2 ทฤษฎีได้

5. ประเมินค่า (Evaluating) หมายถึง ความสามารถในการตรวจสอบ วิเคราะห์ ตัดสิน ตัวอย่างเช่น นักเรียนสามารถตัดสินคุณค่าของทฤษฎีได้

6. คิดสร้างสรรค์ (Creating) หมายถึง ความสามารถในการออกแบบ (Design) วางแผน ผลิต ตัวอย่างเช่น นักเรียนสามารถนำเสนอทฤษฎีใหม่ที่แตกต่างไปจากทฤษฎีเดิมได้

กิจกรรมที่ 9

1. ให้ผู้เรียนตอบคำถาม ต่อไปนี้

1.1 ความรู้ หมายถึงอะไร

1.2 ความรู้ มี 2 ประเภท อะไรบ้าง

1.3 ระดับความรู้ตามแนวคิดของบลูม และคณะ มี 6 ระดับ อะไรบ้าง

กิจกรรมที่ 10

1. ให้ผู้เรียนชมคลิปวิดีโอ เรื่อง “โฆษณา รณรงค์ต่อต้านการทุจริตโดย คตช.” จาก QR Code

คลิปวิดีโอ เรื่อง โฆษณา รณรงค์ต่อต้านการทุจริตโดย คตช.

แหล่งสื่อ <https://www.youtube.com/watch?v=rvFS1YdqSfQ>

2. ให้ผู้เรียนแบ่งกลุ่มอภิปรายเกี่ยวกับคลิปวิดีโอที่รับชมโดยชี้ให้เห็นแนวทางการต่อต้านทุจริต การทุจริตทำให้เกิดผลเสียต่อตนเอง ผู้อื่น สังคม ประเทศอย่างไร พฤติกรรมใดควรปฏิบัติและ พฤติกรรมใดไม่ควรปฏิบัติ

2.6 ความเอื้ออาทร (Generosity)

ความเอื้ออาทร เกิดจากจิตใจที่มีความรัก ความเมตตา และความโอบอ้อมอารี แล้วปฏิบัติต่อผู้อื่นอย่างเกื้อกูล ซึ่งในการดำเนินชีวิตของเรานั้น ควรมีความเอื้ออาทรแก่คนรอบข้าง ซึ่งสังคมไทยเป็นสังคมที่มีความเอื้ออาทรต่อกัน มีน้ำใจต่อกัน มีการพึ่งพาอาศัยซึ่งกันและกัน ช่วยเหลือเกื้อกูลกันมาตั้งแต่สมัยอดีต อันเป็นสิ่งดีงามที่หาได้ยาก เป็นค่านิยมที่เราคคนไทยควรร่วมรักษาไว้

ลักษณะของผู้ที่มีความเอื้ออาทร

1. **เป็นคนมีน้ำใจ** มักให้ความช่วยเหลือผู้ที่ได้รับความเดือดร้อนอยู่เสมอ โดยการช่วยเหลือจะทำอย่างเต็มกำลังที่ตนเองสามารถช่วยได้ และไม่หวังผลตอบแทนใด ๆ เพื่อให้คนหมู่มากใช้สอยร่วมกัน เช่น การสร้างโรงพยาบาล การช่วยเหลือผู้ประสบภัยพิบัติต่าง ๆ

2. **คำนึงถึงผลประโยชน์ส่วนรวม** เป็นผู้ที่ถือเอาประโยชน์ของส่วนรวมเป็นที่ตั้ง ไม่กระทำการสิ่งใด ๆ ที่เป็นการถกฉวยผลประโยชน์ให้กับตนเอง ไม่เอาใจเอาเปรียบผู้อื่น

3. **มีความปราณี** ปฏิบัติต่อผู้อื่นด้วยความจริงใจ มีไมตรีที่ดีต่อคนรอบข้างเสมอ ไม่ดูหมิ่นเหยียดหยามผู้อื่น แต่ให้ความเคารพในศักดิ์ศรีของความเป็นมนุษย์ และสิทธิเสรีภาพของทุกคนอย่างเท่าเทียมกัน

4. **ไม่คิดร้ายต่อผู้อื่น** คิดและปฏิบัติต่อผู้อื่นด้วยความเมตตา มองโลกในแง่ดี ไม่กระทำการในสิ่งที่สร้างความเดือดร้อนหรือเสื่อมเสียต่อผู้อื่น

การปฏิบัติตนเป็นผู้มีความเอื้ออาทร

การปฏิบัติตนเป็นผู้มีความเอื้ออาทร สามารถปฏิบัติได้ทุกที่ทุกเวลา ดังนี้

ความเอื้ออาทรในครอบครัว ได้แก่

1. ไม่สร้างความเดือดร้อนหรือก่อปัญหาต่าง ๆ ให้เกิดในครอบครัว
2. ช่วยเหลืองานบ้านต่าง ๆ ตามกำลังที่ทำได้
3. ใช้เงินอย่างประหยัด เพื่อช่วยลดค่าใช้จ่าย
4. มีความห่วงใยต่อสมาชิกครอบครัวทุกคน
5. รู้จักแบ่งปัน ให้ความช่วยเหลือยามครอบครัวประสบปัญหา

ฯลฯ

ความเอื้ออาทรในชุมชนและสังคม ได้แก่

1. มีไมตรีจิตต่อเพื่อนบ้าน รวมถึงคนในชุมชนเดียวกัน
2. มีความเอื้ออาทร และหวังดีต่อคนในชุมชน
3. ดูแลรักษาสาธารณสมบัติส่วนรวมของคนในชุมชนและสังคม
4. มีน้ำใจ คอยช่วยเหลือผู้อื่นที่ได้รับความเดือดร้อน
5. แบ่งปัน อาหาร วัสดุสิ่งของ เครื่องใช้ต่าง ๆ ให้แก่เพื่อนบ้านและคนในชุมชน

ฯลฯ

กิจกรรมที่ 11

1. ให้ผู้เรียนเล่าประสบการณ์เกี่ยวกับการช่วยเหลือผู้อื่น สรุปข้อคิดที่ได้จากการช่วยเหลือผู้อื่น และสามารถนำไปใช้ในชีวิตประจำวันได้อย่างไร

2. ให้ผู้เรียนดูคลิปวิดีโอ ข่าว “ไบค์เกอร์ฮีโร่ เผยนาทีช่วยชีวิตเด็กซ็อก ขณะติดไฟแดง อาสาพาส่งถึง ร.พ. ทันเวลา” จาก QR Code ให้วิเคราะห์และอภิปรายร่วมกัน

คลิปวิดีโอ ข่าว “ไบค์เกอร์ฮีโร่ เผยนาทีช่วยชีวิตเด็กซ็อก ขณะติดไฟแดง อาสาพาส่งถึง ร.พ. ทันเวลา”
แหล่งสื่อ <https://www.youtube.com/watch?v=MA5UHavTfp8>

บทที่ 4

พลเมืองกับความรับผิดชอบต่อสังคม

สาระสำคัญ

การเคารพสิทธิหน้าที่ ของตนเองและผู้อื่นที่มีต่อประเทศชาติ เป็นการยึดมั่นในการปฏิบัติตนตามสิทธิ เสรีภาพ และหน้าที่ของตนเอง ภายใต้กรอบของรัฐธรรมนูญ ซึ่งจะช่วยให้พลเมืองในวิถีประชาธิปไตย อยู่ร่วมกันอย่างมีความสุข อันจะส่งผลให้ประเทศชาติมีความเจริญรุ่งเรือง ปราศจากการทุจริตคอร์รัปชัน พร้อมทั้งสร้างพลังการขับเคลื่อนค่านิยมในการต่อต้านการทุจริตคอร์รัปชันทุกรูปแบบในสังคมไทยได้

ตัวชี้วัด

1. เข้าใจและประพฤติตนเกี่ยวกับสิทธิหน้าที่และเสรีภาพตามรัฐธรรมนูญปัจจุบันของพลเมืองดี
2. อธิบายบทบาทหน้าที่ของเยาวชนในการเป็นพลเมืองดี
3. อธิบายความเป็นพลเมืองดีตามวิถีประชาธิปไตย
4. ปฏิบัติตนเป็นพลเมืองดีตามระบอบประชาธิปไตยอันมีพระมหากษัตริย์ทรงเป็นประมุข
5. ปฏิบัติหน้าที่ที่ได้รับมอบหมายด้วยความซื่อสัตย์สุจริต
6. เข้าใจเกี่ยวกับระเบียบ กฎ กติกา กฎหมาย และปฏิบัติตนเป็นพลเมืองดีมีส่วนร่วมในการป้องกัน

และปราบปรามการทุจริต

7. มีส่วนร่วมในการป้องกันและปราบปรามการทุจริตคอร์รัปชัน
8. มีความรับผิดชอบในการปฏิบัติหน้าที่ที่ได้รับมอบหมายด้วยความซื่อสัตย์สุจริต
9. รู้และเข้าใจเกี่ยวกับความรับผิดชอบเกี่ยวกับตนเองและผู้อื่น
10. ประพฤติปฏิบัติตนเป็นแบบอย่างที่ดี ทั้งรับผิดชอบต่อตนเองและผู้อื่น
11. รู้ เข้าใจ บอกความหมายของความเป็นพลเมือง
12. ประพฤติปฏิบัติตนตามหลักความเป็นพลเมืองในการดำเนินชีวิต
13. รู้ เข้าใจ บอกความหมายของความเป็นพลโลก
14. ประพฤติปฏิบัติตนตามหลักความเป็นพลโลกในการดำเนินชีวิต

ขอบข่ายเนื้อหา

1. การเคารพสิทธิหน้าที่ต่อตนเองและผู้อื่นที่มีต่อประเทศชาติ
 - 1.1 ความหมายของสิทธิหน้าที่ต่อตนเองและผู้อื่นที่มีต่อประเทศชาติ
 - 1.2 ความสำคัญของการเคารพสิทธิหน้าที่ต่อตนเองและผู้อื่น

2. ระเบียบ กฎ กติกา กฎหมาย กับการเป็นพลเมืองที่ดีมีส่วนร่วมในการป้องกันและปราบปรามการทุจริต

2.1 ความหมาย ความสำคัญของระเบียบ กฎ กติกา และกฎหมายกับการเป็นพลเมืองที่ดี

2.2 กฎหมายที่เกี่ยวข้องกับการเป็นพลเมืองที่ดีมีส่วนร่วมในการป้องกันและปราบปรามการ

ทุจริต

3. ความรับผิดชอบต่อตนเองและผู้อื่น

3.1 ความหมายของคำว่ารับผิดชอบ

3.2 แนวทางการประยุกต์ความรับผิดชอบมาใช้ในการดำเนินชีวิต

4. ความเป็นพลเมือง

4.1 ความหมายของคำว่าความเป็นพลเมือง

4.2 แนวทางการประยุกต์ความเป็นพลเมืองมาใช้ในการดำเนินชีวิต

5. ความเป็นพลโลก

5.1 ความหมายของคำว่าความเป็นพลโลก

5.2 แนวทางการประยุกต์ความเป็นพลโลกมาใช้ในการดำเนินชีวิต

เรื่องที่ 1 การเคารพลิทธิหน้าที่ต่อตนเองและผู้อื่นที่มีต่อประเทศชาติ

ความหมายของสิทธิหน้าที่ต่อตนเองและผู้อื่นที่มีต่อประเทศชาติ

สิทธิ หมายถึง สิ่งที่ไม่มีการบังคับซึ่งมีอยู่ในตัวมนุษย์มาตั้งแต่เกิดหรือเกิดขึ้นโดยกฎหมาย เพื่อให้มนุษย์ได้รับประโยชน์ และมนุษย์จะเป็นผู้เลือกใช้สิ่งนั้นเอง โดยไม่มีผู้ใดบังคับได้ เช่น สิทธิในการกิน การนอน แต่สิทธิบางอย่างมนุษย์ได้รับโดยกฎหมายกำหนด เช่น สิทธิในการมีการใช้ทรัพย์สิน สิทธิในการร้องทุกข์ เมื่อตนถูกระทำซึ่งละเมิดกฎหมาย เป็นต้น

สิทธิของปวงชนชาวไทย

ที่มา : https://sites.google.com/site/janejirajomjai/_/rsrc/1392642786151/neuxha-bth-reiyn/--hnathi-khxng-phlmeuxng-di-khxng-sangkham-tam-raththrrmnuy/topic-3261-1.jpg

1. สิทธิในครอบครัวและความเป็นอยู่ส่วนตัว ชาวไทยทุกคนย่อมได้รับความคุ้มครอง เกียรติยศ ชื่อเสียง และความเป็นอยู่ส่วนตัว
2. สิทธิอนุรักษ์พื้นฟูจารีตประเพณี บุคคลในท้องถิ่นและชุมชนต้องช่วยกันอนุรักษ์พื้นฟูจารีตประเพณี วัฒนธรรมอันดีงาม ภูมิปัญญาท้องถิ่นเพื่อรักษาไว้ให้คงอยู่ตลอดไป
3. สิทธิในทรัพย์สิน บุคคลจะได้รับการคุ้มครองสิทธิในการครอบครองทรัพย์สินของตนและการสืบทอดมรดก
4. สิทธิในการรับการศึกษาอบรม บุคคลย่อมมีความเสมอภาคในการเข้ารับการศึกษาขั้นพื้นฐาน 12 ปี อย่างมีคุณภาพและทั่วถึง โดยไม่เสียค่าใช้จ่าย
5. สิทธิในการรับบริการทางด้านสาธารณสุขอย่างเสมอภาคและได้มาตรฐาน สำหรับผู้ยากไร้จะได้รับสิทธิในการรักษาพยาบาลจากสถานบริการสาธารณสุขของรัฐ โดยไม่เสียค่าใช้จ่าย
6. สิทธิที่จะได้รับการคุ้มครองโดยรัฐ เด็ก เยาวชน สตรี และบุคคลในสังคมที่ได้รับการปฏิบัติอย่างรุนแรงและไม่เป็นธรรมจะได้รับการคุ้มครองโดยรัฐ

7. สิทธิที่จะได้รับการช่วยเหลือจากรัฐ เช่น บุคคลที่มีอายุเกินหกสิบปี และรายได้ไม่พอต่อการยังชีพ รัฐจะให้ความช่วยเหลือ เป็นต้น

8. สิทธิที่จะได้สิ่งอำนวยความสะดวกอันเป็นสาธารณะ โดยรัฐจะให้ความช่วยเหลือและอำนวยความสะดวกอันเป็นสาธารณะแก่บุคคลในสังคม

9. สิทธิของบุคคลที่จะมีส่วนร่วมทั้งกับรัฐและชุมชน ในการบำรุงรักษาและการได้ประโยชน์จากทรัพยากรธรรมชาติ

10. สิทธิที่จะได้รับทราบข้อมูลข่าวสารจากหน่วยงานของรัฐ รัฐวิสาหกิจหรือราชการส่วนท้องถิ่น อย่างเปิดเผย เว้นแต่การเปิดเผยข้อมูลนั้นจะมีผลต่อความมั่นคงของรัฐหรือความปลอดภัยของประชาชนส่วนรวม หรือเป็นส่วนได้ส่วนเสียของบุคคลซึ่งมีสิทธิได้รับความคุ้มครอง

11. สิทธิเสนอเรื่องราวร้องทุกข์โดยได้รับแจ้งผลการพิจารณาภายในเวลาอันควรตามบทบัญญัติของกฎหมาย

12. สิทธิที่บุคคลสามารถฟ้องร้องหน่วยงานราชการ รัฐวิสาหกิจ ราชการส่วนท้องถิ่น หรือองค์กรของรัฐที่เป็นนิติบุคคลให้รับผิดชอบการกระทำหรือละเว้นการกระทำ ตามกฎหมายของเจ้าหน้าที่ของรัฐภายในหน่วยงานนั้น

เสรีภาพ หมายถึง การใช้สิทธิอย่างใดอย่างหนึ่ง หรือกระทำการอย่างใดอย่างหนึ่งได้อย่างอิสระ แต่ทั้งนี้จะต้องไม่กระทบต่อสิทธิของผู้อื่น ซึ่งหากผู้ใดใช้สิทธิเสรีภาพเกินขอบเขตจนก่อความเดือดร้อนต่อผู้อื่น ก็ย่อมถูกดำเนินคดีตามกฎหมาย เช่น เสรีภาพในการสื่อสารถึงกันโดยทางที่ชอบด้วยกฎหมาย การตรวจ การวัด หรือการเปิดเผยข้อมูลส่วนบุคคล รวมทั้งการกระทำต่าง ๆ เพื่อเผยแพร่ข้อมูลนั้นกระทำไม่ได้ เป็นต้น

เสรีภาพของปวงชนชาวไทย

ที่มา : https://highlight.kapook.com/img_cms2/user/kritfeb/ic1.jpg

1. เสรีภาพในเคหสถาน ชาวไทยทุกคนย่อมได้รับความคุ้มครองในการอาศัยและครอบครองเคหสถานโดยปกติสุข การเข้าไปในเคหสถานของผู้อื่นโดยปราศจากการยินยอมของผู้ครอบครอง หรือการเข้าไปตรวจค้นเคหสถานโดยไม่มีหมายค้นจากศาลย่อมทำไม่ได้

2. เสรีภาพในการเดินทางและการเลือกถิ่นที่อยู่ การเนรเทศบุคคลผู้มีสัญชาติไทยออกนอกราชอาณาจักรหรือห้ามมิให้บุคคลผู้มีสัญชาติไทยเข้ามาในราชอาณาจักรจะกระทำมิได้

3. เสรีภาพในการแสดงความคิดเห็นผ่านการพูด การเขียน การพิมพ์ การโฆษณาและการสื่อความหมายโดยวิธีอื่น จะจำกัดแก่บุคคลชาวไทยมิได้ เว้นแต่โดยอาศัยอำนาจตามบทบัญญัติแห่งกฎหมาย เฉพาะเพื่อความมั่นคงของรัฐ เพื่อรักษาความสงบเรียบร้อยหรือศีลธรรมอันดีของประชาชน

4. เสรีภาพในการสื่อสารถึงกันโดยทางที่ชอบด้วยกฎหมาย การตรวจ การกัก หรือ การเปิดเผยข้อมูลส่วนบุคคล รวมทั้งการกระทำต่าง ๆ เพื่อเผยแพร่ข้อมูลนั้นจะกระทำมิได้

5. เสรีภาพในการนับถือศาสนา นิกาย ลัทธิ ความเชื่อทางศาสนา และเสรีภาพในการประกอบพิธีกรรมตามความเชื่อของตน โดยไม่เป็นปฏิปักษ์ต่อหน้าที่ของพลเมือง และไม่ขัดต่อความสงบเรียบร้อยหรือศีลธรรมอันดีของประชาชน ย่อมเป็นเสรีภาพของประชาชน

6. เสรีภาพในการชุมนุมโดยสงบและปราศจากอาวุธ การจำกัดเสรีภาพดังกล่าวจะกระทำมิได้ เว้นแต่โดยอาศัยอำนาจตามบทบัญญัติของกฎหมายเพื่อคุ้มครองประชาชนที่จะใช้ที่สาธารณะหรือเพื่อรักษาความสงบเรียบร้อยเมื่อประเทศอยู่ในภาวะสงคราม หรือระหว่างประกาศสถานการณ์ฉุกเฉิน หรือประกาศใช้กฎอัยการศึก

7. เสรีภาพในการรวมตัวกันเป็นสมาคม สหพันธ์ สหองค์กร องค์กรเอกชน หรือหมู่คณะอื่น การจำกัดเสรีภาพต่าง ๆ เหล่านี้จะกระทำมิได้ เว้นแต่อาศัยอำนาจกฎหมายเฉพาะเพื่อคุ้มครองประโยชน์ส่วนรวมของประชาชน การรักษาความสงบเรียบร้อยหรือป้องกันการผูกขาดในทางเศรษฐกิจ

8. เสรีภาพในการรวมตัวจัดตั้งพรรคการเมือง เพื่อดำเนินกิจกรรมทางการเมืองตามวิถีทางการปกครองระบอบประชาธิปไตย อันมีพระมหากษัตริย์ทรงเป็นประมุข

9. เสรีภาพในการประกอบอาชีพและการแข่งขันโดยเสรีอย่างเป็นธรรม การจำกัดเสรีภาพดังกล่าวจะทำได้ โดยอาศัยกฎหมายเพื่อประโยชน์ในการรักษาความมั่นคงของรัฐหรือเศรษฐกิจของประเทศ และเพื่อป้องกันการผูกขาดหรือขัดความไม่เป็นธรรมในการแข่งขันทางการค้า

หน้าที่ หมายถึง การกระทำหรือการละเว้นการกระทำเพื่อประโยชน์โดยตรงของการมีสิทธิหน้าที่ เป็นสิ่งที่บังคับให้มนุษย์ในสังคมต้องปฏิบัติตามกฎเกณฑ์ทางสังคมหรือกฎหมายบัญญัติไว้ จะไม่ปฏิบัติตามไม่ได้ ส่วนสิทธิและเสรีภาพ เป็นสิ่งที่มนุษย์มีอยู่แต่จะใช้หรือไม่ก็ได้ เช่น การเสียภาษีตามที่กฎหมายกำหนด มีหน้าที่รับการเกณฑ์ทหาร เพื่อรับใช้ชาติ เป็นต้น

หน้าที่ของประชาชนชาวไทย

ที่มา : https://highlight.kapook.com/img_cms2/user/kritfeb/ic3.jpg

1. บุคคลมีหน้าที่รักษาไว้ซึ่งชาติ ศาสนา พระมหากษัตริย์และการปกครองระบอบประชาธิปไตย อันมีพระมหากษัตริย์ทรงเป็นประมุข
2. บุคคลมีหน้าที่ปฏิบัติตามกฎหมาย
3. บุคคลมีหน้าที่ไปใช้สิทธิเลือกตั้ง บุคคลซึ่งไม่ไปเลือกตั้งโดยไม่แจ้งเหตุผลอันสมควร ย่อมเสียสิทธิตามที่กฎหมายบัญญัติไว้
4. บุคคลมีหน้าที่ป้องกันประเทศ รับราชการทหาร
5. บุคคลมีหน้าที่เสียภาษีให้รัฐ
6. บุคคลมีหน้าที่ช่วยเหลือราชการ รับการศึกษาอบรม ปกป้องและสืบสานวัฒนธรรมของชาติ ภูมิปัญญาท้องถิ่น รวมถึงการอนุรักษ์ทรัพยากรธรรมชาติและสิ่งแวดล้อม
7. บุคคลผู้เป็นข้าราชการ พนักงาน หรือลูกจ้างหน่วยงานราชการ รัฐวิสาหกิจ ราชการส่วนท้องถิ่น มีหน้าที่ดำเนินการให้เป็นไปตามกฎหมายเพื่อรักษาประโยชน์ส่วนรวมอำนวยความสะดวกและให้บริการแก่ประชาชน

ความสำคัญของการเคารพสิทธิหน้าที่ต่อตนเองและผู้อื่น

การเคารพสิทธิต่อตนเองและผู้อื่นที่มีต่อประเทศชาติ หมายถึง การยึดมั่นในสิทธิ เสรีภาพ และหน้าที่ตามรัฐธรรมนูญ จะทำให้ประชาชนในชาติอยู่ร่วมกันอย่างมีความสุข ทำให้ชาติบ้านเมืองเจริญก้าวหน้าได้อย่างรวดเร็ว

1. สิทธิของตนเองและผู้อื่นตามที่บัญญัติไว้ในรัฐธรรมนูญแห่งราชอาณาจักรไทย

การปฏิบัติตนตามสิทธิของตนเองภายใต้กรอบรัฐธรรมนูญ โดยไม่กระทบสิทธิบุคคลอื่น ย่อมได้ชื่อว่าบุคคลนั้นเป็นผู้มีส่วนนำพาบ้านเมืองให้พัฒนา ในที่นี้จะกล่าวถึงการปฏิบัติตนในการรักษาและ

เคารพสิทธิเสรีภาพของตนเองและผู้อื่น ต่อครอบครัว ชุมชน สังคม และประเทศชาติตามที่รัฐธรรมนูญแห่งราชอาณาจักรไทยกำหนดไว้ ดังนี้

1) การเคารพสิทธิของตนเองและผู้อื่นที่มีต่อครอบครัว

ที่มา : <https://i.pinimg.com/236x/c9/3f/34/c93f34323ea5c82aaadb17bf1aaa9c4c--innovation-php.jpg>

ครอบครัวประกอบด้วยพ่อแม่ลูก ทุกครอบครัวมีสิทธิที่จะได้รับความคุ้มครองตามรัฐธรรมนูญในหลายประเด็นด้วยกัน โดยเฉพาะเรื่องการใช้ความรุนแรง และการปฏิบัติอันไม่เป็นธรรม หมายความว่า พ่อ แม่ และลูกจะต้องไม่ใช้ความรุนแรงหรือปฏิบัติต่อกันอย่างไม่เป็นธรรม กรณีระหว่างสามีภรรยาจะต้องเคารพและรับฟังความคิดเห็นของกันและกัน ไม่ตัดสินปัญหาโดยใช้กำลัง กรณีระหว่างบุตรกับบิดามารดา บุตรต้องเชื่อฟังคำสั่งสอนของบิดามารดา บิดามารดาจะต้องอบรมสั่งสอนบุตรโดยใช้เหตุผล ไม่ใช่การแก้ไขพฤติกรรมลูกด้วยการเยียนตี เลี้ยงลูกด้วยรักความเข้าใจ และใช้สิทธิเสรีภาพในการแสวงหาความสุขส่วนตัว แต่ต้องอยู่ในขอบเขตและไม่ทำให้เกิดความเดือดร้อนหรือสร้างปัญหาใด ๆ ให้แก่บิดามารดา

2) การเคารพสิทธิของตนเองและผู้อื่นที่มีต่อชุมชนและสังคม

สมาชิกทุกคนในสังคมมีสิทธิเท่าเทียมกันในการดำรงชีวิตในสังคม โดยสิทธิดังกล่าวจะต้องไม่ละเมิดสิทธิของสมาชิกคนอื่นในสังคม ในที่นี้ขอยกตัวอย่างสิทธิของตนเองที่มีต่อชุมชนบางประการ ดังนี้

(1) เสรีภาพในเคหสถาน ชาวไทยทุกคนย่อมมีเสรีภาพในเคหสถาน ที่จะสามารถอาศัยและครอบครองเคหสถานของตนโดยปกติสุข ไม่ว่าจะเกิดจากการเช่าหรือเป็นเจ้าของกรรมสิทธิ์ ซึ่งบุคคลอื่นจะต้องให้ความเคารพในสิทธินี้ แม้แต่เจ้าหน้าที่ของรัฐหากจะต้องเข้าไปดำเนินการตามกฎหมายใด ๆ เช่น การตรวจค้นเคหสถานของประชาชนก็จะทำการมิได้ เว้นแต่จะมีหมายค้นที่ออกโดยศาลเท่านั้น

(2) เสรีภาพในการเดินทางและการติดต่อสื่อสาร ชาวไทยทุกคนมีเสรีภาพที่จะเดินทางไปในที่ต่าง ๆ บนผืนแผ่นดินไทยได้ทุกพื้นที่ของประเทศไทย และสามารถเลือกถิ่นที่อยู่อาศัย ณ ที่ใดก็ได้ในประเทศไทย รวมทั้งชาวไทยทุกคนสามารถที่จะติดต่อสื่อสารกับบุคคลอื่นไม่ว่าจะเป็นทางจดหมาย โทรศัพท์ หรืออินเทอร์เน็ต

(3) เสรีภาพในการนับถือศาสนา สมาชิกทุกคนในสังคมมีสิทธิ เสรีภาพที่จะนับถือศาสนาแตกต่างกันได้ ซึ่งบุคคลอื่นในสังคมรวมทั้งรัฐจะต้องให้ความเคารพสิทธิเสรีภาพในเรื่องนี้ด้วย

(4) เสรีภาพในทางวิชาการเยาวชนไทยทุกคนจะต้องได้รับการศึกษาขั้นพื้นฐานไม่น้อยกว่า 12 ปี โดยไม่เสียค่าใช้จ่าย นอกจากนี้คนไทยทุกคนยังมีสิทธิในการที่จะศึกษาค้นคว้าหรือทำวิจัยตามที่ต้องการโดยไม่ขัดต่อกฎหมาย

ที่มา : [https://encrypted-](https://encrypted-tbn0.gstatic.com/images?q=tbn:ANd9GcQkQZi665uPk8tuXiAB4f7WWaEvVbEkohvjEKKC3bGREF4RBlAH6Q)

[tbn0.gstatic.com/images?q=tbn:ANd9GcQkQZi665uPk8tuXiAB4f7WWaEvVbEkohvjEKKC3bGREF4RBlAH6Q](https://encrypted-tbn0.gstatic.com/images?q=tbn:ANd9GcQkQZi665uPk8tuXiAB4f7WWaEvVbEkohvjEKKC3bGREF4RBlAH6Q)

(5) เสรีภาพในการชุมนุมอย่างสงบโดยปราศจากอาวุธ หมายถึง ประชาชนทุกคนมีสิทธิเสรีภาพในการชุมนุมแต่ต้องเป็นไปโดยสงบ ปราศจากอาวุธ และต้องไม่รบกวนสิทธิของผู้อื่น การปราศจากอาวุธนั้น หมายรวมถึง ห้ามทุกคนที่มาร่วมชุมนุมพกพาอาวุธเข้ามาในที่ชุมนุมเด็ดขาด บุคคลใดพกพาอาวุธเข้ามาในที่ชุมนุม บุคคลนั้นจะไม่ได้ได้รับความคุ้มครองตามรัฐธรรมนูญในกรณีที่ได้กล่าวมาข้างต้น

ที่มา : [https://3.bp.blogspot.com/-w-hw-RTGYu0/WFE4SLaSAul/AAAAAAAAAE0/t-](https://3.bp.blogspot.com/-w-hw-RTGYu0/WFE4SLaSAul/AAAAAAAAAE0/t-PRwB_iXj8byXn2p5_kGhkg1Fhe3f8wCLcB/s1600/17.jpg)

[PRwB_iXj8byXn2p5_kGhkg1Fhe3f8wCLcB/s1600/17.jpg](https://3.bp.blogspot.com/-w-hw-RTGYu0/WFE4SLaSAul/AAAAAAAAAE0/t-PRwB_iXj8byXn2p5_kGhkg1Fhe3f8wCLcB/s1600/17.jpg)

(6) สิทธิเสรีภาพในการอนุรักษ์และฟื้นฟูจารีตประเพณี ภูมิปัญญาท้องถิ่น ทุกคนย่อมมีส่วนร่วมในการอนุรักษ์ และร่วมสืบสานศิลปะหรือวัฒนธรรมอันดีงามของท้องถิ่นและของประเทศชาติ เพื่อให้ดำรงอยู่ต่อไปกับอนุชนรุ่นหลัง

(7) สิทธิเสรีภาพในการประกอบอาชีพ โดยเสรีภาพในการประกอบอาชีพจะต้องไม่เอาเปรียบเปรียบผู้อื่น เช่น ผู้ประกอบการจะต้องเคารพและซื่อสัตย์ต่อผู้บริโภค และไม่เอาเปรียบผู้บริโภค เป็นต้น

3) การเคารพสิทธิของตนเองและผู้อื่นที่มีต่อประเทศชาติ

(1) สิทธิในการมีส่วนร่วม หมายถึง สิทธิการมีส่วนร่วมในกระบวนการพิจารณาของเจ้าหน้าที่รัฐเกี่ยวกับการปฏิบัติราชการด้านการปกครอง อันมีผลกระทบต่อสิทธิและเสรีภาพของคนในสังคมโดยตรง

(2) สิทธิที่จะฟ้องร้องหน่วยราชการ หน่วยงานของรัฐ รัฐวิสาหกิจ ราชการส่วนท้องถิ่น เช่น เทศบาล องค์การบริหารส่วนตำบล องค์การบริหารส่วนจังหวัด หรือองค์กรของรัฐที่เป็นนิติบุคคล ประชาชนมีสิทธิที่จะฟ้องร้องหน่วยงานต่าง ๆ เหล่านี้ให้รับผิดชอบ หากการกระทำใด ๆ หรือการละเว้นการกระทำใด ๆ ของข้าราชการ พนักงาน หรือลูกจ้างของหน่วยงานนั้น ส่งผลกระทบต่อการใช้ชีวิตของประชาชนต่อศาลปกครอง

(3) สิทธิที่จะต่อต้านโดยสันติวิธี การกระทำใดที่จะเป็นไปได้มาซึ่งอำนาจในการปกครองประเทศ โดยวิธีการซึ่งมิได้เป็นไปตามวิถีทางที่บัญญัติไว้ในรัฐธรรมนูญ เช่น การต่อต้านการทำปฏิวัติรัฐประหาร เป็นสิ่งที่ประชาชนมีสิทธิที่จะออกมาต่อต้าน แต่ต้องเป็นไปโดยสันติวิธี เป็นต้น

2. แนวทางการปฏิบัติตนในการเคารพสิทธิของตนเองและผู้อื่น

การปฏิบัติตนตามสิทธิของตนเองและผู้อื่นในสังคม เป็นสิ่งที่ช่วยจัดระเบียบให้กับสังคมสงบสุข โดยมีแนวทางปฏิบัติ ดังนี้

- 1) เคารพสิทธิของกันและกัน และไม่ละเมิดสิทธิเสรีภาพของผู้อื่น สามารถแสดงออกได้หลายประการ เช่น การแสดงความคิดเห็น การยอมรับฟังความคิดเห็นของผู้อื่น เป็นต้น
- 2) รู้จักใช้สิทธิของตนเองและแนะนำให้ผู้อื่นรู้จักใช้สิทธิของตนเอง
- 3) เรียนรู้และทำความเข้าใจเกี่ยวกับหลักสิทธิเสรีภาพตามที่บัญญัติไว้ในรัฐธรรมนูญ เช่น สิทธิเสรีภาพของความเป็นมนุษย์ สิทธิเสรีภาพในเคหสถาน เป็นต้น
- 4) ปฏิบัติตามหน้าที่ของชาวไทยตามที่บัญญัติไว้ในรัฐธรรมนูญ เช่น การออกไปใช้สิทธิเลือกตั้ง การเสียภาษีให้รัฐเพื่อนำเงินมาพัฒนาประเทศ เป็นต้น

3. ผลที่ได้รับจากการปฏิบัติตนในการเคารพสิทธิของตนเองและผู้อื่น

1) ผลที่เกิดกับประเทศชาติ หากประชาชนมีความสมัครสมานรักใคร่ ไม่มีความแตกแยก ไม่แบ่งเป็นพวกเป็นเหล่า บ้านเมืองก็จะสงบสุข เกิดสวัสดิภาพ บรรยากาศโดยรวมจะสดใส ปราศจากการระแวงต่อกัน การดำเนินกิจกรรมต่าง ๆ สามารถดำเนินไปอย่างราบรื่น นักลงทุน นักท่องเที่ยวก็จะเดินทางมาเยือนประเทศของเราด้วยความมั่นใจ

2) ผลที่เกิดขึ้นกับชุมชนหรือสังคม เมื่อประชาชนในสังคมรู้จักสิทธิของตนเอง และของผู้อื่น ก็จะนำพาให้ชุมชนหรือสังคมเกิดการพัฒนา เมื่อสังคมมั่นคงเข้มแข็งก็จะมีส่วนทำให้ประเทศชาติเข้มแข็ง เพราะชุมชนหรือสังคมเป็นส่วนหนึ่งของประเทศชาติบ้านเมืองโดยรวม

3) ผลที่เกิดขึ้นกับครอบครัว ครอบครัวเป็นสถาบันแรกของสังคม เมื่อครอบครัวเข้มแข็งและอบรมสั่งสอนให้สมาชิกในครอบครัวทุกคนรู้บทบาท สิทธิ เสรีภาพของตนเองและปฏิบัติตามที่กฎหมายและรัฐธรรมนูญได้ให้ความคุ้มครองได้อย่างเคร่งครัด โดยไม่ละเมิดสิทธิเสรีภาพของสมาชิกอื่นในสังคม ก็จะนำพาให้สังคมและประเทศชาติเข้มแข็งตามไปด้วย

เรื่องที่ 2 ระเบียบ กฎ กติกา กฎหมาย กับการเป็นพลเมืองที่ดีมีส่วนร่วมในการป้องกันและปราบปรามการทุจริต

ความหมาย ความสำคัญของระเบียบ กฎ กติกา และกฎหมายกับการเป็นพลเมืองที่ดี

ในสังคมปัจจุบัน มีการใช้ระเบียบ กฎ กติกา และกฎหมายในการอยู่ร่วมกัน เพื่อความเป็นระเบียบเรียบร้อยของบ้านเมือง หากมีผู้ใดดำเนินชีวิตไม่เป็นไปตามกฎ กติกา กฎหมาย อาจเสี่ยงที่จะนำไปสู่การเป็นผู้ทุจริตได้

ระเบียบ หมายถึง แบบแผนที่วางไว้เป็นแนวปฏิบัติหรือดำเนินการ เช่น ระเบียบวินัย ระเบียบข้อกำหนด

กฎ หมายถึง ข้อกำหนดหรือข้อบัญญัติที่บังคับให้ต้องมีการปฏิบัติตาม เช่น พระราชกฤษฎีกา กฎกระทรวง ประกาศกระทรวง

กติกา หมายถึง กฎเกณฑ์หรือข้อตกลงที่บุคคลตั้งแต่ 2 ฝ่ายขึ้นไป กำหนดขึ้นเป็นหลักปฏิบัติ เช่น กติกาชกมวย กติกาฟุตบอล

กฎหมาย หมายถึง กฎเกณฑ์ที่มีอำนาจตราขึ้น เพื่อใช้บังคับบุคคลให้ปฏิบัติตามเป็นการทั่วไป ผู้ใดไม่ปฏิบัติตามย่อมได้รับผลร้าย กฎหมายอาจตราขึ้นเพื่อกำหนดระเบียบ ความสัมพันธ์ระหว่างบุคคล หรือระหว่างบุคคลกับรัฐ หรือเพื่อใช้ในการบริหารประเทศ กฎหมายอาจเกิดจากจารีตประเพณี อันเป็นที่ยอมรับนับถือกันได้

พลเมืองดี หมายถึง ประชาชนที่ประพฤติปฏิบัติตามระเบียบกฎเกณฑ์ของสังคมมีความรับผิดชอบ ต่อหน้าที่ของตนเอง รู้จักบทบาทหน้าที่ของตนเอง และปฏิบัติตนได้อย่างเหมาะสมไม่ละเมิดล่วงล้ำสิทธิ และเสรีภาพของบุคคลอื่น

การทุจริต คือ การคดโกง ไม่ซื่อสัตย์สุจริต การกระทำที่ผิดกฎหมาย เพื่อให้เกิดความได้เปรียบในการแข่งขัน การใช้อำนาจหน้าที่ในทางที่ผิดเพื่อแสวงหาประโยชน์หรือให้ได้รับสิ่งตอบแทน การให้หรือการรับสินบน การกำหนดนโยบายที่เอื้อประโยชน์แก่ตนหรือพวกพ้องรวมถึงการทุจริตเชิงนโยบาย

ปัญหาการทุจริต เป็นปัญหาที่สำคัญทั้งของประเทศไทยและประเทศอื่น ๆ ทั่วโลก ปัญหาการทุจริต จะทำให้เกิดความเสื่อมในด้านต่าง ๆ เกิดขึ้น ทั้งสังคม เศรษฐกิจ การเมือง และนับวันปัญหาดังกล่าวก็จะรุนแรงมากขึ้น และมีรูปแบบการทุจริตที่ซับซ้อน ยากแก่การตรวจสอบมากขึ้น จากเดิมที่กระทำเพียงสองฝ่าย ปัจจุบันการทุจริตจะกระทำกันหลายฝ่าย ทั้งผู้ดำรงตำแหน่งทางการเมือง เจ้าหน้าที่ของรัฐ และเอกชน โดยประกอบด้วยสองส่วนใหญ่ ๆ คือ ผู้ให้ผลประโยชน์กับผู้รับผลประโยชน์ ซึ่งทั้งสองฝ่ายนี้จะมีผลประโยชน์ร่วมกัน ตราบใดที่ผลประโยชน์ สมเหตุสมผลต่อกัน ก็จะไปสู่ปัญหาการทุจริตได้ บางครั้งผู้ที่ได้รับผลประโยชน์ ก็เป็นผู้ให้ประโยชน์ได้เช่นกัน

กฎหมายที่เกี่ยวข้องกับการเป็นพลเมืองที่ดีมีส่วนร่วมในการป้องกันและปราบปรามการทุจริต ประเทศไทยมีองค์กรอิสระและหน่วยงานที่เกี่ยวข้องกับการป้องกันและปราบปรามการทุจริต รวมถึงการออกกฎหมายที่เกี่ยวข้องกับการป้องกันและปราบปรามการทุจริต เพื่อการป้องกันและปราบปรามการทุจริต และประเพณีมิชอบให้ครอบคลุมภาครัฐ ภาคเอกชน องค์กรพัฒนาเอกชน และภาคประชาชน อันจะส่งผลให้สังคมไทยมีวินัย โปร่งใส ยึดมั่นในความซื่อสัตย์สุจริตและยุติธรรม รวมทั้งการสร้างพลเมืองดี มีความเข้มแข็ง เป็นภูมิคุ้มกันของสังคมไทย โดยมีกฎหมายที่เกี่ยวข้องกับการป้องกันและปราบปรามการทุจริตที่สำคัญ ดังนี้

- 1) พระราชบัญญัติประกอบรัฐธรรมนูญว่าด้วยการป้องกันและปราบปรามการทุจริต พ.ศ. 2542 และที่แก้ไขเพิ่มเติม
- 2) พระราชบัญญัติประกอบรัฐธรรมนูญว่าด้วยการตรวจเงินแผ่นดิน พ.ศ. 2542 และที่แก้ไขเพิ่มเติม
- 3) พระราชบัญญัติมาตรการของฝ่ายบริหารในการป้องกันและปราบปรามการทุจริต พ.ศ. 2551 และที่แก้ไขเพิ่มเติม
- 4) พระราชบัญญัติจัดตั้งศาลอาญาคดีทุจริตและประเพณีมิชอบ พ.ศ. 2559
- 5) พระราชบัญญัติวิธีพิจารณาคดีทุจริตและประเพณีมิชอบ พ.ศ. 2559
- 6) ประมวลกฎหมายอาญา หมวด 2 ความผิดต่อตำแหน่งหน้าที่ราชการ และความผิดต่อตำแหน่งหน้าที่ในการยุติธรรม
- 7) พระราชบัญญัติว่าด้วยความผิดของพนักงานในองค์การหรือหน่วยงานของรัฐ พ.ศ. 2502
- 8) ข้อบังคับของประธานศาลฎีกา ว่าด้วยวิธีการดำเนินการคดีทุจริตและประเพณีมิชอบ พ.ศ. 2559
- 9) ระเบียบสำนักงานอัยการสูงสุด ว่าด้วยการดำเนินคดีอาญาของพนักงานอัยการ ตามกฎหมายว่าด้วยมาตรการของฝ่ายบริหารในการป้องกันและปราบปรามการทุจริต พ.ศ. 2557

เรื่องที่ 3 ความรับผิดชอบต่อตนเองและผู้อื่น

ความหมายของคำว่ารับผิดชอบ

รับผิดชอบ หมายถึง ยอมรับผลทั้งที่ดีและไม่ดีในกิจการที่ตนเองได้ทำลงไปหรือที่อยู่ในความดูแลของตนเอง

ความรับผิดชอบต่อตนเอง หมายถึง การรับรู้ฐานะและบทบาทของตนที่เป็นส่วนหนึ่งของสังคม ซึ่งจะต้องดำรงตนอยู่ในสภาพที่ช่วยเหลือตนเองได้ โดยที่บุคคลควรจะมีวิเคราะห์และแยกแยะว่าสิ่งใดถูกหรือผิดเหมาะสมหรือไม่ และมีความสามารถที่จะเลือกตัดสินใจในการเป็นที่ยอมรับของสังคม ความรับผิดชอบต่อตนเอง แบ่งได้เป็น

1. ความรับผิดชอบในด้านการรักษาสุขภาพอนามัยของตนเอง คือ สามารถเอาใจใส่และระมัดระวังสุขภาพอนามัยของตนเอง ให้มีความสมบูรณ์แข็งแรงอยู่เสมอ
2. ความรับผิดชอบในการหาเครื่องอุปโภคบริโภค คือ สามารถจัดหาและดูแลเครื่องใช้ส่วนตัวให้เป็นระเบียบเรียบร้อย อยู่ในสภาพที่สามารถใช้งานได้เหมาะสม
3. ความรับผิดชอบในด้านสติปัญญาและความสามารถ คือ ตั้งใจศึกษาเล่าเรียนไฝหาคำรู้ต่าง ๆ การฝึกฝนตนเองในด้านประสบการณ์ต่าง ๆ
4. ความรับผิดชอบในด้านความประพฤติ คือ รู้จักประพฤติให้เหมาะสม เป็นผู้มีระเบียบวินัย ดำรงตนให้อยู่ในคุณธรรม จริยธรรม
5. ความรับผิดชอบในด้านมนุษยสัมพันธ์ คือ รู้จักที่จะปรับตัวให้อยู่ร่วมกับผู้อื่นในสังคมได้อย่างเหมาะสม
6. ความรับผิดชอบในด้านเศรษฐกิจส่วนตัว คือ รู้จักวางแผนและประมาณการใช้จ่ายของตน โดยยึดหลักการประหยัดและอดออม
7. ความรับผิดชอบเรื่องการทำงาน คือ เมื่อได้รับมอบหมายให้ทำกิจใดก็ต้องทำให้เรียบร้อยภายในเวลาที่กำหนด
8. ความรับผิดชอบต่อการกระทำของตน คือ ยอมรับผลการกระทำของตนทั้งผลดีหรือในด้านที่เกิดผลเสียหาย

ที่มา : https://www.wikihow.com/images_en/thumb/0/00/Be-Responsible-Step-18-Version-2.jpg/v4-728px-Be-Responsible-Step-18-Version-2.jpg

ความรับผิดชอบต่อผู้อื่น หมายถึง ภาระและหน้าที่ของบุคคลซึ่งเกี่ยวข้องและมีส่วนร่วมต่อสวัสดิภาพของผู้อื่นในสังคมที่ตนเป็นสมาชิก ด้วยเหตุที่บุคคลทุกคนเป็นส่วนประกอบของสังคมไม่ว่าจะเป็นสังคมขนาดเล็กจนถึงสังคมขนาดใหญ่ ได้แก่ ครอบครัว ชั้นเรียน สถานศึกษา ชุมชน และประเทศชาติ ตามลำดับ ดังนั้น การกระทำของบุคคลใดบุคคลหนึ่งย่อมต้องส่งผลกระทบต่อสังคมส่วนรวมไม่มากก็น้อย เมื่อบุคคลทุกคนมีภาระหน้าที่ที่จะเกี่ยวพันกับสวัสดิภาพของสังคมที่ตนดำรงอยู่ บุคคลจึงมีหน้าที่และความรับผิดชอบต่อปฏิบัติต่อสังคม 5 ประการ ดังนี้

1. ความรับผิดชอบต่อบิดามารดาและครอบครัว ได้แก่ ให้ความเคารพและเชื่อฟัง ช่วยเหลือการงาน ให้เต็มความสามารถในแต่ละโอกาสอันสมควร ประพฤติตนเป็นคนดี ตั้งใจศึกษาเล่าเรียน ไม่นำความเดือดร้อนมาสู่ครอบครัวและช่วยกันรักษา และเชิดชูชื่อเสียงวงศ์ตระกูล

2. ความรับผิดชอบต่อเพื่อน ได้แก่ การให้ความรักแก่เพื่อนเปรียบเสมือนพี่น้องของตน ตักเตือนเมื่อเพื่อนกระทำผิด คอยแนะนำให้เพื่อนกระทำในสิ่งที่ถูกต้อง ช่วยเพื่อนอย่างเหมาะสมและถูกต้อง ไม่เอาไรต์เอาเปรียบ ให้อภัยในกรณีที่เกิดความผิดพลาดหรือบาดหมางกัน ใช้ถ้อยคำสุภาพต่อกันด้วยความอ่อนโยน

3. ความรับผิดชอบต่อสถานศึกษาครูอาจารย์ ได้แก่ การตั้งใจศึกษาเล่าเรียน ไม่หนีเรียน เคารพและเชื่อฟังครูอาจารย์ ช่วยเหลือกิจกรรมงานของสถานศึกษาอย่างเคร่งครัด รักษาความสะอาด ไม่ทำลายทรัพย์สินสมบัติของสถานศึกษา รักษาและสร้างชื่อเสียงเกียรติยศของสถานศึกษา

4. ความรับผิดชอบต่อชุมชน ในฐานะที่เป็นสมาชิกของชุมชน ได้แก่ เคารพ และปฏิบัติตามระเบียบข้อบังคับ หรือขนบธรรมเนียมประเพณีที่ยึดถือภายในชุมชนของตน ช่วยรักษาสาธารณสมบัติและให้ความร่วมมือในการทำงานเพื่อพัฒนาชุมชน ไม่ละเลยต่อพลเมืองดี

5. ความรับผิดชอบต่อประเทศชาติ ได้แก่ ปฏิบัติตามกฎหมายหรือระเบียบต่าง ๆ ของสังคม รักษาสาธารณสมบัติของชาติ ให้ความร่วมมือและช่วยเหลือเจ้าหน้าที่ในการรักษาความมั่นคงของชาติ จงรักภักดีต่อชาติ ศาสนา พระมหากษัตริย์ รักษาความสามัคคีของคนในชาติ ดำรงไว้ซึ่งศิลปวัฒนธรรมแห่งความเป็นไทย

ที่มา : http://www.goodyear.co.th/wp-content/uploads/gy_th_csr_03.jpg

แนวทางการประยุกต์ความรับผิดชอบมาใช้ในการดำเนินชีวิต

แนวทางปฏิบัติเพื่อการดำรงชีวิตที่รับผิดชอบต่อสังคม มีแนวทางปฏิบัติในฐานะพลเมืองดี ผู้รับผิดชอบต่อสังคม ดังนี้

1. **มีวินัยในตนเอง** เด็ดเดี่ยว บังคับใจตนเองได้ สามารถกระทำการต่าง ๆ ที่ตนเองต้องการ จะกระทำ และละเว้นสิ่งต่าง ๆ ที่ตนเองต้องการจะละเว้นได้ สามารถจูงใจตนเองได้

2. **มีความกล้าหาญทางจริยธรรม** กล้าที่จะแสดงความคิดเห็นของตน รักษาสิทธิของตนไว้ เมื่อเห็นการกระทำที่ไม่ถูกต้อง ไม่เหมาะสม ต้องกล้าที่จะคัดค้าน แสดงความไม่เห็นด้วย หรือแสดงประชามติ ร่วมกัน เพื่อแสดงความไม่พึงใจ หรือเพื่อให้ฝ่ายที่กระทำผิด หรือมีพฤติกรรมไม่เหมาะสม ได้รู้ตัว หรือเลิก การกระทำนั้น ๆ เสีย

3. **มีจิตใจ หรือมีจิตสาธารณะ** มีจิตใจกว้างขวาง มุ่งรักษาผลประโยชน์ของส่วนรวมมาก่อน ประโยชน์ส่วนตนเสมอ หากร่ำรวยมีเงินทอง มีฐานะแล้ว เมื่อมีโอกาสที่จะช่วยเหลือกิจการสาธารณะ หรือ ช่วยเหลือผู้ตกทุกข์ ผู้ผจญกับทุกภิกขภัย วาตภัย อุทกภัย ก็ให้ความช่วยเหลือบ้างตามกำลังศรัทธา

4. **มีความรับผิดชอบต่อส่วนรวม** ช่วยกันดูแลรักษาทรัพย์สินสมบัติกลางของส่วนรวม สิ่งใด ที่เป็นของสาธารณะ เช่น ถนนหนทาง บ่อน้ำ ฝายน้ำล้น แม่น้ำลำคลอง จะต้องหวงแหน ร่วมกันทำนุ บำรุงรักษาไว้ เพื่อให้คนทั้งหลายได้ใช้ประโยชน์ร่วมกัน

5. **มีความผูกพันและยึดมั่นในระบอบการปกครองแบบประชาธิปไตยแบบมีส่วนร่วม** ทำงานร่วมกัน ร่วมแสดงความคิดเห็น แสดงมติ และลงมือกระทำการต่าง ๆ เหล่านั้นด้วยกัน มุ่งมั่นในการทำงาน เป็นทีม มีความพร้อมเพรียงสมานฉันท์กันดี

6. **ให้ความร่วมมือ** และมีส่วนร่วมในกิจกรรมกลุ่มและสมาคม ยินดีและเต็มใจร่วมกิจกรรม ต่าง ๆ ที่กลุ่มและสมาคมริเริ่มขึ้นมา เป็นงานอาสาสมัคร งานที่ร่วมกันทำบุญทำกุศลเพื่อช่วยเหลือ สงเคราะห์ แก่ผู้ยากไร้ แก่สัตว์ทั้งหลาย ฯลฯ

เรื่องที่ 4 ความเป็นพลเมือง

ความหมายของคำว่า ความเป็นพลเมือง

พลเมือง หมายถึง ประชาชน ราษฎร ชาวประเทศ

ความเป็นพลเมือง คือ สถานภาพของบุคคลที่จารีตประเพณีหรือกฎหมายของรัฐรับรอง ซึ่งได้แก่ สิทธิและหน้าที่แห่งความเป็นพลเมืองแก่บุคคล (เรียก พลเมือง) ซึ่งอาจรวมสิทธิออกเสียงเลือกตั้ง การทำงาน และอาศัยอยู่ในประเทศ สิทธิกลับประเทศ สิทธิครอบครองอสังหาริมทรัพย์ การคุ้มครองทางกฎหมาย ต่อรัฐบาลของประเทศ และการคุ้มครองผ่านกองทัพหรือการทูต พลเมืองยังมีหน้าที่บางอย่าง เช่น หน้าที่ปฏิบัติตามกฎหมายของรัฐ จ่ายภาษี หรือรับราชการทหาร บุคคลอาจมีความเป็นพลเมืองมาก และบุคคลที่ไม่มีความเป็นพลเมือง เรียก ผู้ไร้สัญชาติ

การสร้างความเป็นพลเมืองไม่ได้เฉพาะแต่การทำให้ประชาชนรู้ถึงสิทธิและหน้าที่ที่ตนเองมีเท่านั้น แต่ต้องหันมาสนใจที่จะสร้างให้พลเมืองเกิดความตระหนักถึงความรับผิดชอบต่อส่วนรวมมากกว่าส่วนตัว และอยู่ร่วมกันอย่างสันติภาพ สันติสุข มีอิสระที่จะกระทำใด ๆ ภายใต้ขอบเขตกฎหมายโดยไม่ล่วงละเมิดสิทธิเสรีภาพของผู้อื่น การปกครองในระบอบประชาธิปไตยจะประสบความสำเร็จได้นั้น จำเป็นจะต้องสร้าง “พลเมือง” ที่สามารถปกครองตนเองได้ ซึ่งทุกสังคมทุกประเทศต้องการเหมือนกัน และหากสังคมไทยมีประชาชนที่เป็นพลเมืองและเข้าใจในระบอบประชาธิปไตยอย่างแท้จริงก็จะทำให้ประเทศพัฒนาก้าวหน้า และมีความมั่นคงอย่างยั่งยืน

ที่มา : https://sites.google.com/site/fernzcxy/_/rsrc/1393160763348/8-citizenship/%E0%B8%9E%E0%B8%A5%E0%B9%80%E0%B8%A1%E0%B8%B7%E0%B8%AD%E0%B8%87.jpg?height=313&width=320

แนวทางการประยุกต์ความเป็นพลเมืองมาใช้ในการดำเนินชีวิต

ความเป็นพลเมืองในการดำเนินชีวิต ควรปฏิบัติตามกฎหมาย ดำรงตนเป็นประโยชน์ต่อสังคม โดยมีการช่วยเหลือเกื้อกูลกัน อันจะก่อให้เกิดการพัฒนาสังคมและประเทศชาติ ให้เป็นสังคมและเป็นประเทศประชาธิปไตยอย่างแท้จริงตามหลักการประชาธิปไตย

การปกครองในระบอบประชาธิปไตย เป็นการปกครองที่ประชาชนทุกคนมีส่วนร่วมในการปกครองประเทศ การปกครองในระบอบประชาธิปไตยจะประสบความสำเร็จได้นั้นจะต้องสร้างความเป็นพลเมืองให้ประชาชนสามารถปกครองตนเองได้ ดังนั้น ความเป็นพลเมืองในระบอบประชาธิปไตย จึงมีคุณลักษณะที่สำคัญ คือ เป็นบุคคลที่สามารถแสดงบทบาทหน้าที่และความรับผิดชอบของตนเอง ต่อสังคม อีกทั้งดำรงตนเป็นประโยชน์ต่อสังคม ช่วยเหลือเกื้อกูลกัน อันจะก่อให้เกิดการพัฒนาสังคม และประเทศชาติ ให้เป็นสังคมประชาธิปไตย ซึ่งการสร้างพลเมืองให้มีความเป็นพลเมืองในระบอบประชาธิปไตยนั้น มีหลักพื้นฐานอยู่ 3 ประการ ดังนี้

1. เคารพศักดิ์ศรีความเป็นมนุษย์ที่ทุกคนเกิดมามีคุณค่าเท่ากันมีอาจล่วงละเมิดได้ การมีอิสรภาพและความเสมอภาค การยอมรับในเกียรติภูมิของแต่ละบุคคล โดยไม่คำนึงถึงสถานภาพทางสังคม ยอมรับความแตกต่างของทุกคน

2. เคารพสิทธิ เสรีภาพ และกฎกติกาของสังคมที่เป็นธรรม โดยให้ความสำคัญต่อสิทธิ เสรีภาพ การมีกฎกติกาที่วางอยู่บนความยุติธรรมและชอบธรรม มีหลักนิติรัฐในการคุ้มครองสิทธิ เสรีภาพมิให้ถูกละเมิด

3. รับผิดชอบต่อตนเอง ผู้อื่น และสังคม โดยตระหนักถึงบทบาทหน้าที่ของความเป็นพลเมืองในระบอบประชาธิปไตยที่มุ่งเน้นเนื้อหาที่มีคุณลักษณะสำคัญในหน้าที่และความรับผิดชอบของตนเอง ต่อสังคม การดำรงตนเป็นประโยชน์ต่อสังคมช่วยเหลือเกื้อกูลกัน ใช้สติปัญญาในการแก้ไขปัญหาด้วยเหตุและผล

ดังนั้น หากประชาชนได้เข้าใจในหลักพื้นฐานความเป็นพลเมือง ทั้ง 3 หลักการที่กล่าวข้างต้นอย่างถูกต้องแล้ว และสามารถนำไปปฏิบัติให้เกิดผลได้ก็จะทำให้สังคมไทย พัฒนาเป็นสังคมประชาธิปไตยอย่างแท้จริง

เรื่องที่ 5 ความเป็นพลโลก

ความหมายของคำว่า ความเป็นพลโลก

พลโลก หมายถึง ชาวโลก พลเมืองของโลก (พจนานุกรม) ที่อาศัยอยู่ในประเทศต่าง ๆ ในโลก ซึ่งมีความเหมือนและความแตกต่างกันหลายด้าน เช่น ด้านภาษา ศาสนา วัฒนธรรม ความเชื่อ และวิถีชีวิต ทั้งนี้ในความเหมือนและความแตกต่างกัน พลโลกจะอยู่ร่วมโลกกันอย่างสันติสุขได้ ต้องมีความเข้าใจ ยอมรับ และเรียนรู้ซึ่งกันและกัน

แนวทางการประยุกต์ความเป็นพลโลกมาใช้ในการดำเนินชีวิต

1. **เคารพกฎหมายและปฏิบัติตามกฎระเบียบข้อบังคับของสังคม** เมื่อพลเมืองทุกคนปฏิบัติตามกฎระเบียบ ข้อบังคับของสังคมและบทบัญญัติของกฎหมาย เช่น ไม่ล่วงละเมิดสิทธิของผู้อื่น หรือไม่กระทำความผิดตามที่กฎหมายกำหนด ก็จะทำให้รัฐไม่ต้องเสียงบประมาณในการป้องกันปราบปราม และจับกุมผู้ที่กระทำความผิดมาลงโทษ นอกจากนี้ยังทำให้สังคมมีความเป็นระเบียบสงบสุข ทุกคนอยู่ร่วมกันอย่างสมานฉันท์ ไม่หวาดระแวงคิดร้ายต่อกัน

2. **เป็นผู้มีเหตุผลและรับฟังความคิดเห็นของผู้อื่น** ทุกคนย่อมมีอิสรภาพ เสรีภาพในการแลกเปลี่ยนความคิดเห็นระหว่างกัน ซึ่งการรู้จักการใช้เหตุผลในการดำเนินงาน จะช่วยประสานความสัมพันธ์ ทำให้เกิดความเข้าใจอันดีงามต่อกัน

3. **ยอมรับมติของเสียงส่วนใหญ่** เมื่อมีความขัดแย้งกันในการดำเนินกิจกรรมอันเกิดจากความคิดเห็นที่แตกต่างกันและจำเป็นต้องตัดสินปัญหาด้วยการใช้เสียงข้างมากเข้าช่วย และมติส่วนใหญ่ตกลงว่าอย่างไร ถึงแม้ว่าจะไม่ตรงกับความคิดของเรา เราก็ต้องปฏิบัติตามเพราะเป็นมติของเสียงส่วนใหญ่

4. **เป็นผู้มีน้ำใจประชาธิปไตย และเห็นแก่ประโยชน์ส่วนรวม** ผู้ที่มีความเป็นประชาธิปไตยจะต้องมีความเสียสละในเรื่องที่จำเป็น เพื่อผลประโยชน์ของส่วนรวมและรักษาไว้ซึ่งสังคมประชาธิปไตย เป็นการส่งผลต่อความมั่นคงและความก้าวหน้าขององค์กรซึ่งสุดท้ายแล้ว ผลประโยชน์ดังกล่าวก็ย้อนกลับมาสู่สมาชิกของสังคม เช่น การไปใช้สิทธิเลือกตั้ง ถึงแม้ว่าเราจะมีอาชีพบางอย่างที่มีรายได้ตลอดเวลา เช่น ค้าขาย แต่ก็ยอมเสียเวลาค้าขาย เพื่อไปลงสิทธิเลือกตั้ง บางครั้งเราต้องมีน้ำใจช่วยเหลือกิจกรรมส่วนรวม เช่น การสมัครเป็นกรรมการเลือกตั้ง หรือสมาคมบำเพ็ญประโยชน์ส่วนรวม เป็นต้น

5. **เคารพในสิทธิเสรีภาพของผู้อื่น** ควรรู้จักเคารพในสิทธิเสรีภาพของผู้อื่น เช่น บุคคลมีเสรีภาพในการแสดงความคิดเห็น การพูด แต่ต้องไม่เป็นการพูดแสดงความคิดเห็นที่ใส่ร้ายผู้อื่นให้เสียหาย

6. **มีความรับผิดชอบต่อตนเอง ชุมชน สังคม ประเทศชาติ** ในการอยู่ร่วมกันในสังคมย่อมต้องมีการทำงานเป็นหมู่คณะ จึงต้องมีการแบ่งหน้าที่ความรับผิดชอบในงานนั้น ๆ ให้สมาชิกแต่ละคนนำไปปฏิบัติตามที่ได้รับมอบหมายไว้อย่างเต็มที่

7. **มีส่วนร่วมในกิจกรรมการเมืองการปกครอง** ในสังคมประชาธิปไตยนั้น สมาชิกทุกคนต้องมีส่วนร่วมในกิจกรรมการเมืองการปกครอง เช่น การเลือกตั้ง เป็นต้น

8. มีส่วนร่วมในการป้องกัน แก้ไขปัญหาเศรษฐกิจ สังคม การเมืองการปกครอง ช่วยสอดส่องพฤติกรรมมั่วสุมของเยาวชนในสถานบันเทิงต่าง ๆ ไม่หลงเชื่อข่าวลือ คำกล่าวร้ายโจมตี ไม่มองผู้ที่ไม่เห็นด้วยกับเราเป็นศัตรู รวมถึงส่งเสริมสนับสนุนการแก้ไขปัญหาความขัดแย้งต่าง ๆ ด้วยสันติวิธี

9. มีคุณธรรม จริยธรรม และปฏิบัติตนตามหลักธรรม ทุกคนควรมีศีลธรรมไว้เป็นหลักในการควบคุมพฤติกรรมของบุคคลให้ดำเนินไปอย่างเหมาะสม ถึงแม้จะไม่มีบทลงโทษใด ๆ ก็ตาม

แบบทดสอบหลังเรียน

1. ข้อใดต่อไปนี้เป็นกรป้องกันการทุจริต
 - ก. ตั้งคณะกรรมการป้องกันและปราบปรามการทุจริตแห่งชาติ (ป.ป.ช.)
 - ข. ปฏิรูปกฎหมายที่เกี่ยวกับการบริหารพัสดุและการจัดซื้อจัดจ้างให้โปร่งใส
 - ค. การเพิ่มโทษในการทุจริตและประพฤติมิชอบ
 - ง. การปลูกจิตสำนึกโตไปไม่โกงให้แก่เด็ก ๆ

นาย ก. เป็นข้าราชการเกษียณ ต่อมาได้เป็นสมาชิกสภาเทศบาล รู้ล่วงหน้าจากการประชุมสภาว่า สภาเทศบาลอนุมัติให้ตัดถนนผ่านชุมชนแห่งหนึ่ง นาย ก. จึงได้ไปกว้านซื้อที่ดินบริเวณที่ถนนตัดผ่านเพื่อเก็งกำไรที่ดิน

2. จากข้อความข้างต้น พฤติกรรมของ นาย ก. เป็นผลประโยชน์ทับซ้อนรูปแบบใด
 - ก. การรับผลประโยชน์ต่าง ๆ
 - ข. การรู้ข้อมูลภายใน
 - ค. การทำงานหลังเกษียณ
 - ง. การทำธุรกิจของตนเอง
3. ข้อใดไม่ใช่การประพฤติตนตามหลักความเป็นพลเมืองโลกมาใช้ในการดำเนินชีวิต
 - ก. นำรถไปจอดขวางหน้าบ้านคนอื่นในหมู่บ้าน
 - ข. ผู้ที่มีจิตอาสาไปร่วมกันพัฒนาคลอง
 - ค. การประชุมชาวบ้านในการประชาพิจารณ์เพื่อทำถนนในหมู่บ้าน
 - ง. ช่วยแจ้งข่าวกับตำรวจเมื่อพบเจอวัยรุ่นนั่วมั่วสุมยาเสพติดในชุมชน
4. การเลือกตั้งองค์กรนักศึกษา กศน. เป็นการส่งเสริมเรื่องใด
 - ก. ส่งเสริมความเป็นประชาธิปไตย
 - ข. พัฒนาผู้เรียนให้มีคุณภาพ
 - ค. ฝึกให้ผู้เรียนเห็นคุณค่าของการปกครองในระบอบประชาธิปไตยอันมีพระมหากษัตริย์ทรงเป็นประมุข
 - ง. ถูกทุกข้อ

5. หากเรามีหลัก STRONG : จิตพอเพียงด้านทุจริตแล้ว จะส่งผลให้สังคมเป็นอย่างไร

- ก. ประชาชนชาวไทยจะมีความตื่นตัวต่อการทุจริตมากขึ้น
- ข. ประชาชนชาวไทยมีความสนใจต่อข่าวสารการทุจริตมากขึ้น
- ค. ประชาชนชาวไทยมีความตระหนักถึงผลกระทบของการทุจริตมากขึ้น
- ง. ถูกทุกข้อ

6. พฤติกรรมในข้อใดที่แสดงว่าเป็นผู้ขาดความละเอียด

- ก. การแอบรับเงินจากผู้สมัคร อบต.
- ข. พ่อช่วยหาเสียงให้ลูกที่สมัคร ส.ส.
- ค. ผู้สมัคร ส.ส. เดินหาเสียงในตลาด
- ง. ข้ามถนนบนทางม้าลาย

7. ข้อใดเป็นการทุจริต

- ก. ผู้รับเหมาก่อสร้างยื่นซองประมูลประกวดราคา
- ข. นักการเมืองออกเยี่ยมประชาชนที่ประสบภัยพิบัติโดยมอบของให้
- ค. นักธุรกิจนำกระเช้าผลไม้ไปเยี่ยมญาติในหมู่บ้าน
- ง. เจ้าหน้าที่ของรัฐให้บริการนักธุรกิจ โดยจ่ายเงินตามช่องทางตามปกติของทางราชการ แต่เพิ่มเงินให้เป็นค่าบริการเพื่อความสะดวกรวดเร็ว

8. เป้าหมายของกระบวนการคิดเป็น คือข้อใด

- ก. ความสุข
- ข. การคิดเป็น
- ค. แก้ปัญหาเป็น
- ง. การประเมินผล

9. พฤติกรรมในข้อใดเป็นการไม่ทนต่อการทุจริตหรือการกระทำที่ไม่ถูกต้อง

- ก. แจ้งเจ้าหน้าที่ตำรวจทันทีที่พบเห็นการแข่งคิว
- ข. ใช้วิธีการประณามต่อสาธารณชนทุกครั้งเมื่อพบเรื่องไม่ถูกต้อง
- ค. บอกผู้แข่งคิวให้ทราบ และไปต่อท้ายแถว
- ง. ไม่สนใจถ้าเราไม่เดือดร้อน

10. ข้อใดหมายถึง พลเมือง
- คนของรัฐ
 - คนทั่วไปของประเทศ
 - ประชาชน ราษฎร ชาวประเทศ
 - สมาชิกของสังคม
11. ข้อใดเป็นพฤติกรรมของพนักงานในห้างสรรพสินค้าที่ถือว่ามีจิตสำนึกที่ดี
- ปฏิบัติตามระเบียบของห้างสรรพสินค้า
 - เลือกการให้บริการต่อลูกค้า
 - เก็บเงินได้แล้วนำไปคืนเจ้าของ
 - ต้องการให้ห้างสรรพสินค้ามีชื่อเสียง
12. กรณี นาย ก. ดำรงตำแหน่งกรรมการผู้จัดการในธนาคารพาณิชย์เอกชนแห่งหนึ่ง ซึ่งมีอำนาจหน้าที่ในการพิจารณาอนุมัติสินเชื่อ และบริษัท A ซึ่งมีภรรยาของ นาย ก. ดำรงตำแหน่งกรรมการผู้จัดการ ได้มาขอสินเชื่อจากธนาคารที่ นาย ก. ทำงานอยู่ แต่ขาดคุณสมบัติของผู้กู้ตามที่ธนาคารกำหนด อยากทราบว่า นาย ก. จะต้องปฏิบัติตนอย่างไรจึงจะเหมาะสมที่สุด
- แต่งตั้งคณะกรรมการพิจารณาวงเงินสินเชื่อของบริษัท A เต็มจำนวน
 - แต่งตั้งคณะกรรมการพิจารณาวงเงินสินเชื่อของบริษัท A แต่มีเงื่อนไขอนุมัติภายในวงเงินร้อยละ 50
 - กำหนดให้บริษัท A นำหลักทรัพย์ค้ำประกันสินเชื่อมากกว่าปกติ
 - ไม่อนุมัติวงเงินสินเชื่อ
13. การกระทำในข้อใดไม่ใช่การทุจริต
- การให้ผู้อื่นรับโทษแทนตน โดยให้คำจ้างตอบแทน
 - การให้เงินเจ้าหน้าที่เพื่อเป็นค่าส่งเอกสารที่ขอไว้
 - การอำนวยความสะดวกเป็นพิเศษเพื่อให้งานของตนเองราบรื่น
 - การสับเปลี่ยนสินค้าที่มีคุณภาพต่ำกว่าให้กับลูกค้า
14. วัฒนธรรม ประเพณี เป็นข้อมูลด้านใดของกระบวนการคิดเป็น
- ตนเอง
 - สังคมและสิ่งแวดล้อม
 - วิชาการ
 - ถูกทุกข้อ

15. ภูมิคุ้มกันที่ทำให้บุคคลไม่กระทำทุจริตจะต้องประกอบด้วย
- ความรู้ ความเข้าใจ และปลูกให้ตื่นรู้
 - ความรู้ ความเข้าใจ และความเป็นผู้นำ
 - ความรู้ ความเข้าใจ และความเอื้ออาทร
 - ความรู้ ความเข้าใจ และการมุ่งไปข้างหน้า
16. การมีจิตพอเพียงต้านทุจริต ควรเริ่มจากข้อใดเป็นอันดับแรก
- สังคม
 - ตนเอง
 - ครอบครัว
 - ประเทศชาติ
17. STRONG : จิตพอเพียงต้านทุจริต เป็นการนำหลักการใดมาประยุกต์ใช้ต่อต้านการทุจริต
- หลักคิดเป็น
 - หลักศีลธรรม
 - หลักสมดุล
 - หลักปรัชญาของเศรษฐกิจพอเพียง
18. บุคคลจะเกิดความละเอียดต่อการทุจริต ควรเริ่มต้นจากข้อใดเป็นสำคัญ
- ความกลัวผู้อื่นรู้
 - ความตระหนักถึงผลเสีย
 - ความฉลาดรอบรู้
 - ความก้าวหน้าในการทำงาน
19. ข้อใดหมายถึง การกระทำที่เป็นประโยชน์ส่วนรวม
- เจ้าหน้าที่ของรัฐใช้เครื่องพิมพ์ของสำนักงานพิมพ์รายงานส่งอาจารย์
 - ใช้เครื่องตัดหญ้าของหน่วยงานรัฐไปตัดหญ้าที่บ้านของหัวหน้า
 - เก็บใบไม้แห้งจากสวนสาธารณะไปทำปุ๋ยหมักที่บ้าน
 - ยืมเก้าอี้จากหน่วยงานของรัฐไปใช้จัดงานบวชที่บ้าน

20. หน่วยงานใดมีหน้าที่โดยตรงในการป้องกันและปราบปรามการทุจริตของประเทศไทย

ก. ป.ป.ง.

ข. ป.ป.ช.

ค. สตง.

ง. สคบ.

เฉลยแบบทดสอบก่อนเรียน - หลังเรียน

แบบทดสอบก่อนเรียน

1. ค.	11. ข.
2. ค.	12. ข.
3. ก.	13. ง.
4. ข.	14. ก.
5. ข.	15. ง.
6. ง.	16. ข.
7. ง.	17. ง.
8. ก.	18. ข.
9. ข.	19. ค.
10. ค.	20. ก.

แบบทดสอบหลังเรียน

1. ข.	11. ค.
2. ข.	12. ง.
3. ก.	13. ข.
4. ง.	14. ข.
5. ง.	15. ก.
6. ก.	16. ข.
7. ง.	17. ง.
8. ก.	18. ข.
9. ค.	19. ค.
10. ค.	20. ข.

แนวคำตอบกิจกรรม

บทที่ 1 การคิดแยกแยะระหว่างผลประโยชน์ส่วนตนกับผลประโยชน์ส่วนรวม

กิจกรรมที่ 3

แนวคำตอบ

1.1 การกระทำเข้าข่ายการขัดกันระหว่างประโยชน์ส่วนตนและประโยชน์ส่วนรวม มีอะไรบ้าง

1. การรับผลประโยชน์ต่าง ๆ
2. การทำธุรกิจกับตัวเอง เป็นคู่สัญญา
3. การทำงานหลังเกษียณ
4. การทำงานพิเศษ
5. การรู้ข้อมูลภายใน
6. การใช้บุคลากรหรือทรัพย์สินของหน่วยงานเพื่อประโยชน์ส่วนตน
7. การทำโครงการลงในเขตเลือกตั้ง
8. ความสัมพันธ์ระหว่างเครือญาติ
9. การใช้อิทธิพลเพื่อผลประโยชน์บางอย่าง

1.2 เราจะช่วยป้องกันการทุจริตการเกิดผลประโยชน์ทับซ้อนได้อย่างไร

1. ต้องคิดแยกแยะระหว่างประโยชน์ส่วนตน และประโยชน์ส่วนรวมอย่างชัดเจน เพื่อไม่ให้เป็นต้นเหตุของการคอร์รัปชัน
2. ต้องคิดถึงประโยชน์ส่วนรวมก่อน

บทที่ 2 ความละเอียดและความไม่ทนต่อการทุจริต

กิจกรรมที่ 1

แนวคำตอบ

1. ผู้เรียนสามารถมีส่วนร่วมในการส่งเสริม สนับสนุนการเลือกตั้งได้อย่างไร ตอบมาอย่างน้อย 3 ข้อ
 1. รมรณรงค์ให้มีการไปใช้สิทธิ์ลงคะแนนในการเลือกตั้ง
 2. ติดตามข่าวสารของผู้แทนมาเผยแพร่
 3. การร่วมกิจกรรมประกวดคำขวัญ
 4. เชิญชวนกันไปใช้สิทธิ์ออกเสียง
 5. แนะนำคนในครอบครัว หรือเพื่อนบ้านให้เห็นภัยของการซื้อขายเสียง และร่วมกันรณรงค์ต่อต้าน
2. จากภาพที่กำหนด
 - 2.1 เด็กผู้ชายกำลังทำข้อสอบ
 - 2.2 ไม่ถูกต้อง เพราะ คิดจะลอกข้อสอบของผู้อื่น
 - 2.3 ไม่ควรทำ เพราะ เป็นสิ่งที่ไม่ถูกต้อง ไม่ซื่อสัตย์ต่อตนเอง
 - 2.4 ไม่ภาคภูมิใจ เพราะ ไม่ได้ทำข้อสอบตามความสามารถของตน และเป็นการทุจริตการสอบ
 - 2.5 ผู้เรียน ควรปฏิบัติตนดังนี้
 1. ไม่ลอกข้อสอบ หรือไม่ถามคำตอบจากเพื่อนผู้เรียน
 2. ตั้งใจเรียน ทำแบบฝึกหัด และอ่านหนังสืออย่างสม่ำเสมอ
 3. เมื่อเรียนไม่เข้าใจควรถามผู้รู้ ครู เพื่อน

กิจกรรมที่ 2

แนวคำตอบ

1. ตัวอย่างการกระทำที่เป็นการทุจริตคอร์รัปชัน มีดังนี้
 1. การเสนอโครงการหรือเลือกโครงการที่ไม่ให้ผลตอบแทนทางเศรษฐกิจมาก แต่มีโอกาสที่จะได้เงินได้ไต่ะมากกว่า
 2. การซื้อวัสดุอุปกรณ์ที่ต่ำกว่ามาตรฐาน หรือราคาสูงกว่าความเป็นจริง
 3. การจ่ายเงินให้กับเจ้าหน้าที่เพื่อให้มีการยกเว้นกฎ ระเบียบที่เกี่ยวกับการบังคับใช้กฎหมาย
 4. การยกยอกทรัพย์สินของรัฐไปเป็นของตน
 5. การซื้อขายตำแหน่งหรือการกระทำที่มีผลกระทบต่อระบบคุณธรรมของราชการ
 6. การให้และรับสินบน การขู่เชิญบังคับและการให้สิ่งล่อใจ ฯลฯ
2. ผลเสียที่เกิดจากการทุจริตคอร์รัปชัน
 1. บ่อนทำลายศีลธรรมของทุกสังคม
 2. รุกล้ำสิทธิทางสังคมและเศรษฐกิจของคนยากจนและอ่อนแอ

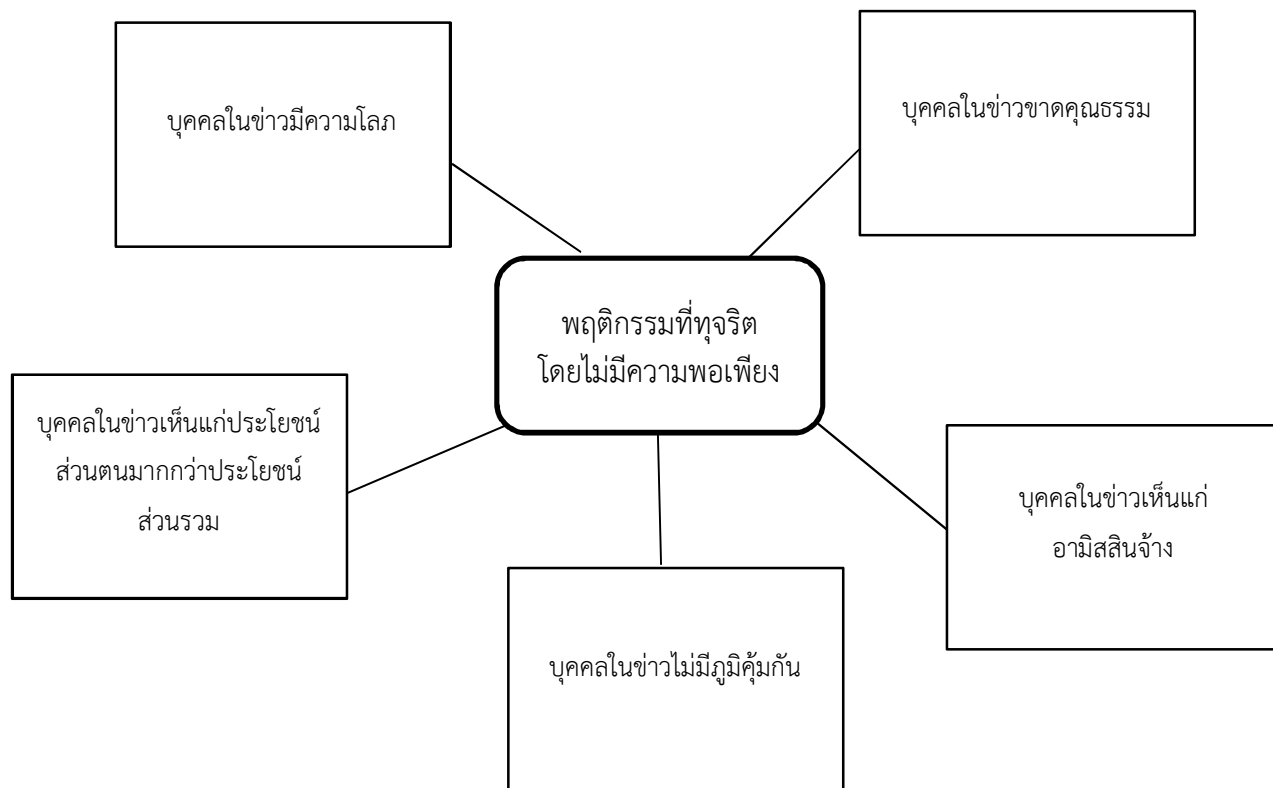
3. ทำให้ประชาธิปไตยอ่อนแอ
 4. ขัดต่อกฎ กติกา กฎหมาย ซึ่งเป็นพื้นฐานของทุกสังคม
 5. ขัดขวางการพัฒนาสังคมและประเทศชาติ
 6. ทำให้สังคมผู้ยากไร้และผู้ด้อยโอกาสไม่ได้รับประโยชน์จากระบบเศรษฐกิจเสรี
3. แนวทางการป้องกันการทุจริตคอร์รัปชัน
1. มีความซื่อสัตย์ สุจริต ไม่ทนต่อการทุจริตและการกระทำที่ไม่ถูกต้อง คำนึงถึงประโยชน์ส่วนรวมมากกว่าประโยชน์ส่วนตน
 2. เลือกผู้นำชุมชน นักการเมืองที่มีความมุ่งมั่นตั้งใจที่จะอาสาเข้ามาทำงานเพื่อประโยชน์ของบ้านเมืองอย่างแท้จริง
 3. แสวงหาความรู้ให้เท่าทันเทคนิคกลโกง และการทุจริตคอร์รัปชันทุกวิธี
 4. มีส่วนร่วมในการรณรงค์ต่อต้านการทุจริตอย่างต่อเนื่องในชุมชน หมู่บ้าน ตำบล และทุกภาคส่วนของสังคม

ฯลฯ

บทที่ 3 STRONG : จิตพอเพียงด้านทุจริต

กิจกรรมที่ 2

แนวคำตอบ

บทที่ 4 พลเมืองกับความรับผิดชอบต่อสังคม

กิจกรรมที่ 1

แนวตอบ

1. สิทธิส่วนบุคคลตามรัฐธรรมนูญ เช่น สิทธิในการครอบครองที่ดิน สิทธิในการเรียนฟรี สิทธิในการรับบริการสาธารณสุข
2. หน้าที่ของบุคคลตามรัฐธรรมนูญ เช่น การเสียภาษี การเกณฑ์ทหาร เป็นต้น
3. เสรีภาพส่วนบุคคลตามรัฐธรรมนูญ เช่น การมีเสรีภาพที่จะกระทำการใด ๆ ในเคหะสถานของตนเองได้ แต่ต้องไม่เป็นการรบกวนสิทธิเสรีภาพของผู้อื่น เป็นต้น

กิจกรรมที่ 2

แนวตอบ

1. ปฏิบัติตนตามกฎหมาย
2. ช่วยสอดส่อง ดูแลพฤติกรรม หรือการกระทำที่เสี่ยงต่อการทุจริต
3. มีส่วนร่วมในการรณรงค์การป้องกันและปราบปรามทุจริตในชุมชน

ฯลฯ

กิจกรรมที่ 3

แนวตอบ

พฤติกรรมที่แสดงออกถึงความรับผิดชอบต่อตนเอง เช่น การรักษาสุขภาพอนามัยของตนเอง ความรับผิดชอบต่อในเรื่องงานที่ได้รับมอบหมาย รับผิดชอบต่อการกระทำของตน ฯลฯ

พฤติกรรมที่แสดงถึงความรับผิดชอบต่อผู้อื่น เช่น การดูแลบิดามารดา การเคารพครู อาจารย์ การปฏิบัติตามกฎ ระเบียบของชุมชนและสังคม ฯลฯ

กิจกรรมที่ 4

แนวตอบ

พลเมือง หมายถึง ประชาชน ราษฎร ชาวประเทศ

ความเป็นพลเมือง คือ สถานภาพของบุคคลที่จารีตประเพณีหรือกฎหมายของรัฐรับรอง ซึ่งได้แก่ สิทธิและหน้าที่แห่งความเป็นพลเมืองแก่บุคคล (เรียก พลเมือง) ซึ่งอาจรวมสิทธิออกเสียงเลือกตั้ง การทำงานและอาศัยอยู่ในประเทศ สิทธิกลับประเทศ สิทธิครอบครองอสังหาริมทรัพย์ การคุ้มครองทางกฎหมายต่อรัฐบาลของประเทศ และการคุ้มครองผ่านกองทัพหรือการทูต พลเมืองยังมีหน้าที่บางอย่าง เช่น หน้าที่ปฏิบัติตามกฎหมายของรัฐ จ่ายภาษี หรือรับราชการทหาร บุคคลอาจมีความเป็นพลเมืองมาก และบุคคลที่ไม่มีความเป็นพลเมือง เรียก ผู้ไร้สัญชาติ

กิจกรรมที่ 5

แนวตอบ

1. เคารพกฎหมายและปฏิบัติตามกฎ ระเบียบ ข้อบังคับของสังคม
2. เป็นผู้มีเหตุผล และรับฟังความคิดเห็นของผู้อื่น
3. ยอมรับมติของเสียงส่วนใหญ่
4. เป็นผู้ที่มีน้ำใจประชาธิปไตย และเห็นแก่ประโยชน์ส่วนรวม
5. เคารพในสิทธิเสรีภาพของผู้อื่น
6. มีความรับผิดชอบต่อตนเอง ชุมชน สังคม ประเทศชาติ
7. มีส่วนร่วมในกิจกรรมการเมืองการปกครอง
8. มีส่วนร่วมในการป้องกัน แก้ไขปัญหาเศรษฐกิจ สังคม การเมืองการปกครอง
9. มีคุณธรรม จริยธรรม และปฏิบัติตนตามหลักธรรม

บรรณานุกรม

กำชัย จงจักรพันธ์. *การขัดกันแห่งผลประโยชน์และมาตรา 100*. กรุงเทพฯ.

ความเป็นพลเมืองโลก. สืบค้นเมื่อวันที่ 31 กรกฎาคม 2562, จาก

http://treetep605.blogspot.com/2012/06/blog-post_596.html.

ความเอื้อเฟื้อและเผื่อแผ่และความเสียสละต่อสังคม. สืบค้นเมื่อวันที่ 31 กรกฎาคม 2562, จาก

<https://sites.google.com/a/sapit.ac.th/toey-1/hnwy-kar-reiyn-ru-thi-1/reuxng-thi-2-khwam-xeuxfeux-pheux-phae-laea-seiy-sla-tx-sangkham>.

ชิตชนก นามเจริญ และฉันทย์ชนก สุขเทียมสุวรรณ. (2562). *พลเมืองดีคืออะไร*. สืบค้นเมื่อวันที่ 31 กรกฎาคม

2562, จาก <https://chidnastory.wordpress.com/พลเมืองดีคืออะไร/>.

บ้านจอมยุทธ. (2562). *ความสำคัญของการคิด*. สืบค้นเมื่อวันที่ 10 มิถุนายน 2562., จาก

https://www.baanjomyut.com/library_2/scientific_thinking_skills/02.html.

พันธกร อุทธิตสาร. (2562). *มารยาทไทยการแต่งกาย*. สืบค้นเมื่อวันที่ 12 มิถุนายน 2562, จาก:

<https://sites.google.com/a/thoengwit.ac.th/reiyn-ru-kab-khru-ben/maryath-thiy-reuxng-kar-snthna>.

มนมนัส สุดสิ้น. (2562). *ทฤษฎีการเรียนรู้ของบลูม*. สืบค้นเมื่อวันที่ 31 กรกฎาคม 2562, จาก

http://www.eledu.ssru.ac.th/monmanus_su/.

ราชบัณฑิตยสถาน. (2556). *พจนานุกรม ฉบับราชบัณฑิตยสถาน พ.ศ. 2554*. กรุงเทพฯ: บริษัท ศิริวัฒนา
อินเทอร์เน็ต จำกัด (มหาชน).

วรรณิศา มาลัยทอง. (2562). *การเลือกตั้ง*. สืบค้นเมื่อวันที่ 12 มิถุนายน 2562, จาก

<https://sites.google.com/site/lawslearinginschool12/raththrrmnuy-chbab-paccuban-ni-matra-tang/kar-leuxk-tang>.

ศูนย์ปฏิบัติการต่อต้านการทุจริต กระทรวงสาธารณสุข. *STRONG* จิตพอเพียงต้านทุจริต วิชาที่ 3 การประยุกต์หลักความพอเพียงด้วยโมเดล *STRONG* : จิตพอเพียงต้านทุจริต. สืบค้นเมื่อวันที่ 10 มิถุนายน 2562, จาก <http://ethics.dmsc.moph.go.th/Anti%20Corruption%20Education/Ebook%20Lesson%203%20.ppsx>.

ศูนย์ปฏิบัติการต่อต้านการทุจริต สำนักงานคณะกรรมการวิจัยแห่งชาติ. (2562). *กฎหมายที่เกี่ยวข้องกับการป้องกันและปราบปรามการทุจริต*. สืบค้นเมื่อวันที่ 11 มิถุนายน 2562, จาก <https://anti-cor.nrct.go.th/home/ArtMID/542/ArticleID/2046/กฎหมายที่เกี่ยวข้องกับการป้องกันและปราบปรามการทุจริต>.

สติ. สืบค้นเมื่อวันที่ 11 มิถุนายน 2562, จากวิกิพีเดีย <https://th.wikipedia.org/wiki/สติ>.

สำนักงานคณะกรรมการป้องกันและปราบปรามการทุจริตแห่งชาติ ร่วมกับสำนักงานคณะกรรมการการศึกษาขั้นพื้นฐาน. (2562). *แผนจัดประสบการณ์ “รายวิชาเพิ่มเติม การป้องกันการทุจริต” ระดับมัธยมศึกษาปีที่ 1 – 3 ชุดหลักสูตรต้านทุจริตศึกษา*. นนทบุรี: ชุมนุมสหกรณ์การเกษตรแห่งประเทศไทย จำกัด สาขา 4.

สำนักงานคณะกรรมการป้องกันและปราบปรามการทุจริตแห่งชาติ ร่วมกับสำนักงานคณะกรรมการการศึกษาขั้นพื้นฐาน. (2561). *แผนการจัดการเรียนรู้ รายวิชาเพิ่มเติม การป้องกันการทุจริต ระดับมัธยมศึกษา ชั้นปีที่ 1 ชุดหลักสูตรต้านทุจริตศึกษา*. (เอกสารอัดสำเนา).

สำนักงานคณะกรรมการป้องกันและปราบปรามการทุจริตแห่งชาติ ร่วมกับสำนักงานคณะกรรมการการศึกษาขั้นพื้นฐาน. (2561). *แผนการจัดการเรียนรู้ รายวิชาเพิ่มเติม การป้องกันการทุจริต ระดับมัธยมศึกษา ชั้นปีที่ 2 ชุดหลักสูตรต้านทุจริตศึกษา*. (เอกสารอัดสำเนา).

สำนักงานคณะกรรมการป้องกันและปราบปรามการทุจริตแห่งชาติ ร่วมกับสำนักงานคณะกรรมการการศึกษาขั้นพื้นฐาน. (2561). *แผนการจัดการเรียนรู้ รายวิชาเพิ่มเติม การป้องกันการทุจริต ระดับมัธยมศึกษา ชั้นปีที่ 3 ชุดหลักสูตรต้านทุจริตศึกษา*. (เอกสารอัดสำเนา).

สำนักงานคณะกรรมการป้องกันและปราบปรามการทุจริตแห่งชาติ. (2561). *หลักสูตรรายวิชาเพิ่มเติม “การป้องกันการทุจริต”*. นนทบุรี: ชุมนุมสหกรณ์การเกษตรแห่งประเทศไทย จำกัด สาขา 4.

สำนักงานคณะกรรมการพัฒนาการเศรษฐกิจและสังคมแห่งชาติ. *ปรัชญาของเศรษฐกิจพอเพียง*. กรุงเทพฯ: โรงพิมพ์ 21 เซ็นจูรี.

สำนักงานศาลรัฐธรรมนูญ (สมชาย แสวงการ). (2562). สร้างความเป็นพลเมืองไทยในระบอบประชาธิปไตย. สืบค้นเมื่อวันที่ 11 มีนาคม 2562, จาก http://www.constitutionalcourt.or.th/occ_web/ewt_dl_link.php?nid=1474.

สำนักด้านทฤษฎีศึกษา สำนักงานคณะกรรมการป้องกันและปราบปรามการทุจริตแห่งชาติ. (2562). *คู่มือแนวทางการปฏิบัติสำหรับการขับเคลื่อนหลักสูตรด้านทฤษฎีศึกษาในพื้นที่สำหรับบุคลากรสำนักงาน ป.ป.ช. ทั้งส่วนกลาง และส่วนภูมิภาค*. (เอกสารอัดสำเนา).

สำนักประชาสัมพันธ์เขต 5 กรมประชาสัมพันธ์ สำนักนายกรัฐมนตรื. (2562). *คุณธรรมในการดำรงชีวิตที่รับผิดชอบต่อสังคม*. สืบค้นเมื่อวันที่ 12 มิถุนายน 2562, จาก https://region5.prd.go.th/ewt_news.php?nid=605.

สำนักงานราชบัณฑิตยสภา. (2562). *ความหมาย คิด แยกแยะ*. สืบค้นเมื่อวันที่ 10 มิถุนายน 2562, จาก <http://www.royin.go.th/dictionary/>.

Korpongwit Keereekin and Suraiya Homhoul. (2562). *การเคารพสิทธิเสรีภาพของตนเองและผู้อื่น*. สืบค้นเมื่อวันที่ 11 มิถุนายน 2562, จาก <https://sites.google.com/site/aiuyunsonya/kar-khearph-siththi-seriphaph-khxng-tnxeng-laea-phu-xun>.

คำสั่งสำนักงานส่งเสริมการศึกษานอกระบบ และการศึกษาตามอัธยาศัย

1. คำสั่งสำนักงานส่งเสริมการศึกษานอกระบบและการศึกษาตามอัธยาศัย ที่ 116/2562
เรื่อง แต่งตั้งคณะกรรมการจัดทำสื่อประกอบการเรียนรู้ ด้านการป้องกันการทุจริต
หลักสูตรต้านทุจริตศึกษา (Anti – Corruption Education)
2. คำสั่งสำนักงานส่งเสริมการศึกษานอกระบบและการศึกษาตามอัธยาศัย ที่ 166/2562
เรื่อง แต่งตั้งคณะกรรมการบูรณาการสื่อประกอบการเรียนรู้ ด้านการป้องกันการทุจริต
หลักสูตรต้านทุจริตศึกษา (Anti – Corruption Education)

คำสั่งสำนักงานส่งเสริมการศึกษานอกระบบและการศึกษาตามอัธยาศัย

ที่ ๑๑๖ / ๒๕๖๒

เรื่อง แต่งตั้งคณะทำงานจัดทำสื่อประกอบการเรียนรู้ ด้านการป้องกันการทุจริต
หลักสูตรด้านทุจริตศึกษา (Anti-Corruption Education)

โดยที่สำนักงานส่งเสริมการศึกษานอกระบบและการศึกษาตามอัธยาศัย ได้จัดทำหลักสูตรด้านทุจริตศึกษา (Anti-Corruption Education) ให้มีความสอดคล้องกับแนวนโยบายและยุทธศาสตร์ชาติว่าด้วยการป้องกันและปราบปรามการทุจริต ระยะที่ ๓ (พ.ศ. ๒๕๖๐-๒๕๖๔) ของสำนักงาน ป.ป.ช. เสร็จเรียบร้อยแล้วและเผยแพร่ให้สถานศึกษาในสังกัดนำไปใช้จัดการเรียนการสอนเป็นรายวิชาเลือกเสรี

เพื่อให้การดำเนินการจัดทำสื่อประกอบการเรียนรู้ ด้านการป้องกันการทุจริต หลักสูตรด้านทุจริตศึกษา (Anti-Corruption Education) โดยพิจารณาจากเนื้อหาหลักสูตรด้านทุจริตศึกษาให้มีความครอบคลุมตามที่คณะกรรมการ ป.ป.ช. กำหนด อาศัยอำนาจตามความในมาตรา ๑๔ แห่งพระราชบัญญัติส่งเสริมการศึกษานอกระบบและการศึกษาตามอัธยาศัย พ.ศ. ๒๕๕๑ จึงแต่งตั้งคณะทำงานจัดทำสื่อประกอบการเรียนรู้ ด้านการป้องกันการทุจริต หลักสูตรด้านทุจริตศึกษา (Anti-Corruption Education) โดยมีองค์ประกอบและหน้าที่ดังต่อไปนี้

๑. คณะที่ปรึกษา

(๑) นายศรีชัย	พรประชากรธรรม	เลขาธิการ กศน.
(๒) นางสาววิเลขา	ลีสุวรรณ	รองเลขาธิการ กศน.
(๓) นางรุ่งอรุณ	ไสยโสภณ	ผู้อำนวยการกลุ่มพัฒนาการศึกษานอกระบบ
และการศึกษาตามอัธยาศัย

มีหน้าที่ มอบนโยบาย ให้คำปรึกษา ให้คำแนะนำเกี่ยวกับการจัดทำสื่อประกอบการเรียนรู้ ด้านการป้องกันการทุจริต หลักสูตรด้านทุจริตศึกษา (Anti-Corruption Education) ให้มีคุณภาพ ถูกต้อง ครบถ้วนสมบูรณ์ เพื่อให้มีตัวกลางที่ใช้ถ่ายทอดหรือนำความรู้ไปประกอบการเรียนการสอนให้เข้าใจ มีความหมายตรงกัน

๒. คณะทำงาน

(๑) นางรุ่งอรุณ	ไสยโสภณ	ผู้อำนวยการกลุ่มพัฒนาการศึกษา
นอกระบบและการศึกษาตามอัธยาศัย	ประธาน
(๒) นายศุภโชค	ศรีรัตนศิลป์	นักวิชาการศึกษาชำนาญการพิเศษ	รองประธาน
(๓) นางสาวจินตนา	พลอยภัทรภิญโญ	ผู้อำนวยการสำนักด้านทุจริตศึกษา	คณะทำงาน
สำนักงานป้องกันและปราบปรามการทุจริตแห่งชาติ

(๔) นางสาวสุปรียา...

- (๔) นางสาวสุปรียา บุญสินท เจ้าพนักงานป้องกันการทุจริตเชี่ยวชาญ คณะทำงาน
สำนักงานป้องกันและปราบปรามการทุจริตแห่งชาติ
- (๕) นางสาวพรทิพย์ จอทองกลาง เจ้าพนักงานป้องกันการทุจริตชำนาญการ คณะทำงาน
สำนักงานป้องกันและปราบปรามการทุจริตแห่งชาติ
- (๖) นางสาวชิตชนก สีนอง เจ้าพนักงานป้องกันการทุจริตปฏิบัติการ คณะทำงาน
สำนักงานป้องกันและปราบปรามการทุจริตแห่งชาติ
- (๗) นายศุภวัฒน์ สอนลา เจ้าพนักงานป้องกันการทุจริตปฏิบัติการ คณะทำงาน
สำนักงานป้องกันและปราบปรามการทุจริตแห่งชาติ
- (๘) นายภัทรพล หงส์จันทกานต์ เจ้าพนักงานป้องกันการทุจริตปฏิบัติการ คณะทำงาน
สำนักงานป้องกันและปราบปรามการทุจริตแห่งชาติ
- (๙) นางดุขฎิ ศรีวัฒนาโรทัย ข้าราชการบำนาญ คณะทำงาน
- (๑๐) นางสาวพิมพ์พร อินทจักร์ ข้าราชการบำนาญ คณะทำงาน
- (๑๑) นางนพรัตน์ เวโรจน์เสรีวงศ์ ข้าราชการบำนาญ คณะทำงาน
- (๑๒) นางสาววิไล แยมสาขา ข้าราชการบำนาญ คณะทำงาน
- (๑๓) นายอนันต์ คงชุม รองผู้อำนวยการสำนักงาน กศน.
จังหวัดสุโขทัย คณะทำงาน
- (๑๔) นางสาวจิราภรณ์ ตันติถาวร ผู้อำนวยการ กศน.เขตบางกอกใหญ่
กรุงเทพมหานคร คณะทำงาน
- (๑๕) นางอำพรศิลป์ ลิมาภีรักษ์ ผู้อำนวยการ กศน.เขตประเวศ
กรุงเทพมหานคร คณะทำงาน
- (๑๖) นางวันเพ็ญ แจ่มอนงค์ ผู้อำนวยการ กศน.เขตคลองสามวา
กรุงเทพมหานคร คณะทำงาน
- (๑๗) นางสาววิมลรัตน์ ภูริคุปต์ ผู้อำนวยการ กศน.เขตบางเขน
กรุงเทพมหานคร คณะทำงาน
- (๑๘) นางสาวพัชยา ทับทิม ผู้อำนวยการ กศน.เขตพระโขนง
กรุงเทพมหานคร คณะทำงาน
- (๑๙) นายมงคล พลายนพูนท ผู้อำนวยการ กศน.อำเภอไทรงาม
จังหวัดกำแพงเพชร คณะทำงาน
- (๒๐) นางสาวอรุณี พันธุ์พาณิชย์ ผู้อำนวยการ กศน.อำเภอสูงเม่น
จังหวัดแพร่ คณะทำงาน

(๒๑) นางมณฑนา...

(๒๑)นางมัทธนา กาศสนุก	ผู้อำนวยการ กศน.อำเภอเมืองแม่ฮ่องสอน	คณะทำงาน จังหวัดแม่ฮ่องสอน
(๒๒)นางสาวอำภรณ์ ช่างเกวียน	ผู้อำนวยการ กศน.อำเภอแจ้ห่ม	คณะทำงาน จังหวัดลำปาง
(๒๓)นายจิรพงศ์ ผลนาค	ผู้อำนวยการ กศน.อำเภอสวรรคโลก	คณะทำงาน จังหวัดสุโขทัย
(๒๔)นางสาวอนงค์ ชูชัยมงคล	ครูเชี่ยวชาญ	คณะทำงาน ศูนย์วงเดือนอาคมสุรทัศน์ จังหวัดอุทัยธานี
(๒๕)นายมงคลชัย ศรีสะอาด	นักวิชาการศึกษานานาชาติพิเศษ	คณะทำงาน ศูนย์วงเดือนอาคมสุรทัศน์ จังหวัดอุทัยธานี
(๒๖)นางสาวพัชรา จงไกรย	ศึกษานิเทศก์ สำนักงาน กศน.	คณะทำงาน จังหวัดลพบุรี
(๒๗)นางสาวนิตยา มุขลาย	ศึกษานิเทศก์ สำนักงาน กศน.	คณะทำงาน จังหวัดลพบุรี
(๒๘)นางสาวพจนีย์ สวัสดิ์รัตน์	ครูชำนาญการพิเศษ	คณะทำงาน กศน.อำเภอเมืองกำแพงเพชร จังหวัดกำแพงเพชร
(๒๙)นายโยติน สมโนนนท์	ครูชำนาญการ	คณะทำงาน กศน.อำเภอสันป่าตอง จังหวัดเชียงใหม่
(๓๐)นางสาวอนงค์ เชื้อนนท์	ครูชำนาญการพิเศษ	คณะทำงาน กศน.เขตบางเขน กรุงเทพมหานคร
(๓๑)นางสาววาสนา โกสิย์วัฒนา	ครูเชี่ยวชาญ ศูนย์การศึกษานอกระบบ	คณะทำงาน และการศึกษาตามอัธยาศัยกลุ่มเป้าหมายพิเศษ
(๓๒)นางสาววรรณพร ปัทมานนท์	นักวิชาการศึกษานานาชาติพิเศษ	คณะทำงาน
(๓๓)นางนุสรา สกลนุรกิจ	นักวิชาการศึกษานานาชาติพิเศษ	คณะทำงาน
(๓๔)นางสาวเบญจวรรณ อำไพศรี	นักวิชาการศึกษานานาชาติพิเศษ	คณะทำงาน
(๓๕)นางเยาวรัตน์ ปิ่นมณีวงศ์	นักวิชาการศึกษานานาชาติพิเศษ	คณะทำงาน
(๓๖)นางสาวฐิติมา วงศ์บัณฑิต	นักวิชาการศึกษานานาชาติพิเศษ	คณะทำงาน
(๓๗)นางสุกัญญา กุลเลิศพิทยา	เจ้าพนักงานธุรการชำนาญงาน	คณะทำงาน

(๓๘)นางสาวนภาพร อมรเดชาวัฒน์ นักวิชาการศึกษา	คณะทำงาน
(๓๙)นางสาวชาลิณี ธรรมธิษา นักวิชาการศึกษา	คณะทำงาน
(๔๐)นางสาวขวัญฤดี ลิขรรโณ นักวิชาการศึกษา	คณะทำงาน
(๔๑)นางสาวชญัญญากาญจน์ โคตรพัฒน์ นักจัดการงานทั่วไปชำนาญการ	คณะทำงาน และเลขานุการ
(๔๒)นางสาวทิพวรรณ วงศ์เรือน นักวิชาการศึกษานำนาญการ	คณะทำงาน และผู้ช่วยเลขานุการ
(๔๓)นางสาวชมพูนท สังข์พิชัย นักวิชาการศึกษา	คณะทำงาน และผู้ช่วยเลขานุการ

มีหน้าที่ ให้คณะทำงานมีหน้าที่ความรับผิดชอบ ดังนี้

๑. กำหนดเนื้อหาและกิจกรรมการเรียนการสอนให้เหมาะสมกับการเรียนรู้ในแต่ละระดับการศึกษา
 ๒. ยกร่าง และจัดทำเนื้อหาสื่อประกอบการเรียนรู้ ด้านการป้องกันการทุจริต หลักสูตรด้านทุจริตศึกษา (Anti-Corruption Education) เพื่อนำไปใช้ประกอบการจัดการเรียนการสอนในแต่ละระดับการศึกษา
 ๓. พิจารณาให้ข้อคิดเห็น ข้อเสนอแนะเพิ่มเติมเกี่ยวกับการป้องกันการทุจริต เพื่อให้มีสื่อการเรียนรู้ที่มีเนื้อหาครอบคลุม
 ๔. ปฏิบัติหน้าที่อื่น ๆ ตามที่ได้รับมอบหมาย
- ทั้งนี้ ตั้งแต่บัดนี้เป็นต้นไป

สั่ง ณ วันที่ ๒๓ พฤษภาคม พ.ศ. ๒๕๖๒

(น.ส.วิเลษา ลีสุวรรณ)

รองเลขาธิการ กศน. รักษาราชการแทน
เลขาธิการ กศน.

คำสั่งสำนักงานส่งเสริมการศึกษานอกระบบและการศึกษาตามอัธยาศัย

ที่ ๑๖๖ / ๒๕๖๒

เรื่อง แต่งตั้งคณะทำงานบรรณาธิการสื่อประกอบการเรียนรู้ ด้านการป้องกันการทุจริต
หลักสูตรด้านทุจริตศึกษา (Anti-Corruption Education)

ตามที่ สำนักงานส่งเสริมการศึกษานอกระบบและการศึกษาตามอัธยาศัย ได้จัดทำ (ร่าง) สื่อประกอบการเรียนรู้ ด้านการป้องกันการทุจริต หลักสูตรด้านทุจริตศึกษา (Anti-Corruption Education) เสร็จเรียบร้อยแล้ว เพื่อให้ได้สื่อประกอบการเรียนรู้ ด้านการป้องกันการทุจริต หลักสูตรด้านทุจริตศึกษา (Anti-Corruption Education) ที่สมบูรณ์ และมีประสิทธิภาพสำหรับใช้ประกอบการเรียนการสอนให้กับผู้เรียน อาศัยอำนาจตามความ ในมาตรา ๑๔ แห่งพระราชบัญญัติส่งเสริมการศึกษานอกระบบและการศึกษาตามอัธยาศัย พ.ศ. ๒๕๕๑ จึงขอแต่งตั้งคณะทำงานบรรณาธิการสื่อประกอบการเรียนรู้ ด้านการป้องกันการทุจริต หลักสูตรด้านทุจริตศึกษา (Anti-Corruption Education) โดยมีองค์ประกอบและหน้าที่ดังต่อไปนี้

๑. คณะที่ปรึกษา

- ๑) นายศรีชัย พรประชาธรรม เลขาธิการ กศน.
- ๒) นางสาววิเลขา ลีสวรรณ์ รองเลขาธิการ กศน.
- ๓) นายณกมลชล สิบหมื่นเปี่ยม นักวิเคราะห์นโยบายและแผนชำนาญการพิเศษ รักษาการในตำแหน่งผู้เชี่ยวชาญเฉพาะด้านพัฒนาสื่อการเรียนการสอน
- ๔) นางรุ่งอรุณ ไสยโสภณ ผู้อำนวยการกลุ่มพัฒนาการศึกษานอกระบบและการศึกษาตามอัธยาศัย

มีหน้าที่ มอบนโยบาย ให้คำปรึกษา ให้คำแนะนำเกี่ยวกับการจัดทำสื่อประกอบการเรียนรู้ ด้านการป้องกันการทุจริต หลักสูตรด้านทุจริตศึกษา (Anti-Corruption Education) ให้มีคุณภาพ ถูกต้อง ครบถ้วนสมบูรณ์ เพื่อให้มีตัวกลางที่ใช้ถ่ายทอดหรือนำความรู้ไปประกอบการเรียนการสอนให้เข้าใจ มีความหมายตรงกัน

๒. คณะทำงาน

- ๑) นางรุ่งอรุณ ไสยโสภณ ผู้อำนวยการกลุ่มพัฒนาการศึกษา นอกระบบและการศึกษาตามอัธยาศัย
- ๒) นายศุภโชค ศรีรัตนศิลป์ นักวิชาการศึกษาชำนาญการพิเศษ รองประธาน
- ๓) นางสาวจินตนา พลอยภัทรภิญโญ ผู้อำนวยการสำนักด้านทุจริตศึกษา คณะทำงาน สำนักงานป้องกันและปราบปรามการทุจริตแห่งชาติ

๔) นางสุปรียา...

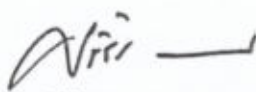
๔)	นางสุปรียา บุญสนิท	เจ้าพนักงานป้องกันการทุจริตเชี่ยวชาญ
สำนักงานป้องกันและปราบปราม
การทุจริตแห่งชาติ	คณะทำงาน
๕)	นางสาวชิตชนก สีนอง	เจ้าพนักงานป้องกันการทุจริตปฏิบัติการ
สำนักงานป้องกันและปราบปราม
การทุจริตแห่งชาติ	คณะทำงาน
๖)	นายภัทรพล หงส์จันทกานต์	เจ้าพนักงานป้องกันการทุจริตปฏิบัติการ
สำนักงานป้องกันและปราบปราม
การทุจริตแห่งชาติ	คณะทำงาน
๗)	นางคุณฎี ศรีวัฒนาโรทัย	ข้าราชการบำนาญ	คณะทำงาน
๘)	นางนพรัตน์ เวโรจน์เสรีวงศ์	ข้าราชการบำนาญ	คณะทำงาน
๙)	นางพรทิพย์ เข้มทอง	ข้าราชการบำนาญ	คณะทำงาน
๑๐)	นางชนิดา ตี๋ยิ่ง	ข้าราชการบำนาญ	คณะทำงาน
๑๑)	นายอัมพร มากเพชร	ข้าราชการบำนาญ	คณะทำงาน
๑๒)	นายวิวัฒน์ไชย จันทน์สุคนธ์	ข้าราชการบำนาญ	คณะทำงาน
๑๓)	นายเจริญศักดิ์ ดีแสน	ผู้อำนวยการศูนย์วิทยาศาสตร์เพื่อการศึกษา
จังหวัดลำปาง	คณะทำงาน
๑๔)	นางสาวพัชยา ทับทิม	ผู้อำนวยการ กศน.เขตพระโขนง
กรุงเทพมหานคร	คณะทำงาน
๑๕)	นายมงคล พลายชมพูนุท	ผู้อำนวยการ กศน.อำเภอไทรงาม
จังหวัดกำแพงเพชร	คณะทำงาน
๑๖)	นางสาวอรุณี พันธุ์พาณิชย์	ผู้อำนวยการ กศน.อำเภอสูงเม่น
จังหวัดแพร่	คณะทำงาน
๑๗)	นางสาวอนงค์ ชูชัยมงคล	ครูเชี่ยวชาญ
ศูนย์วงเดือนอาคมสุรทัศน์ จังหวัดอุทัยธานี	คณะทำงาน
๑๘)	นางสาววาสนา โกสีย์วัฒนา	ครูเชี่ยวชาญ ศูนย์การศึกษานอกระบบ
และการศึกษาตามอัธยาศัยกลุ่มเป้าหมายพิเศษ	คณะทำงาน
๑๙)	นางสาวพัชรา จงไกรย	ศึกษานิเทศก์ชำนาญการพิเศษ
สำนักงาน กศน. จังหวัดลพบุรี	คณะทำงาน
๒๐)	นายโยติน สมโนนนท์	ครูชำนาญการ
กศน.อำเภอสันป่าตอง จังหวัดเชียงใหม่	คณะทำงาน

- ๒๑) นางสาววรรณพร ปัทมานนท์ นักวิชาการศึกษานานาชาติพิเศษ คณะทำงาน
- ๒๒) นางนุสรรา สกลนุกรกิจ นักวิชาการศึกษานานาชาติพิเศษ คณะทำงาน
- ๒๓) นางสาวเบญจวรรณ อำไพศรี นักวิชาการศึกษานานาชาติพิเศษ คณะทำงาน
- ๒๔) นางเยาวรัตน์ ปิ่นมณีวงศ์ นักวิชาการศึกษานานาชาติพิเศษ คณะทำงาน
- ๒๕) นายจตุรงค์ ทองดารา นักวิชาการศึกษาปฏิบัติการ คณะทำงาน
- ๒๖) นางสุกัญญา กุลเลิศพิทยา เจ้าพนักงานธุรการชำนาญงาน คณะทำงาน
- ๒๗) นางสาวชญัญญากาญจน์ โคตรพัฒน์ นักจัดการงานทั่วไปชำนาญการ คณะทำงาน
และเลขานุการ
- ๒๘) นางสาวทิพวรรณ วงศ์เรือน นักวิชาการศึกษานานาชาติพิเศษ คณะทำงาน
และผู้ช่วยเลขานุการ
- ๒๙) นางสาวชมพูนท สังข์พิชัย นักวิชาการศึกษา คณะทำงาน
และผู้ช่วยเลขานุการ

มีหน้าที่ ให้คณะทำงานมีหน้าที่บรรณาธิการสื่อประกอบการเรียนรู้ ด้านการป้องกันการทุจริต หลักสูตรด้านทุจริตศึกษา (Anti-Corruption Education) เพื่อนำไปใช้ประกอบการจัดการเรียนการสอนในแต่ละระดับ การศึกษา ให้มีความเหมาะสม และมีประสิทธิภาพ พิจารณาให้ข้อคิดเห็น ข้อเสนอแนะเพิ่มเติมเกี่ยวกับการป้องกันการทุจริต เพื่อให้มีสื่อการเรียนรู้ที่มีเนื้อหาครอบคลุม และปฏิบัติหน้าที่อื่น ๆ ตามที่ได้รับมอบหมาย

ทั้งนี้ ตั้งแต่บัดนี้เป็นต้นไป

สั่ง ณ วันที่ ๑๕ กรกฎาคม พ.ศ. ๒๕๖๒

(นายศรีชัย พรประชาธรรม)

เลขาธิการ กศน.

การประชุมจัดทำหนังสือเรียน รายวิชาการป้องกันการทุจริต

1. การประชุมเชิงปฏิบัติการจัดทำสื่อประกอบการเรียนรู้ ด้านการป้องกันการทุจริต
หลักสูตรต้านทุจริตศึกษา (Anti – Corruption Education)
ระหว่างวันที่ 10 – 14 มิถุนายน 2562 ณ โรงแรมรอยัลซิติ้ กรุงเทพมหานคร
2. การประชุมเชิงปฏิบัติการบรรณาธิการสื่อประกอบการเรียนรู้ ด้านการป้องกันการทุจริต
หลักสูตรต้านทุจริตศึกษา (Anti-Corruption Education)
ระหว่างวันที่ 30 กรกฎาคม - 2 สิงหาคม 2562 ณ โรงแรมเบลล่า บี จังหวัดนนทบุรี

การประชุมเชิงปฏิบัติการจัดทำสื่อประกอบการเรียนรู้ ด้านการป้องกันการทุจริต
หลักสูตรด้านทุจริตศึกษา (Anti – Corruption Education)

ระหว่างวันที่ 10 – 14 มิถุนายน 2562

ณ โรงแรมรอยัลซิติ้ กรุงเทพมหานคร

คณะผู้จัดทำต้นฉบับ บทที่ 1 การคิดแยกแยะระหว่างผลประโยชน์ส่วนตน

กับผลประโยชน์ส่วนรวม

1. นางสาวพรทิพย์	จงทองกลาง	เจ้าพนักงานป้องกันการทุจริตชำนาญการ สำนักงานทุจริตศึกษา
สำนักงานคณะกรรมการป้องกันและปราบปรามการทุจริตแห่งชาติ
2. นางดุขุณี	ศรีวัฒนาโรทัย	ข้าราชการบำนาญ
3. นายอนันต์	คงชุม	รองผู้อำนวยการ สำนักงาน กศน.จังหวัดสุโขทัย
4. นางสาวจิราภรณ์	ตันติถาวร	ผู้อำนวยการ กศน.เขตบางกอกใหญ่ กรุงเทพมหานคร
5. นางอำพรศิลป์	ลิมาภิรักษ์	ผู้อำนวยการ กศน.เขตประเวศ กรุงเทพมหานคร
6. นางวันเพ็ญ	แจ่มอนงค์	ผู้อำนวยการ กศน.เขตคลองสามวา กรุงเทพมหานคร
7. นายมงคล	พลาชมพูนุท	ผู้อำนวยการ กศน.อำเภอไทรงาม จังหวัดกำแพงเพชร
8. นายศุภโชค	ศรีรัตนศิลป์	หัวหน้ากลุ่มงานพัฒนาสื่อการเรียนรู้
กลุ่มพัฒนาการศึกษาจากระบบและการศึกษาตามอัธยาศัย
9. นางเยาวรัตน์	ปิ่นมณีวงศ์	หัวหน้ากลุ่มงานเทียบระดับการศึกษา
กลุ่มพัฒนาการศึกษาจากระบบและการศึกษาตามอัธยาศัย
10. นางสาวนภาพร	อมรเดชาวัฒน์	นักวิชาการศึกษา
กลุ่มพัฒนาการศึกษาจากระบบและการศึกษาตามอัธยาศัย

คณะผู้จัดทำต้นฉบับ บทที่ 2 ความสะอาดและความไม่ทนต่อการทุจริต

1. นางสาวชิตชนก	สีนอง	เจ้าพนักงานป้องกันการทุจริตปฏิบัติการ สำนักงานทุจริตศึกษา
สำนักงานคณะกรรมการป้องกันและปราบปรามการทุจริตแห่งชาติ
2. นางนพรัตน์	เวโรจน์เสรีวงศ์	ข้าราชการบำนาญ
3. นางสาวอรุณี	พันธุ์พาณิชย์	ผู้อำนวยการ กศน.อำเภอสูงเม่น จังหวัดแพร่
4. นางสาวอำภรณ์	ช่างเกวียน	ผู้อำนวยการ กศน.อำเภอแจ้ห่ม จังหวัดลำปาง
5. นางสาวพัชรา	จงไกรย	ศึกษานิเทศก์ สำนักงาน กศน.จังหวัดลพบุรี
6. นางสาวนิตยา	มุขลาย	ศึกษานิเทศก์ สำนักงาน กศน.จังหวัดลพบุรี
7. นางนุสรุา	สกลนุรกิจ	หัวหน้ากลุ่มงานพัฒนาการเรียนการสอน

8. นางสาวชญญาภาณุจณ์ โคตรพัฒน์	กลุ่มพัฒนาการศึกษาครอบครัวและการศึกษาตามอัธยาศัย
นักจัดการงานทั่วไปชำนาญการ
9. นางสาวชาลินี ธรรมธิดา	กลุ่มพัฒนาการศึกษาครอบครัวและการศึกษาตามอัธยาศัย
นักวิชาการศึกษา
กลุ่มพัฒนาการศึกษาครอบครัวและการศึกษาตามอัธยาศัย

คณะผู้จัดทำต้นฉบับ บทที่ 3 STRONG : จิตพอเพียงด้านการทุจริต

1. นายศุภวัฒน์ สอนลา	เจ้าพนักงานป้องกันการทุจริตปฏิบัติการ สำนักด้านทุจริตศึกษา
สำนักงานคณะกรรมการป้องกันและปราบปรามการทุจริตแห่งชาติ
ข้าราชการบำนาญ
2. นางสาววิไล แยมสาขา	ผู้อำนวยการ กศน.เขตบางเขน กรุงเทพมหานคร
3. นางสาววิมลรัตน์ ภูริคุปต์	ผู้อำนวยการ กศน.เขตพระโขนง กรุงเทพมหานคร
4. นางสาวพัชยา ทับทิม	ครูเชี่ยวชาญ ศูนย์การศึกษาครอบครัวและการศึกษา
ตามอัธยาศัย กลุ่มเป้าหมายพิเศษ
5. นางสาววาสนา โกสีย์วัฒนา	นักวิชาการศึกษาชำนาญการพิเศษ
ศูนย์วงเดือนอาคมสุรทัศน์ จังหวัดอุทัยธานี
6. นายมงคลชัย ศรีสะอาด	หัวหน้ากลุ่มงานประกันคุณภาพศึกษา
กลุ่มพัฒนาการศึกษาครอบครัวและการศึกษาตามอัธยาศัย
7. นางสาวเบญจวรรณ อำไพศรี	นักวิชาการศึกษาชำนาญการพิเศษ
กลุ่มพัฒนาการศึกษาครอบครัวและการศึกษาตามอัธยาศัย
8. นางสาวฐิติมา วงศ์บัณฑิต	เจ้าพนักงานธุรการชำนาญงาน
กลุ่มพัฒนาการศึกษาครอบครัวและการศึกษาตามอัธยาศัย
9. นางสุกัญญา กุลเลิศพิทยา	นักวิชาการศึกษา
กลุ่มพัฒนาการศึกษาครอบครัวและการศึกษาตามอัธยาศัย
10. นางสาวชมพูนท สังข์พิชัย	ครูเชี่ยวชาญ ศูนย์วงเดือนอาคมสุรทัศน์ จังหวัดอุทัยธานี

คณะผู้จัดทำต้นฉบับ บทที่ 4 พลเมืองกับความรับผิดชอบต่อสังคม

1. นายภัทรพล หงส์จันทกานต์	เจ้าพนักงานป้องกันการทุจริตปฏิบัติการ สำนักด้านทุจริตศึกษา
สำนักงานคณะกรรมการป้องกันและปราบปรามการทุจริตแห่งชาติ
ข้าราชการบำนาญ
2. นางสาวพิมพ์พร อินทจักร์	ผู้อำนวยการ กศน.อำเภอสุวรรณโคตร จังหวัดสุโขทัย
3. นายจิรพงศ์ ผลนาค	ผู้อำนวยการ กศน.อำเภอเมืองแม่ฮ่องสอน จังหวัดแม่ฮ่องสอน
4. นางมณฑนา กาศสนุก	ครูเชี่ยวชาญ ศูนย์วงเดือนอาคมสุรทัศน์ จังหวัดอุทัยธานี
5. นางสาวอนงค์ ชูชัยมงคล	ครูเชี่ยวชาญ ศูนย์วงเดือนอาคมสุรทัศน์ จังหวัดอุทัยธานี

6. นางสาวอนงค์	เชื้อนนท์	ครูชำนาญการพิเศษ กศน.เขตบางเขน กรุงเทพมหานคร
7. นางสาวพจนีย์	สวัสดิ์รัตน์	ครูชำนาญการพิเศษ กศน.อำเภอเมืองกำแพงเพชร
จังหวัดกำแพงเพชร
8. นางสาววรรณพร	ปัทมานนท์	หัวหน้ากลุ่มงานพัฒนาหลักสูตร
กลุ่มพัฒนาการศึกษานอกระบบและการศึกษาตามอัธยาศัย
9. นางสาวทิพวรรณ	วงศ์เรือน	นักวิชาการศึกษาชำนาญการ
กลุ่มพัฒนาการศึกษานอกระบบและการศึกษาตามอัธยาศัย
10. นางสาวขวัญฤดี	ลิวรรณโณ	นักวิชาการศึกษา
กลุ่มพัฒนาการศึกษานอกระบบและการศึกษาตามอัธยาศัย

การประชุมเชิงปฏิบัติการบรรณาธิการสื่อประกอบการเรียนรู้ด้านการป้องกันการทุจริต
หลักสูตรด้านทุจริตศึกษา (Anti-Corruption Education)
ระหว่างวันที่ 30 กรกฎาคม - 2 สิงหาคม 2562
ณ โรงแรมเบลล่า บี จังหวัดนนทบุรี

คณะบรรณาธิการ ระดับมัธยมศึกษาตอนต้น

1. นางพรทิพย์	เข้มทอง	ข้าราชการบำนาญ
2. นางชนิดา	ดียิ่ง	ข้าราชการบำนาญ
3. นางสาวอรุณี	พันธุ์พาณิชย์	ผู้อำนวยการ กศน.อำเภอสูงเม่น จังหวัดแพร่
4. นางสาวอนงค์	ชูชัยมงคล	ครูเชี่ยวชาญ ศูนย์วงเดือนอาคมสุรทัศน์ จังหวัดอุทัยธานี
5. นายโยธิน	สมโนนนท์	ครูชำนาญการ กศน.อำเภอสันป่าตอง จังหวัดเชียงใหม่
6. นางสาวฐิติมา	วงศ์บัณฑิตวรรณ	นักวิชาการศึกษาชำนาญการพิเศษ
กลุ่มพัฒนาการศึกษานอกระบบและการศึกษาตามอัธยาศัย
7. นางสาวทิพวรรณ	วงศ์เรือน	นักวิชาการศึกษาชำนาญการ
กลุ่มพัฒนาการศึกษานอกระบบและการศึกษาตามอัธยาศัย
8. นายจตุรงค์	ทองดารา	นักวิชาการศึกษาปฏิบัติการ
กลุ่มพัฒนาการศึกษานอกระบบและการศึกษาตามอัธยาศัย

คณะทำงาน

ที่ปรึกษา

1. นายศรีชัย	พระประชาธรรม	เลขาธิการ กศน.
2. นางสาววิเลขา	ลีสุวรรณ์	รองเลขาธิการ กศน.
3. นางรุ่งอรุณ	ไสยโสภณ	ผู้อำนวยการกลุ่มพัฒนาการศึกษาจากระบบ
และการศึกษาตามอัธยาศัย

คณะทำงาน

1. นางรุ่งอรุณ	ไสยโสภณ	ผู้อำนวยการกลุ่มพัฒนาการศึกษาจากระบบ
และการศึกษาตามอัธยาศัย
2. นายศุภโชค	ศรีรัตนศิลป์	หัวหน้ากลุ่มงานพัฒนาสื่อการเรียนรู้
กลุ่มพัฒนาการศึกษาจากระบบและการศึกษาตามอัธยาศัย
3. นางสาวชญัญกาญจน์	โคตรพัฒน์	นักจัดการงานทั่วไปชำนาญการ
กลุ่มพัฒนาการศึกษาจากระบบและการศึกษาตามอัธยาศัย
4. นางสาวทิพวรรณ	วงศ์เรือน	นักวิชาการศึกษาชำนาญการ
กลุ่มพัฒนาการศึกษาจากระบบและการศึกษาตามอัธยาศัย
5. นางสาวชมพูนท	สังข์พิชัย	นักวิชาการศึกษา
กลุ่มพัฒนาการศึกษาจากระบบและการศึกษาตามอัธยาศัย

ออกแบบปก

นายศุภโชค	ศรีรัตนศิลป์	หัวหน้ากลุ่มงานพัฒนาสื่อการเรียนรู้
กลุ่มพัฒนาการศึกษาจากระบบและการศึกษาตามอัธยาศัย |
|-----------|--------------|--|

